

หลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนของการลงโทษประหารชีวิต

3.1 โทษตามระบบกฎหมายอาญาของไทยในปัจจุบัน

โทษ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายอาญาและเป็นมาตรการบังคับในทางอาญาที่จะใช้กับผู้กระทำความผิด นอกเหนือไปจากการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย ทั้งนี้ เพื่อเป็น

1. การป้องกันทั่วไป (Generalpraevention) ซึ่งถือว่าเป็นวัตถุประสงค์ของการลงโทษประการหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในทางกฎหมายอาญา โดยใช้การลงโทษเพื่อเป็นการข่มขู่ผู้อื่นมิให้กระทำความผิดในทำนองเดียวกันนั้นอีก หรือเพื่อให้เป็นแบบอย่างบังคับจิตใจบุคคลอื่นที่คิดจะกระทำความผิดอย่างเดียวกันนั้นในห้วงวันความคิดที่จะกระทำความผิดนั้น

2. การป้องกันพิเศษ (Spezialpraevention) ก็เป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมายอาญาอีกประการหนึ่งที่จะป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดนั้นกลับไปกระทำความผิดในลักษณะเดียวกันนั้นซ้ำอีก โดยการลงโทษแก่ผู้นั้น หรือโดยการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้น¹

ในประมวลกฎหมายอาญา ได้บัญญัติหลักพื้นฐานของการใช้กฎหมายอาญา ไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคแรก ซึ่งบัญญัติว่า

“บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย”²

นั้นย่อมหมายความว่า โทษจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย กล่าวคือ ในการจะลงโทษบุคคลใดจะต้องมีกฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดและมีโทษ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดจะต้องมีวิธีการและระวางโทษเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหลักการนี้ทำให้เกิดข้อกำหนดซึ่งเป็นหลักประกันเสรีภาพของประชาชน อันมาจากสถูภายิตในภาษาละตินที่ว่า

¹ หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญา ภาค 1, หน้า 251-252. อ้างถึงใน คณิต ณ นคร, กฎหมายอาญา ภาคทั่วไป (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน), หน้า 325.

² ประมวลกฎหมายอาญา, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 73 ตอนที่ 95(วันที่ 15 พฤศจิกายน 2499), มาตรา 2

“NULLA POENA SINE LEGE” หรือแปลเป็นภาษาไทยได้ว่า “ไม่มีโทษ ถ้าไม่มีกฎหมาย” ดังนั้น จึงไม่อาจนำกฎหมายจารีตประเพณี บทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง หรือหลักกฎหมายทั่วไป มาทำการลงโทษผู้กระทำความผิดได้ โดยกฎหมายอาญาจะต้องมีหลักการที่ชัดเจน แน่นนอน และไม่คลุมเครือ และอีกประการหนึ่ง ในการลงโทษบุคคลผู้กระทำความผิดในคดีฐานใดฐานหนึ่ง นั้น จะต้องกระทำโดยไม่เลือกปฏิบัติและต้องเป็นไปโดยเสมอภาค ไม่ว่าผู้นั้นจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของฐานะ สภาพแวดล้อม หรือปัจจัยในเรื่องอื่นๆ แต่เมื่อกระทำความผิดในคดีฐานเดียวกันแล้ว ก็ต้องได้รับโทษในอัตราเดียวกัน แต่ไม่ได้หมายความว่าจำนวนเท่ากัน เพราะว่าเป็นเรื่องในการใช้ดุลพินิจของศาลที่จะกำหนด โดยคำนึงความร้ายแรงและพฤติการณ์แห่งความผิดเป็นรายคดีไป และประการสุดท้าย โทษ ถือว่าเป็นเรื่องเฉพาะตัว หมายความว่า เป็นเรื่องที่จะกระทำต่อตัวผู้กระทำความผิดโดยตรง เท่านั้น ฉะนั้น เมื่อผู้กระทำความผิดถึงแก่ความตาย โทษจึงถือว่าเป็นอันระงับไป ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 38 ที่ว่า “โทษให้เป็นอันระงับไปด้วยความตายของผู้กระทำความผิด”³

3.2 ประเภทของโทษตามประมวลกฎหมายอาญาของไทย

ในประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย ได้บัญญัติและแบ่งประเภทของโทษ ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 18 ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา 18 โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้⁴

- (1) ประหารชีวิต
- (2) จำคุก
- (3) กักขัง
- (4) ปรับ
- (5) ริบทรัพย์สิน”

³ รองศาสตราจารย์ณรงค์ ใจหาญ, กฎหมายอาญาว่าด้วยโทษและวิธีการเพื่อความ ปลอดภัย(กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน,2543)หน้า17-19

⁴ ประมวลกฎหมายอาญา, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 73 ตอนที่ 95(วันที่ 15 พฤศจิกายน 2499), มาตรา 18

ในโทษทั้ง 5 ประเภทนี้ โทษที่ใช้เป็นโทษหลักสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิด คงมีเพียง 3 ประเภท เท่านั้น คือ โทษประหารชีวิต โทษจำคุก และโทษปรับ ส่วนโทษอีก 2 ประเภท คือ โทษกักขัง และโทษริบทรัพย์สิน นั้นไม่ได้ใช้เป็นโทษหลัก เป็นเพียงโทษสำรองหรือโทษประกอบเท่านั้น โดยโทษกักขังเป็นโทษที่เพิ่งจะบัญญัติขึ้นเมื่อประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญาฉบับปัจจุบัน แต่ทว่ามิได้ใช้เป็นการลงโทษ โดยตรงแก่ความผิดฐานใดฐานหนึ่ง โดยเฉพาะเลย คงมีไว้สำหรับเปลี่ยนจากโทษจำคุกระยะสั้นไม่เกิน 3 เดือน มาเป็นกักขังไม่เกินกำหนดเวลาเดียวกัน และใช้สำหรับการบังคับค่าปรับ บังคับการริบทรัพย์สิน หรือบังคับให้ทำทัณฑ์บนหรือหาประกันเท่านั้น ส่วนโทษริบทรัพย์สิน ก็เป็นแต่โทษประกอบของโทษหลักที่กล่าวข้างต้น ซึ่งยังไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายใดได้บัญญัติให้ลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดด้วยการริบทรัพย์สินแต่เพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะ และในบรรดาโทษหลักทั้ง 3 อย่าง คือ ประหารชีวิต จำคุก และปรับ นั้น เมื่อพิจารณาในต้วบทกฎหมายที่มีโทษในทางอาญาแล้ว จะเห็นว่า โทษประหารชีวิตเป็นโทษที่ใช้ น้อยที่สุด ส่วนโทษจำคุกเป็นโทษที่ใช้โดยทั่วไปกับความผิดส่วนใหญ่ และ โทษที่ใช้มากที่สุด ก็คือ โทษปรับ ซึ่งมักจะใช้เป็นโทษหลักควบคู่ไปกับโทษจำคุก ในความผิดเกือบทุกอย่างที่มีโทษจำคุก และยังใช้เป็นโทษหลักโดยเฉพาะ สำหรับความผิดเล็กน้อยๆ อีกมากมาย

และแม้กฎหมายจะบัญญัติประเภทของโทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดไว้ 5 ประเภท ก็ตาม แต่อาจกล่าวได้ว่า โทษตามกฎหมายนั้นมี 6 สถาน โดย โทษจำคุก ตาม มาตรา 18(2) นั้น อาจแบ่งแยกออกได้เป็น โทษจำคุกตลอดชีวิต และ โทษจำคุกที่มีกำหนดระยะเวลา ซึ่งทั้งโทษจำคุกและโทษกักขัง ถือว่า เป็นโทษที่จำกัดเสรีภาพในร่างกาย⁵

3.3 ความผิดที่มีโทษประหารชีวิตตามประมวลกฎหมายอาญาของไทย

ในการลงโทษประหารชีวิตในประเทศไทยนั้นจะใช้ลงโทษเฉพาะความผิดที่รุนแรงเท่านั้นเช่นความผิดที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือในความผิดที่มีผลทำให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือในความผิดที่ก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนหรือความผิดอันเกี่ยวกับเพศ เช่นเดียวกันกับประเทศอื่นๆ ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

ความผิดที่มีโทษประหารชีวิตตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย มีดังต่อไปนี้

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 329.

ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร

ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์

มาตรา 107 ปลงพระชนม์ พระมหากษัตริย์ หรือพยายามปลงพระชนม์

มาตรา 108 ประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ หรือ
พยายามประทุษร้าย

มาตรา 109 ปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาทหรือฆ่าผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์หรือพยายามปลงพระชนม์

มาตรา 110 ประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพของพระราชินีหรือรัชทายาทหรือ
ต่อร่างกายหรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ โดยมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่
พระชนม์หรือชีวิต

มาตรา 111 สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 107 , 110 ต้องระวาง
โทษ

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร

มาตรา 113 ฐานเป็นกบฏ

มาตรา 119กระทำการใดเพื่อให้ราชอาณาจักรหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของ
ราชอาณาจักรตกไปอยู่ใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐต่างประเทศหรือเพื่อให้เอกราชของรัฐเสื่อมเสียไป

มาตรา 121 กระทำการใดๆเพื่อให้ผู้แนล่งรัฐหรือได้ไปซึ่งข้อความเอกสารหรือสิ่ง
ใดๆอันปกปิดไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศหรือความผิดได้กระทำในระหว่าง
ประเทศอยู่ในการรบหรือการสงครามและได้กระทำเพื่อให้รัฐต่างประเทศได้ประโยชน์

มาตรา 127กระทำการใดๆเพื่อให้เกิดเหตุร้ายแก่ประเทศจากภายนอกและถ้าเหตุร้าย
เกิดขึ้น

ความผิดต่อความสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ

มาตรา 132 ฆ่าหรือพยายามฆ่าราชาธิบดี ราชนิราชสามีรัชทายาทหรือประมุข
ของรัฐต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มาสู่พระราชสำนัก

ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน

มาตรา 218 วางเพลิงเผาทรัพย์ในเหตุฉกรรจ์

มาตรา 224 วางเพลิงเผาทรัพย์หรือการทำให้เกิดระเบิดเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย

ความผิดเกี่ยวกับเพศ

มาตรา 227 ตรี,ตรี ข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาตนเป็นเหตุให้ผู้ถูกข่มขืนถึงแก่ความตาย

มาตรา 280 กระทำอนาจารแก่บุคคลหรือเด็กเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย

ความผิดต่อชีวิต

มาตรา 288, 289 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ

มาตรา 313 จับคนเรียกค่าไถ่เป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรمانหรือทารุณ โหดร้าย จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำนั้นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

มาตรา 339 มาตรา 339 ทวิ ชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

มาตรา 340 มาตรา 340 ทวิ ปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

ความผิดที่โทษประหารชีวิตตามพระราชบัญญัติให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้แก่ความผิดฐานจำหน่ายหรือมิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ ประเภท 1

3.4 โทษประหารชีวิตและวิธีการลงโทษประหารชีวิตของไทย

ประเทศไทย เป็นประเทศหนึ่งที่ยังคงนิยมและใช้นโยบายในการลงโทษประหารชีวิตอยู่ ดังนั้น จึงควรที่จะมาศึกษาถึงวิวัฒนาการของการลงโทษประหารชีวิต ตั้งแต่สมัยโบราณ

จนถึงสมัยปัจจุบันว่ามีประวัติและความเป็นมาอย่างไร เป็นอย่างไรบ้างและวัตถุประสงค์ของการ
ลงโทษในแต่ละยุคแต่ละสมัยนั้น มีความแตกต่างกันอย่างไร⁶

3.4.1 วิวัฒนาการของการลงโทษประหารชีวิต และ วัตถุประสงค์ของการ ลงโทษประหารชีวิตในสมัยต่าง ๆ ของไทย

ดินแดนประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากอินเดียตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ 4 และได้แผ่ขยายไปทั่ว
ทั้งภูมิภาคในราวพุทธศตวรรษที่ 10 จนเมื่อชาวอินเดียที่เป็นพระและพราหมณ์ได้เข้ามารับราชการ
อยู่ในราชสำนัก ทำให้ผู้ปกครองดินแดนในภูมิภาคนี้ได้เรียนรู้และนำวัฒนธรรมของอินเดียมาใช้กับ
แว่นแคว้นที่ตนปกครองอยู่⁷ วัฒนธรรมที่อินเดียถ่ายทอดมายังดินแดนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง
ใต้ได้แก่ รูปแบบการปกครองตลอดจนคติเกี่ยวกับการมีพระมหากษัตริย์ตามแบบฮินดูหรือ
พุทธนอกจากนี้วัฒนธรรมซึ่งเป็นมรดกทางกฎหมายที่สำคัญที่สุดจนอาจกล่าวได้ว่ามีอิทธิพลอย่าง
มากต่อการจัดระเบียบการปกครองบ้านเมืองให้เกิดความสงบสุขได้แก่การเคารพและเลียนแบบ”
ธรรมศาสตร์”หรือกฎหมายอันศักดิ์สิทธิ์ของฮินดูโดยเฉพาะ”มานาวธรรมศาสตร์”หรือกฎหมายพระ
มนู⁸ ซึ่งส่งผลต่อการกำหนดและบัญญัติกฎหมายที่ที่มีความผิดถึงขั้นระวางโทษประหารชีวิตและ
วิธีการลงโทษประหารชีวิต

ในบรรดากฎหมายเก่าของไทย ที่เราจะสามารถศึกษาถึง
วิวัฒนาการของโทษในทางอาญาที่สำคัญ นั้น มี กฎหมายตราสามดวง⁹ และ กฎหมายลักษณะอาญา
ร.ศ. 127 เท่านั้น

⁶ ชนินันท์ ศรีธีระวิศาล, “การลงโทษประหารชีวิต,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523) หน้า 44-60.

⁷ บังอร ปิยพันธุ์, ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์),
หน้า 61-62.

⁸ ดี จี อี. ฮอลต์, ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เล่ม 1, แปลโดยคุณวรุณยุพา สนิทวงศ์
ณ อรุณาและคณะ, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2526) หน้า 23.

3.4.1.1 การลงโทษตามกฎหมายตราสามดวง

ได้มีการจัดหมวดหมู่ และแยกลักษณะของโทษไว้ ดังนี้

- 1) โทษฆ่าให้ตาย
- 2) โทษจำคุก
- 3) โทษปรับ
- 4) โทษทวน หรือ โทษโบย
- 5) โทษริบทรัพย์สิน
- 6) โทษทรมานร่างกาย การประจาน และการตัดอวัยวะส่วนใด
ส่วนหนึ่ง
ของร่างกาย

โทษฆ่าให้ตาย เป็นโทษที่ร้ายแรงที่สุด ใช้สำหรับความผิดบาง
ลักษณะที่มีความรุนแรง หรือกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและศีลธรรมอัน
ดีของประชาชน
ยกตัวอย่างเช่น

1. ความผิดเกี่ยวกับการเป็นกบฏต่อแผ่นดิน หรือต่อ

พระมหากษัตริย์

ความผิดประเภทนี้ตัวบทในพระอัยการกบฏศึกจัดไว้เป็น 79
มาตรา แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการคิดกบฏทรยศต่อพระมหากษัตริย์ หรือต่อบ้านเมือง
ส่วนหนึ่งเกี่ยวกับความประพฤติอันสมควรหรือไม่สมควร ในระหว่างการรณรงค์สงครามเช่น ผู้ศึก
จนตัวตาย มีบำเหน็จ หรือหนีศึกจนตัวตายมีโทษ กฎหมายในส่วนนี้จึงไม่ใช่ กฎหมายอันเกี่ยวข้องกับ
ความผิดที่เรียกว่า กบฏ แต่เป็นกฎหมายอาญาศึกที่ทหารใช้ลงแก่กันในช่วงสงคราม คำเรียกชื่อ
ที่ว่าพระกบฏอัยการศึก จึงไม่ถูกต้องนัก¹⁰

⁹ เป็นกฎหมายเก่าที่ใช้ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งต่อมาพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬา
โลก ได้ทรงตรวจชำระและทรงแก้ไขใหม่ รวบรวมไว้เมื่อ จุลศักราช 1166 หรือ พุทธศักราช
2343. อ้างถึงในเรื่องเดียวกัน, หน้า 45.

¹⁰ เสนีย์ ปราโมช, “กฎหมายสมัยกรุงศรีอยุธยา,” คุณภาพ เล่มที่ 9 ปีที่ 14 (กันยายน 2510)
: 22-23. อ้างถึงในเรื่องเดียวกัน, หน้า 46.

มาตรา 1 ว่าด้วยการคิดร้ายด้วยใจใหญ่ใฝ่สูงเกินศักดิ์ มักกบฏ ประทุษร้ายจะตำพระองค์ลงจากกัญฉัตร อนึ่ง ทำร้ายพระองค์ด้วยโหรายาพิศม แลด้วยศเครื่อง ศาตราสรรพุทธให้ถึงสิ้นพระชนม์ อนึ่ง พระเจ้าอยู่หัวให้ผู้ใดไปขึ้นเมืองครองเมือง แลมิได้เอา สุพรรณบุปผา แลภักษา เข้ามาบังคมถวายแขวงเมือง อนึ่ง ผู้ใดเอาใจไปเผื่อแผ่ข้าศึกศัตรู நடแนะให้ ยกเข้ามาเบียดเบียนพระนครขอบันธุ์เสมาธานีน้อยใหญ่ อนึ่ง ผู้ใดเอากิจการบ้านเมืองและกำลัง เมืองแจ้งให้ข้าศึกฟัง ถ้าผู้ใดกระทำได้กล่าวนี้ โทษผู้นั้นเป็นอุกฤษโทษ 3 สถาน สถานทีหนึ่ง ให้ ธิราชบาทว์ ฆ่าเสียให้สิ้นทั้งโคตร สถานทีหนึ่ง ให้ธิราชบาทว์ ฆ่าเสีย 7 ชั่วโมง¹¹ สถานหนึ่ง ฆ่าเสีย ส่วนโคตรนั้นอย่าให้เลี้ยงสืบไป เมื่อประหารชีวิตนั้น ให้ประหารให้ได้ 7 วัน จึงให้ สิ้นชีวิต เมื่อประหารนั้น อย่าให้โลหิตและอศกตกลงในแผ่นดิน ให้ใส่เปลวตามกระแส่น้ำ

มาตรา 5 เป็นข้าพระเจ้าอยู่หัวเลี้ยงให้มียศฐาศักดิ์ แลมันโมหะ จิตคิดใหญ่ ใจใคร่ใฝ่สูงศักดิ์ ทำกบฏประทุษร้าย ต่อบพุงเมืองท่าน ทำดังนั้น ท่านว่าโทษหนัก ให้ฆ่าเสียให้สิ้นทั้งโคตร

มาตรา 10 ข้าศึกราชศัตรูปลอมตัวเข้ามาในขอบันธุ์เสมา แล มันคิดองอาจ คิดร้ายเป็นจูลาจลในแผ่นดินท่านก็ดี ชาวต่างประเทศต่างเมืองเข้ามาอยู่ในขอบันธุ์ เสมาแล้ว แลมันคิดร้ายต่อแผ่นดินท่านก็ดี ข้าศึกต่างประเทศแปลงปลอมเข้าไปในพระราชวัง แล ไปถึงพลับพลาหน้าพระลานสถานก็ดี แลเข้าไปถึงท้องพระโรงมุขบาทสถานใดก็ดี จับได้เป็น พิจารณาเป็นสัง ให้ลงโทษ 3 สถาน ส่วนผู้รู้เห็นสมรู้นั้น ให้สับแลเถื่อนเนื้อฆ่าเสีย ธิราชพัญ์ผู้ทำ จูลาจลในแผ่นดินเข้าพระคลัง

มาตรา 14 ผู้ใดพระเจ้าอยู่หัวแต่งตั้งให้มียศฐาศักดิ์ แลเป็นนาย หมวด นายกอง ทแกล้ว ทหาร ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดิน มีการรณรงค์สงคราม มิได้อุปถัมภ์ราชการภาค ครอบครวั อพยพหนีไปเข้าด้วยข้าศึก แลไปซุ่มซ่อนอยู่ในป่าดง ท่านว่าเป็นกบฏ ให้ฆ่าเสียให้สิ้น ทั้งโคตร¹²

¹¹ การประหารชีวิต 7 ชั่วโมง ในสมัยราชกาลที่ 5 สำหรับคนที่เป็นกบฏ หมายถึง การ ประหารชีวิตบุคคล ดังนี้

1. นักโทษ 2. ลูก 3.หลาน 4. เหลน 5. พ่อแม่ 6. ปู่ย่าตายาย 7. ทวด อ่างในเรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

¹² จตุรพร วงศ์ทองสวรรค์, “โทษประหารชีวิต.” วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง 1 ฉบับที่ 3 (2520:117 อ้างถึงในเรื่องเดียวกัน, หน้า 47.

ซึ่งตั้งแต่มาตรา 14 เรื่อยไปจนถึง มาตรา 79 จะเป็นกฎหมายอาญาศึกเกี่ยวกับความผิด เพราะไม่ช่วยราชการทหาร ถ้าถอยในเวลารบศึกทั้งทางบกและทางน้ำ โดยโทษจะมีบัญญัติไว้เป็นพิเศษ เช่น ให้ตระเวนรอบทัพ แล้วตัดเท้าตัดศีรษะเสียไว้ เป็นต้น

2. ความผิดเกี่ยวกับการลักข้าง ม้า วัว ควาย ที่เป็นของหลวง

สัตว์พาหนะต่างๆ ที่เป็นของหลวง หรือใช้สำหรับในราชการ ถือว่าเป็นของพระมหากษัตริย์ด้วย ทั้งนี้ ก็เพราะงบประมาณในการใช้จ่ายในการแผ่นดิน ยังมีได้แยกออกว่าเป็นทรัพย์สินประเภทใดเป็นทรัพย์สินส่วนพระองค์ของพระเจ้าอยู่หัวหรือเป็นทรัพย์สินของราชการแผ่นดิน¹³ จึงถือได้ว่า ทรัพย์สินที่ใช้ในราชการเป็นของหลวง และสัตว์พาหนะ ข้าง ม้า เป็นสัตว์เลี้ยงไว้ใช้ในงานหลวง เพื่อพระมหากษัตริย์ใช้ในการเสด็จตรวจหัวเมือง หรือเป็นพาหนะในเวลาสงคราม ซึ่งถือว่าเป็นพาหนะสำคัญเช่นเดียวกันกับรถยนต์พระที่นั่ง ในปัจจุบัน ดังนั้น จึงกำหนดโทษผู้ร้ายที่ลัก ข้างหลวง ม้าหลวง ว่าเป็น โจร โทษให้ฆ่าเสีย

3. ความผิดฐานวิวาทถึงขั้นทำร้ายร่างกายกัน

เป็นความผิดซึ่งเกิดจากการทำระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย บุคคลฝ่ายหนึ่งจับหอกหรือดาบศัตรูวูธ ไปฟันแทงบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งบาดเจ็บสาหัสและตาย ถือว่า ผู้นั้นมีความผิดเป็นโจรกรร โขกบ้านเมืองท่าน โทษให้ใส่คาเอาขึ้นขาหยั่งประจาน แลทวนด้วยลวดหนัง 50 ที แล้วส่งแห่งพิจารณาค่าปรับ ถ้าฆ่าเขาตายให้ฆ่าผู้กระทำให้ตายตกไปตามกัน เว้นแต่ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลดหย่อนผ่อนโทษให้

4. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและทำร้ายร่างกาย¹⁴

¹³ สวัสดิ์ ศรีลัมภ์, ประวัติศาสตร์กฎหมาย (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518), หน้า 19 อ้างถึงในเรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

¹⁴ วิชา มหาคุณ, “วิวัฒนาการของกฎหมายไทยสมัยชุมชนบุพกาล-สมัยอยุธยา,” วารสารกฎหมายคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2520) : 80. อ้างถึงในเรื่องเดียวกัน, หน้า 48.

ตามกฎหมายลักษณะโจร บทที่ 65 บัญญัติว่า “ผู้ใดลอบฟันแทงพุ่งชด์ท่านแลยังมีทันทำแก่ท่าน ท่านจับได้ ให้เอามันผู้ลอบทำแก่ท่านนั้น มาจําองแ่ง เอาขึ้นขหาย่งประจําณ ปลงทวนด้วยลวดหน้ง 30 ที ถ้าตีฟันแทงบาดเจ็บให้ตัดนิ้วมือเสีย ถ้าตีฟันแทงถึงสาหัสให้ตัดนิ้วทั้งนิ้วมือ นิ้วคิน เสียจนสิ้นนิ้ว ถ้าถึงตาย ให้ฆ่าผู้ร้ายนั้นเสีย “

ใน บทที่ 67 บัญญัติว่า “โจรตีเอาทรัพย์สิ่งของ ของหลวง ซึ่งเจ้าพนักงานเอาไปตามเสด็จ กัศิ ชด์ไว้มิให้ไป กัศิ เมื่อได้โจรให้เสียบโจรไว้ที่นั่น ถ้ามีผู้รู้เห็นด้วยโจร ให้ตัดคิน มือผู้สมแลผู้รู้เห็นนั้นเสียด้วย “

ตามกฎหมายตราสามดวง นี้ มีวิธีการลงโทษอยู่หลายวิธี ซึ่งเป็นวิธีการลงโทษที่แปลก และเป็นกรทรมานผู้กระทำความผิดไปด้วยในตัว เช่น ตามกฎหมาย พระอัยการกระบดศีก ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นใน รัชสมัยของสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 แห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อปี พุทธศักราช 1978 ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ เมื่อ ปีพุทธศักราช 1998 และต่อมามีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้ง ในรัชสมัยของสมเด็จพระเอกาทศรถ เมื่อ ปีพุทธศักราช 2133 ได้กำหนดให้มีการลงโทษประหารชีวิตไว้ ซึ่งเรียกว่า “กรรมกร 21 สถาน “ แก่ผู้กระทำความผิดดังต่อไปนี้

1. ประทุษร้ายและจะล้มล้างราชบัลลังค์
2. ปล้นเมืองหรือเผาจวน
3. ปล้นพระนครและเผาพระราชวัง
4. ปล้นเจ้าอาวาสและพระเฝ้าพระอุโบสถ จับพระ สามเณร และชาวบ้าน มัดฟัน แทง หนไฟ เอาแหลนหลาวเสียบร้อย ช่มजूเอาทรัพย์ โดยกระทำทารุณกรรมตลอดจนฆ่าพระสามเณรและเจ้าทรัพย์ด้วยประการใด กัศิ
5. ฆ่าบิดา มารดา คณาญาติ ครู พระอุปัชฌาย์
6. ทบตี เหยียบข่า หรือทำลามกแก่พระพุทธรูป
7. ลักขโมยทารกไปตัดมือ เท้า หรือคอ เพื่อถอดเอากำไลหรือเครื่องประดับให้ลงโทษ 21 สถาน ตามวิธีการประหารชีวิตตามพระอัยการกระบดศีก ซึ่งเรียกว่า “กรรมกร 21 สถาน” ซึ่งมีดังต่อไปนี้
 1. ให้ต้อยกะโหลกศีรษะเล็กออก แล้วเอาคีมคิบเหล็กเผาไฟจนแดงใส่ลงบนสมอง
 2. ถลกหน้งศีรษะออกแล้วเอากรวดทรายชด์
 3. เอาขอเกี่ยวปากให้อ้าไว้ แล้วเอาไฟจุดเผาในปาก

- ให้โลหิตไหลออกจนตาย
4. เอาส้วแหวะปากจนถึงหู แล้วเอาขอเกี่ยวปากให้อ้าไว้
 5. เอาผ้าชุบน้ำมันพันให้ทั่วกายแล้วจุดไฟเผาทั้งเป็น
 6. เอาผ้าชุบน้ำมันพันมือทั้ง 10 นิ้ว แล้วจุดไฟเผา
 7. เชือดเนื้อให้เป็นแรงเป็นริ้ว ตั้งแต่ใต้คอกลงไปจนถึงข้อเท้า แล้วเอาเชือกผูกผูกคร่าตี ให้เดินย่ำริ้วเนื้อหนังของตนจนกว่าจะตาย
 8. เชือดเนื้อให้เป็นแรงริ้ว ตั้งแต่ใต้คอลงมาถึงเอว และจากเอวลงมาจนถึงข้อเท้า ให้เนื้อที่เป็นริ้วเบื่องบนตกปกคลุมลงมาปิดเหมือนนุ่นผ้าคากorong
 9. เอาหวงเหล็กสวมข้อศอกและข้อเท้าทั้ง 2 ข้าง แล้วเอาหลักเหล็กสอดลงในวงเหล็กซึ่งตรึงไว้กับพื้นดิน อย่าให้คืนได้ แล้วเอาไฟลนรอบตัวจนกว่าจะตาย
 10. เอาเบ็ดใหญ่ที่มีคมทั้ง 2 ข้าง เกี่ยวเนื้อ หนัง และเอ็นให้หลุดขาดออกมา จนกว่าจะตาย
 11. สับฟันทั่วร่างกาย เอาแปรงหวีชุบน้ำเสบ กรีดขูดเนื้อหนังและเอ็นออกจนเหลือแต่ร่างติดกระดูก
 12. ให้นอนตะแคงแล้วเอาท้าวเหล็กตอกลงไปในช่องหูให้ติดกับดิน แล้วจับหมุนไปรอบๆ เหมือนวงล้อเกวียน
 13. เอาหินทุบกระดูกให้แหลก แล้วพับห่อเนื้อหนัง
 14. ใช้น้ำมันให้เดือดและเทราดลงมาตั้งแต่ศีรษะจนกว่าจะตาย
 15. ชังสุนัขคุร่ายให้อดอาหารหลายๆวัน แล้วปล่อยออกมาให้กัดทั้งเนื้อหนัง กินให้เหลือแต่กระดูก
 16. เอาขวานผ่าอกทั้งเป็น แล้วแหกออก
 17. ชูดหลุมฝังแค่อ่าว แล้วเอาฟางกลด จุดไฟเผาให้ครอกพอหนังไหม้ จากนั้น จึงเอาไถเหล็กไถให้ขาดเป็นท่อนๆ
 18. เชือดเนื้อออกเป็นชิ้นๆ ทอดน้ำมันแล้วให้กินเนื้อตัวเอง
 19. ตีด้วยตะบองสั้น หรือตะบองยาว
 20. ตีด้วยไม้หวายทั้งนาม

21. แหวงด้วยหอกทีละน้อย จนกว่าจะตาย¹⁵

โทษเหล่านี้ ควรแก่สถานใด ให้ลงแต่สถานเดียว ซึ่งโทษในกรรมกร 21 สถาน นี้ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้ใช้อย่างไร แต่เป็นที่เข้าใจว่าน่าจะใช้เพื่อเป็นการข่มขู่ให้เกิดความเกรงกลัวมากกว่า ซึ่งโทษประหารชีวิต ที่นิยมใช้กันมาก คือ การใช้ดาบฟันศีรษะ

3.4.1.2 การลงโทษตามกฎหมายเตียรบาล

กฎหมายเตียรบาล ในสมัยกรุงศรีอยุธยา นั้น จะมีลักษณะคล้ายๆกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ในปัจจุบัน เพราะจะเกี่ยวข้องกับองค์พระมหากษัตริย์ที่ปกครองกรุงศรีอยุธยา ตลอดจนเสถียรภาพ และความปลอดภัยขององค์พระมหากษัตริย์และพระบรมมหาราชวัง โดยจะมีบทกำหนดการลงโทษบรรดาเชื้อพระวงศ์และลูกหลวง อันจะมีความแตกต่างไปจาก กฎหมายที่ใช้บังคับแก่ราษฎรต่างๆไป มีอาญาที่จะกำหนดไว้เป็นพิเศษ เพื่อให้เหมาะสมกับพระราชอิสริยยศักดิ์ เช่น ถ้าใส่ศรวน จะต้องใช้เครื่องทองสำหรับลูกหลวงเอก และเครื่องเงินสำหรับลูกหลวงโท แต่ถ้ากระทำผิดในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้มีโทษหนักถึงขั้นประหารชีวิต ก็ต้องทำการประหารด้วยการ ตีด้วยท่อนจันทร์ แล้วเอาลงขุม¹⁶ นอกจากนั้น ยังบัญญัติถึง การแสดงกิริยาอาการลบหลู่พระราชอำนาจในเขตพระราชฐาน หรือ ลักสาวใช้ ลักทรัพย์ในพระราชวัง ก็จะถูกลงโทษประหารชีวิต เช่นเดียวกันในกฎหมายเตียรบาลนี้

3.4.1.3 การลงโทษตามกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127

ในสมัยยุคต้นของกรุงรัตนโกสินทร์ ได้ใช้กฎหมายตราสามดวง เรื่อยมาจนกระทั่งถึง รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้นำกฎหมายตราสามดวงมาชำระแก้ไขเปลี่ยนแปลงใหม่ และใช้เป็นทางการ โดยเรียกชื่อว่า “กฎหมายราชบุรี” และต่อมา ในปี พุทธศักราช 2440 จึงได้มีการตรวจชำระและได้ร่างขึ้นเป็น ประมวลกฎหมาย ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมี สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงเป็นองค์ประธานในการตรวจชำระ และมีกรรมการทั้งที่เป็นนักกฎหมายไทย และ

¹⁵ สมบูรณ์ ประสพเนตร, “โทษประหารชีวิตในประเทศไทย,” บทบัณฑิตย์ ปีที่ 56 เล่มที่ 1 (มีนาคม 2543) :83-84.

¹⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 51.

ที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายชาวต่างประเทศ โดยกฎหมายลักษณะอาญาฉบับนี้ ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พุทธศักราช 2451 (ร.ศ.127)

โดย โทษ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายลักษณะอาญาฉบับนี้ ได้กำหนดโทษไว้ มี 6 สถาน ดังที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 12 ว่า

มาตรา 12 “ อาญาสำหรับลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ท่านกำหนดไว้เป็น 6 สถานดังนี้

- สถานหนึ่ง ให้ประหารชีวิต
- สถานหนึ่ง ให้จำคุก
- สถานหนึ่ง ให้ปรับ
- สถานหนึ่ง ให้อยู่ภายในเขตอันมีกำหนด
- สถานหนึ่ง ให้ริบทรัพย์
- สถานหนึ่ง ให้เรียกประกันทัณฑ์บน”

สำหรับวิธีการประหารชีวิตนั้นกฎหมายกำหนด ให้เอาไปตัดศีรษะ ดังที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 13 ที่ว่า “ผู้ใดต้องคำพิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิต ท่านให้เอามันไปตัดศีรษะเสีย”

ส่วนความผิดอันจะมีโทษถึงขั้นประหารชีวิต ตามกฎหมายลักษณะอาญาฉบับนี้ ได้แก่

1. ความผิดฐานประทุษร้ายต่อพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมราชตระกูล
2. ความผิดฐานประทุษร้ายต่อนายกรัฐมนตรี
3. ความผิดฐานกบฏภายในราชอาณาจักร
4. ความผิดฐานกบฏภายนอกราชอาณาจักร
5. ความผิดต่อทางพระราชไมตรีกับรัฐต่างประเทศ
6. ความผิดฐานประทุษร้ายแก่ชีวิต
7. ความผิดฐานปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้เขาถึงแก่ความตาย

สถานที่ทำการประหารชีวิตในสมัยโบราณ

ปกติจะประหารกันที่วัด โดยคุมตัวนักโทษประหารออกเดินทางจากคุกทางเรือ ในลักษณะจำจองครบ 5 ประการ คือ ครอบงำมือ โข่ล่ามคอ คาไม้ และโซ่ขังเอาไว้ก่อนนำตัวไปประหาร จะต้องถูกเขี่ยน 3 ยก ๆ ละ 30 ที รวม 90 ที เมื่อมาถึงลานพิธีประหาร จะมีการจัดอาหารคาวหวานมือสุดท้ายให้กินและนิมนต์พระมาเทศน์ให้ฟัง ต่อจากนั้น จะจับนั่งมัดกับหลักไม้กางเขนแบบกาจับหลัก เพชฌฆาตจะเอาคินเหนียวอุดหูอุดปากโดยใช้วิธีการประหารด้วยดาบ ใช้เพชฌฆาต จำนวน 3 คน คือ ดาบ 1 ดาบ 2 และ ดาบ 3 ถ้าดาบ 1 ฟันคอไม่ขาด ดาบ 2 จะฟันซ้ำ และถ้ายังไม่ขาด ดาบ 3 ก็จะต้องเชือดให้ขาด เพชฌฆาตจะเอาคินเหนียวเปะไว้ที่ต้นคอเพื่อกำหนดจุดที่จะฟัน เพชฌฆาต ดาบ 2 จะร้ายรำไปมา เพื่อรอจังหวะให้จิตใจนักโทษสงบ และเพชฌฆาต ดาบ 1 จะลงดาบฟันคอทันที และเมื่อประหารเสร็จสิ้นแล้ว เจ้าหน้าที่จะตัดสั้นเท้าเพื่อถอดครวนออก แล้วสับร่างกายเป็นชิ้นๆหรือแฉ่เนื้อ ให้ทานแก่แร้งกา แล้วเอาศีรษะเสียบประจานไว้¹⁷

จากการค้นพบเอกสารราชการ คือ ทราน้อยที่ 23/2492 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2460¹⁸ พบว่า ได้มีการขุดหลุมเตรียมไว้ล่วงหน้า พอคอกขาดเจ้าหน้าที่ก็รีบฉวยเอาศีรษะใส่หลุมแล้วตัดเชือกที่มัดร่าง นำเอาร่างนั้นใส่ตามลงในหลุมเดียวกัน จากนั้นก็เอาดินกลบ เป็นการฝังเสร็จไปในตัว ดังนั้น วัด จึงอาจถูกเลือกใช้ในการประหารชีวิต เพราะเหตุผลดังนี้ก็ได้

สถิติจำนวนผู้ที่ถูกประหารด้วยการใช้ดาบฟันคอกนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2473-2476 มีผู้ที่ถูกประหารไปโดยวิธีการนี้ จำนวน 53 คน¹⁹

ในปี พ.ศ.2473 มีผู้ถูกประหาร จำนวน 34 คน

พ.ศ.2474 มีผู้ถูกประหาร จำนวน 15 คน

พ.ศ.2475 มีจำนวนผู้ถูกประหารชีวิต หากแต่ว่าในปีนี้ได้มีการ

เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นระบอบประชาธิปไตยโดยคณะราษฎร และได้มีการขอพระราชทานอภัยโทษให้เปลี่ยนโทษประหารชีวิตมาเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิตทั้งหมด

พ.ศ.2476 มีผู้ถูกประหาร จำนวน 4 คน

¹⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 77.

¹⁸ บรรยง มกรากิรมย์, “วิธีการลงโทษประหาร.” นิตินาสัน ปีที่ 20 เล่มที่ 1 (2492) : 123. อ้างถึงในเรื่องเดียวกัน, หน้า 56.

¹⁹ อ้างถึงในเรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

3.4.1.4 การลงโทษตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายลักษณะ อาญา พุทธศักราช 2477 (ฉบับที่ 6)

หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองใน พ.ศ.2475 ได้เปลี่ยนวิธีการ
ประหารชีวิตใหม่จากวิธีการฟันคอด้วยดาบ เปลี่ยนมาเป็นการใช้ปืนยิงประหาร และได้ประกาศ
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ.127 ใหม่ เมื่อ พ.ศ.2477 แก้ไขกฎหมาย
ลักษณะอาญา มาตรา 13 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้เอาไปยิงเสียให้ตาย ”

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลง เพราะ การยิงด้วยปืน ไม่มีการตัดหรือหัน
ร่างกายออกเป็นท่อนหรือชิ้นส่วนเลย การตายเป็นไปในลักษณะที่คงรูปร่างของการเป็นมนุษย์ตาม
ธรรมชาติ และระบบการปกครองของบ้านเมืองก็ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว การเปลี่ยนวิธีการประหาร
ก็ควรที่จะเปลี่ยนไปตามระบบการปกครองใหม่ และยังเป็นเครื่องหมายของการเปลี่ยนแปลงทาง
วัฒนธรรมอย่างหนึ่ง

3.4.1.5 การลงโทษประหารชีวิต ตาม ประมวลกฎหมายอาญา พุทธศักราช 2499

ประมวลกฎหมายอาญา ฉบับนี้ ได้ประกาศและมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่
1 มกราคม พุทธศักราช 2500 เป็นต้นมา จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ตามประมวลกฎหมายอาญาฉบับนี้
ได้บัญญัติโทษประหารชีวิตไว้เฉพาะความผิดที่ร้ายแรงเท่านั้น คือ ความผิดต่อชีวิต ซึ่งได้แก่
ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ความผิดที่เกี่ยวกับความมั่นคง ทั้งต่อความมั่นคงภายในและความมั่นคงภายนอก
ราชอาณาจักร หรือความผิดต่อองค์พระประมุขของรัฐ และความผิดที่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่
ประชาชน เช่น ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ ความผิดต่อสัมพันธไมตรีกับรัฐต่างประเทศ
ความผิดฐานปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
และ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นต้น

3.5 วิธีการบังคับโทษประหารชีวิตตามประมวลกฎหมายอาญา

โทษประหารชีวิต ถือว่าเป็นการลงโทษที่มีความร้ายแรงที่สุดตามที่บัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญาของไทย เพราะเป็นโทษที่มุ่งกระทำต่อชีวิตของนักโทษ และถือว่าโทษประหารชีวิตในความผิดที่ร้ายแรง เป็นโทษเด็ดขาดสถานเดียวที่ไม่ให้คุลดยพินิจแก่ศาล ซึ่งในการลงโทษประหารชีวิต นั้น ศาลจะลงโทษได้ก็ต่อเมื่อ กฎหมายได้กำหนดคระวางโทษประหารชีวิตไว้ในความผิดฐานนั้น เท่านั้น เพราะ กฎหมายห้ามมิให้เพิ่มโทษถึงขั้นประหารชีวิตตามที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 51 บัญญัติไว้ว่า

“ มาตรา 51 ในการเพิ่มโทษ มิให้เพิ่มถึงขั้นประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือ จำคุกเกินห้าสิบปี “²⁰

ส่วนวิธีการบังคับโทษประหารชีวิต นั้น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 19 ได้บัญญัติไว้ความว่า

“ มาตรา 19 ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้เอาไปยิงเสียให้ตาย “²¹

แสดงว่า โทษประหารชีวิต จะบังคับโทษและทำการประหารชีวิตนักโทษได้เพียงวิธีเดียวเท่านั้น คือ การนำไปยิงเป้า ซึ่งในปัจจุบัน สถานที่ที่ใช้ในการประหารชีวิตอย่างเป็นทางการคงมีเพียงแห่งเดียว เท่านั้น คือ ในเรือนจำพิเศษนนทบุรี หรือเรือนจำบางขวาง โดยนักโทษที่ต้องโทษประหารชีวิตจากทั่วประเทศจะถูกนำตัวมายิงเป้าที่แดนประหารของ เรือนจำบางขวาง

แต่อย่างไรก็ดี ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 247 วรรคสาม ก็ได้บัญญัติไว้เป็นกลางๆว่า

“ มาตรา 247 วรรคสาม การประหารชีวิต ให้ประหาร ณ ตำบล และเวลาที่เจ้าหน้าที่ในการนั้น จะเห็นสมควร”²²

²⁰ ประมวลกฎหมายอาญา, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 73 ตอน95(วันที่ 15 พฤศจิกายน 2499), มาตรา 51

²¹ ประมวลกฎหมายอาญา, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 73 ตอน95(วันที่ 15 พฤศจิกายน 2499), มาตรา 19

²² สมพร พรหมพิตร, การบังคับคดีอาญา(กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2539) หน้า1-3

สถานที่ทำการประหารชีวิต ได้กำหนดให้ดำเนินการประหารชีวิตโดยการใช้ปืนยิงที่ แคนประหาร ซึ่งตั้งอยู่ภายในเรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งนักโทษที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตทั่วประเทศ จะถูกนำมาทำการประหารชีวิต ณ ที่แห่งนี้แต่เพียงแห่งเดียว เท่านั้น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้^{23 24}

เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตผู้ใดแล้ว ศาลที่เป็นเจ้าของคดีจะได้ออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด ส่งไปถึงผู้บัญชาการเรือนจำในท้องที่ที่ศาลนั้นตั้งอยู่ หมายจะระบุถึงชื่อโจทก์ จำเลย ฐานความผิด จำเลยต้องโทษตามกฎหมายใด มาตราใด พร้อมคำสั่งว่า ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ให้ประหารชีวิตจำเลย เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำได้รับหมายดังกล่าวแล้ว จะนำนักโทษไปประหารชีวิตในทันทีไม่ได้ ต้องรอให้ครบกำหนด 60 วัน นับแต่วันฟังคำพิพากษา ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 262 ก่อน ถ้านักโทษหรือผู้ที่มีประโยชน์เกี่ยวข้องได้ยื่นฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษ และทรงยกเรื่องราวมาก่อนครบ 60 วัน ก็ดำเนินการประหารชีวิตได้ ซึ่งในทางปฏิบัติ เมื่อนักโทษได้ยื่นฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษแล้ว ต้องรอฟังพระบรมราชวินิจฉัยเสียก่อน จึงจะดำเนินการขั้นต่อไป ซึ่งฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษของนักโทษนั้น สามารถยื่นได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

3.6 กระบวนการบังคับโทษประหารชีวิตตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กระบวนการบังคับโทษประหารชีวิต ก่อนที่จะทำการประหารชีวิตนักโทษของประเทศไทยเรานั้น มีขั้นตอนอยู่หลายประการที่ถือว่าเป็นหลักสากลและมีมนุษยธรรม กล่าวคือ ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 247 วรรคแรก ได้บัญญัติว่า “มาตรา 247 วรรคแรก คดีที่จำเลยต้องโทษประหารชีวิต ห้ามมิให้บังคับตามคำพิพากษา จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยอภัยโทษแล้ว”²⁵ กล่าวคือ

²³ [http:// www.correct.go.th/commit.html](http://www.correct.go.th/commit.html)

²⁴ โปรดดูคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 1807/2478 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2178 ได้ใน

ภาคผนวก

²⁵ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 52 ตอน 598 (วันที่ 10 มิถุนายน 2478), มาตรา 247

1) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง บัญญัติว่า
 “ มาตรา 245 วรรคสอง ศาลชั้นต้นมีหน้าที่ต้องส่งสำนวนคดีที่พิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิต
 หรือ จำคุกตลอดชีวิต ไปยังศาลอุทธรณ์ ในเมื่อไม่มีการอุทธรณ์คำพิพากษานั้น และคำพิพากษา
 เช่นว่านี้ จะยังไม่ถึงที่สุด เว้นแต่ ศาลอุทธรณ์จะได้พิพากษายืน “²⁶

ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น เป็นการให้ศาลชั้นต้นได้พิชิตคำพิพากษาให้
 ประหารชีวิตของตน โดยการส่งคำพิพากษาให้ประหารชีวิตดังกล่าวขึ้นไปยังศาลอุทธรณ์ เพื่อทำ
 การกลั่นกรองคำพิพากษา ตลอดจนพยานหลักฐานในสำนวนคดีในเรื่องนั้นๆ ว่ามีความเห็นด้วยกับ
 คำพิพากษาของศาลชั้นต้นดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งหากเห็นด้วยก็จะพิพากษายืน ซึ่งในกรณีนี้คำ
 พิพากษาของศาลอุทธรณ์ ถือว่าเป็นเด็ดขาดและถึงที่สุด แต่ถ้าหากว่าศาลอุทธรณ์มีความเห็นไม่
 เห็นด้วยกับคำพิพากษาให้ประหารชีวิตของศาลชั้นต้น ก็มีอำนาจพิพากษาให้กลับ หรือแก้ไขคำ
 พิพากษาของศาลชั้นต้นได้ ซึ่งในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ถือ
 ว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ยังไม่ถึงที่สุด และผู้ที่ได้รับความเสียหายจากคำพิพากษาของศาล
 อุทธรณ์ที่ลงโทษน้อยกว่าศาลชั้นต้นซึ่งก็คือ อัยการโจทก์ในคดีนั้น ก็ย่อมมีสิทธิฎีกาต่อศาลฎีกาให้
 ทำการพิจารณาพิพากษาอีกครั้งหนึ่งได้ ซึ่งในชั้นนี้ไม่ว่า ศาลฎีกาจะพิพากษาออกมาเป็นเช่นไรก็
 ตาม ถือว่าคำพิพากษาของศาลฎีกา เป็นเด็ดขาดและเป็นอันถึงที่สุด ไม่ว่าจะพิพากษายืนตามศาล
 ชั้นต้น หรือพิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์ ก็ตาม

อย่างไรก็ดี แม้ว่าศาลอุทธรณ์ จะพิพากษาแก้ไขหรือกลับคำพิพากษาของศาล
 ชั้นต้นที่ให้ประหารชีวิต ก็ตาม อัยการโจทก์ก็มีสิทธิที่จะไม่ฎีกาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ดังกล่าว
 นั้น ก็ได้ หากเห็นว่า คำพิพากษาและการกำหนดโทษของศาลอุทธรณ์ มีความเหมาะสมและชอบ
 ด้วยเหตุผลแห่งคดีแล้ว ซึ่งในกรณีเช่นนี้ ตามมาตรา 245 วรรคสอง ก็ถือว่า คดียังไม่ถึงที่สุด ซึ่ง
 หมายความว่า ศาลชั้นต้นซึ่งอ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ก็มีหน้าที่ที่จะต้องส่งสำนวนคดีที่
 ตนเองพิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิตจำเลย ไปยังศาลฎีกา เพื่อพิจารณาพิพากษาชี้ขาดเป็นขั้น
 สุดท้าย อยู่นั่นเอง

²⁶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา,ราชกิจจานุเบกษา,เล่ม 52 ตอน598(วันที่ 10

2) ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวจำเลยที่ต้องโทษประหารชีวิตนั้น นอกเหนือไปจาก จะต้องปฏิบัติตาม ขั้นตอนที่ 1) ตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นนั้น ยังจะต้องทำการพิจารณาต่อไป อีก 2 ประการนี้ด้วย คือ

2.1) ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 247 วรรคสอง บัญญัติว่า “ หญิงใดจะต้องประหารชีวิต ถ้ามีครรภ์อยู่ให้รอไว้จนคลอดบุตรเสียก่อนแล้ว จึงให้ ประหารชีวิต “²⁷ ทั้งนี้เพราะเหตุที่ว่า ถ้าประหารชีวิตหญิงนั้น ทั้งๆที่มีลูกอยู่ในท้อง ก็จะทำให้ เด็กที่อยู่ในท้องหญิงดังกล่าวนั้นต้องตายตามไปด้วย จึงต้องรอให้คลอดบุตรออกมาเสียก่อน

2.2) จำเลยได้เกิดวิกลจริตก่อนที่จะถูกประหารชีวิตหรือไม่ ซึ่งถ้าหากจำเลยซึ่ง ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต เกิดวิกลจริตก่อนถูกประหารชีวิต ก็ให้รอการประหารชีวิตผู้นั้นไว้ ก่อนจนกว่าผู้นั้นจะหายจากอาการวิกลจริต ซึ่งในกรณีเช่นนี้ ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา อาจสั่งงด การพิจารณาคดีในชั้นของตนไว้ และจำหน่ายคดีเสียชั่วคราวจนกว่าจำเลยจะหายวิกลจริตก็ได้ ตามที่บัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 248 ความว่า “ ถ้าบุคคลซึ่ง ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต เกิดวิกลจริตก่อนถูกประหารชีวิต ให้รอการประหารชีวิตไว้ก่อน จนกว่าผู้นั้นจะหาย ขณะทุเลาการประหารชีวิตอยู่นั้น ศาลมีอำนาจยกมาตรา 46 วรรค (2) แห่ง กฎหมายลักษณะอาญามาบังคับ

ถ้าผู้วิกลจริตนั้นหายภายหลังปีหนึ่งนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลดโทษ ประหารชีวิตลงเหลือจำคุกตลอดชีวิต “²⁸

2.3) แม้ว่าศาลไม่ว่าจะเป็นศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาจะได้พิพากษาถึงที่สุด ให้ ลงโทษประหารชีวิตจำเลยแล้วก็ตาม แต่จำเลยที่ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิตนั้น ก็ยังมีวิธีที่จะ ทำให้รอดตายเป็นครั้งสุดท้าย อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งวิธีนั้นก็คือ การถวายเรื่องราวขอให้พระราชทานอภัย โทษต่อพระมหากษัตริย์ กล่าวคือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 262 ได้กำหนด กระบวนการในการนี้ไว้ว่า

²⁷ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 52 ตอน 598 (วันที่ 10 มิถุนายน 2478), มาตรา 247 วรรคสอง

²⁸ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 52 ตอน 598 (วันที่ 10 มิถุนายน 2478), มาตรา 248

“ มาตรา 262 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 247 และ 248 เมื่อคดีถึงที่สุด ผู้ใดต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต ให้เจ้าหน้าที่นำตัวผู้นั้นไปประหารชีวิต เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันฟังคำพิพากษา เว้นแต่ในกรณีที่มีการถวายเรื่องราวหรือคำแนะนำขอให้พระราชทานอภัยโทษตามมาตรา 261 ก็ให้ทุเลาการประหารชีวิตไว้จนกว่าจะพ้นกำหนด หกสิบวัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยถวายเรื่องราวหรือคำแนะนำขึ้นไปนั้น แต่ถ้าทรงยกเรื่องราวนั้นเสีย ก็ให้จัดการประหารชีวิตก่อนกำหนดนี้ได้

เรื่องราวหรือคำแนะนำขอพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต ให้ถวายได้แต่ครั้งเดียว เท่านั้น “²⁹

“ มาตรา 261 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่ถวายเรื่องราวต่อพระมหากษัตริย์ พร้อมทั้งถวายความเห็นว่าควรพระราชทานอภัยโทษหรือไม่

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดถวายเรื่องราว ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เห็นเป็นการสมควรจะถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ ขอให้พระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องคำพิพากษานั้นก็ได้ “³⁰

“ มาตรา 261 ทวิ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควร จะถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ขอให้พระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องโทษก็ได้

การพระราชทานอภัยโทษ ตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา “³¹

“ มาตรา 259 ผู้ต้องคำพิพากษาให้รับโทษอย่างใดๆ หรือผู้ที่มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าจะทูลเกล้าฯถวายเรื่องราวต่อพระมหากษัตริย์ขอรับพระราชทานอภัยโทษ จะยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้ “³²

²⁹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา,ราชกิจจานุเบกษา,เล่ม 52 ตอน598(วันที่ 10 มิถุนายน 2478),มาตรา 262

³⁰ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา,ราชกิจจานุเบกษา,เล่ม 52 ตอน598(วันที่ 10 มิถุนายน 2478),มาตรา 261

³¹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา,ราชกิจจานุเบกษา,เล่ม 52 ตอน598(วันที่ 10 มิถุนายน 2478),มาตรา 261ทวิ

“ มาตรา 260 ผู้ถวายเรื่องราวซึ่งต้องจำคุกอยู่ในเรือนจำ จะยื่นเรื่องราวต่อพศติหรือผู้บัญชาการเรือนจำก็ได้ เมื่อได้รับเรื่องรายนั้นแล้ว ให้พศติหรือผู้บัญชาการเรือนจำออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นเรื่องราว แล้วให้รับส่งเรื่องรายนั้นไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย “³³

กระบวนการในการประหารชีวิตนักโทษ ซึ่งนอกจากจะต้องปฏิบัติต่อหญิงมีครรภ์และนักโทษประหารที่เกิดวิกฤตตามที่กล่าวไว้ ในข้อ 1) และข้อ 2) ข้างต้นแล้ว นักโทษประหารตามคำพิพากษาถึงที่สุดจะมีเวลาหายใจไปอีกหกสิบวัน นับแต่วันฟังคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันแล้วจึงให้เจ้าหน้าที่นำตัวไปประหารชีวิตได้ ที่กฎหมายกำหนดให้เวลาหกสิบวันก็เพื่อให้จำเลยซึ่งต้องโทษประหารชีวิตนั้นได้มีโอกาสถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษต่อพระมหากษัตริย์ได้ภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนั้น โดยยื่นเรื่องราวต่อพศติหรือผู้บัญชาการเรือนจำที่ตนต้องจำขังรอการประหารชีวิตอยู่ ซึ่งเมื่อพศติหรือผู้บัญชาการเรือนจำได้รับเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษแล้ว จะออกใบรับให้แก่นักโทษประหารผู้ยื่นเรื่องราวไว้ แล้วรับส่งเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษนั้น ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นเรื่องราวต่อพระมหากษัตริย์ต่อไป และหากจำเลยที่ต่อโทษประหารนั้นไม่ยื่นถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษ ก็จะถูกนำตัวไปประหารชีวิตเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน แต่ถ้าได้มีการถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษดังกล่าว ก็จะมีผลให้ทุเลาการประหารชีวิตไว้จนกว่าจะพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยถวายเรื่องราวคำแนะนำขึ้นไปนั้น แต่ถ้าพระมหากษัตริย์ทรงยกเรื่องรายนั้นเสีย ก็ให้จัดการประหารชีวิตก่อนกำหนดก็ได้ เรื่องราวหรือคำแนะนำขอพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต ให้ถวายได้แค่ครั้งเดียวเท่านั้น

เรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษประหารชีวิตนี้ แม้จำเลยเองหรือผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับจำเลย เช่น บิดา มารดา บุตร หรือภรรยา หรือญาติพี่น้องของจำเลย มิได้ถวายขึ้นไป ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรจะถวายคำแนะนำต่อ

³² ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา,ราชกิจจานุเบกษา,เล่ม 52 ตอน598(วันที่ 10 มิถุนายน 2478),มาตรา 259

³³ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา,ราชกิจจานุเบกษา,เล่ม 52 ตอน598(วันที่ 10 มิถุนายน 2478),มาตรา 260

พระมหากษัตริย์ ขอพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิตนั้นก็ได้ ซึ่งการถวายคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเช่นว่านี้ อาจจะกระทำเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองภายในหรือต่างประเทศ ก็ได้เช่น รัฐบาลต่างประเทศที่จำเลยมีสัญชาติ ขอให้รัฐบาลไทยขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่คนของคนที่ถูกศาลไทยมีคำพิพากษาให้ประหารชีวิต ถ้ารัฐบาลไทยเห็นเป็นการสมควรเพื่อสัมพันธ์ไมตรีอันดีกับประเทศนั้นๆ ก็จะทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รับเรื่องไปถวายคำแนะนำขอพระราชทานอภัยโทษต่อองค์พระมหากษัตริย์ต่อไป

ส่วนการขอพระราชทานอภัยโทษ ตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี ซึ่งบัญญัติในมาตรา 261 ทวิ นั้นซึ่งรวมถึงการขอพระราชทานอภัยโทษประหารชีวิตด้วยนั้น จะมีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ในทางการเมือง เช่น ในวาระโอกาสที่สำคัญของชาติ ก็จะมีการขอพระราชทานอภัยโทษเป็นครั้งคราวให้แก่ักโทษทั่วประเทศ เป็นต้น

ซึ่งในระหว่างกระบวนการดำเนินขั้นตอนประหารชีวิตนั้น นักโทษประหารจะถูกจำคุกไว้ตามหมายจำคุกของศาล ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 74 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ มาตรา 74 ภายใต้งับกับแห่งมาตรา 73 และมาตรา 185 วรรค 2 เมื่อผู้ใดต้องคำพิพากษาให้จำคุกหรือประหารชีวิต หรือจะต้องจำคุกแทนค่าปรับ ให้ศาลออกหมายจำคุกผู้นั้นไว้”³⁴

ในขั้นตอนของการประหารชีวิตนักโทษ นั้น ให้มีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการ ประกอบด้วย ผู้บัญชาการเรือนจำในท้องที่ที่ทำการประหาร เป็นประธานกรรมการ เจ้าพนักงานเรือนจำระดับหัวหน้าฝ่ายแพทย์ การประหารชีวิตเมื่อกระทำที่เรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี จึงกำหนดให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี หรือ ผู้แทน ร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย โดยกรมราชทัณฑ์ จัดผู้แทน ไปดูแลความเรียบร้อย ในการประหารชีวิต

³⁴ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 52 ตอน 598 (วันที่ 10 มิถุนายน 2478), มาตรา 74

ก่อนวันประหารชีวิต ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการพิมพ์ลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ถูกประหาร พร้อมทั้งรับแผ่นลายพิมพ์นิ้วมือของนักโทษที่มีอยู่ในสำนวนและหมายของศาลมาทำการตรวจสอบ การตรวจสอบนั้นให้ตรวจสอบกับแผ่นลายพิมพ์นิ้วมือที่เก็บอยู่ ณ กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามเลขคดีและนามของผู้ต้องโทษ เมื่อตรวจแล้วรายงานผลการตรวจสอบและส่งแผ่นลายพิมพ์นิ้วมือซึ่งได้จัดการพิมพ์ขึ้นคราวนี้ 1 ฉบับ กับ แผ่นลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ต้องโทษที่เอาไปจากสำนวนตามหมายของศาล ไปยังคณะกรรมการเรือนจำ ซึ่งมีหน้าที่ต้องทำการประหาร ทำการตรวจสอบคดี ดำเนินรูปพรรณ ตามทะเบียนรายตัว ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เพื่อมิให้เกิดการผิดพลาดในการประหารชีวิตผิดตัว

เมื่อถึงกำหนดวันประหารชีวิต เจ้าพนักงานเรือนจำ จะจัดนิมนต์พระสงฆ์ มาแสดงพระธรรมเทศนาให้แก่ักโทษที่ถูกประหารที่นับถือศาสนาพุทธ ส่วนนักโทษที่มีได้นับถือศาสนาพุทธ หากมีความปรารถนาจะประกอบพิธีกรรมตามศาสนา ก็อนุญาตได้ตามสมควร หากนักโทษมีความประสงค์จะทำพิธีกรรม ก็จะจัดการทำให้ จัดหาอาหารมื้อสุดท้ายให้นักโทษรับประทานก่อนนำไปประหาร ผู้บัญชาการเรือนจำจะนำคำสั่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์ พร้อมด้วยสำเนาคำพิพากษา อ่านให้นักโทษฟัง จากนั้นนำนักโทษประหารไปยังที่ที่จัดเตรียมไว้ จัดการใช้ปืนยิงให้ตายต่อหน้าคณะกรรมการ จากนั้นให้คณะกรรมการทำการตรวจนักโทษว่าได้เสียชีวิตแล้วจริง พิมพ์ลายพิมพ์นิ้วมือลงนามรับรองว่าเป็นลายนิ้วมือของนักโทษประหารจริง ส่วนศพของนักโทษ ถ้ามีญาติมารับก็อนุญาตให้รับไป แต่ถ้าหากไม่มีญาติมาขอรับไป ทางเรือนจำก็จะดำเนินการให้

ตามระเบียบของกรมราชทัณฑ์นั้น เดิมกำหนดให้มีการประหารชีวิตก่อนเวลา 07.00 นาฬิกา แต่ทว่า ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2505 เป็นต้นมา ได้เปลี่ยนมาดำเนินการในเวลาเย็น ตั้งแต่เวลา 18.00 นาฬิกา เป็นต้นไป

นับตั้งแต่มีการประหารชีวิตด้วยการใช้ปืนยิง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2478 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ได้มีผู้ถูกประหารชีวิตไปแล้ว จำนวน 280 ราย ปรากฏตามตารางสถิติด้านล่างนี้

จำนวนผู้ถูกประหารชีวิต ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2478³⁵

พ.ศ.	จำนวน	พ.ศ.	จำนวน	พ.ศ.	จำนวน	พ.ศ.	จำนวน
2478	1	2503	8	2514	2	2529	6
2481	4	2504	4	2515	14	2530	16
2482	48	2505	11	2516	4	2539	1
2484	9	2506	15	2517	12	2540	2
2485	8	2507	3	2520	14	2541	2
2486	12	2508	5	2521	7	2542	16
2487	4	2509	3	2522	7	2543	1
2494	3	2510	7	2523	4		
2498	4	2511	2	2524	4		
2499	2	2512	4	2527	15		
2502	3	2513	1	2528	2	รวม	297

สถิติคดีประหารชีวิต พ.ศ. 2478 – 2543 รวม 297 ราย

ฐานความผิด	จำนวน
ประทุษร้ายพระบรมราชตระกูล , ต่อพระองค์	4
กบฏ กระทำผิดต่อประเทศชาติ ขบถภายนอกราชอาณาจักร	26
บ่อนทำลายความสงบสุข	1
มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ (มาตรา 17)	1
ฆ่าคนตายโดยเจตนา	121
ฆ่าผู้อื่น วางเพลิง	5
ปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์ตาย พยายามชิงทรัพย์	86
ฆ่าเจ้าพนักงาน	7
ข่มขืนฆ่า	32
พระราชบัญญัติ ยาเสพติด	14
รวม	297

³⁵ <http://www.correct.go.th/commit.htm/>

3.7 การประหารชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกา

กฎหมายอาญาและมาตรการการบังคับโทษในทางอาญา ของแต่ละประเทศมักจะกำหนดบทลงโทษ ไว้สำหรับความผิดซึ่งแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานะทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม และนโยบายในทางอาญาของรัฐซึ่งมีอยู่ในขณะนั้น และความเจริญของแต่ละประเทศไป ในส่วนของการลงโทษประหารชีวิต ก็เช่นเดียวกัน แต่ละประเทศก็ย่อมจะกำหนดลักษณะของความผิดอันจะลงโทษถึงขั้นประหารชีวิตได้ แตกต่างกันไป แล้วแต่ว่าเมื่อพิจารณาถึงความจำเป็นของการมีบทลงโทษชนิดนี้แล้ว มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด เท่านั้น ซึ่งจะเห็นภาพสะท้อนให้เห็นถึง ภาพลักษณ์ทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ ของประเทศนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งในที่นี้ จะขอทำการศึกษาเฉพาะกรณี การประหารชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกา เท่านั้น

3.7.1 โทษประหารชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกา

ในการศึกษาโทษประหารชีวิตของ ประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น จะต้องทำการศึกษาจากเหตุการณ์ที่สำคัญที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นหลัก เพราะว่า กฎหมายของมลรัฐแต่ละมลรัฐจะไม่เหมือนกัน ซึ่งในบางมลรัฐก็ยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว แต่ในบางมลรัฐก็ยังคงมีการใช้โทษประหารชีวิตอยู่ หรือบางมลรัฐเคยยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว แต่ก็ได้นำกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง สำหรับในส่วนของรัฐบาลกลางของประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น ยังคงมีการลงโทษประหารชีวิตในความผิดที่สำคัญๆ ซึ่งเป็นคดีอุกฉกรรจ์และกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงอยู่ อาทิเช่น ความผิดฐานลอบสังหารประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดี ความผิดฐานสลัดอากาศ หรือการใช้วัตถุระเบิดก่อให้ผู้อื่นได้รับอันตรายถึงตายหรือบาดเจ็บ เป็นต้น

จากข้อมูลการวิจัยของสมาคมนักกฎหมายแห่งอเมริกา (The America Bar Association) พบว่า การลงโทษประหารชีวิตมีส่วนยับยั้งการก่ออาชญากรรมที่รุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง ดังนี้³⁶

1. ผู้กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ ในสหรัฐอเมริกา ส่วนมากจะยินยอมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมแต่โดยดี ทั้งๆที่มีโอกาสจะต่อสู้ได้ หรือใช้อาวุธอื่นใดที่จะขัดขวาง

³⁶ ประเสริฐ เมฆมณี, หลักทัณฑ์วิทยา (กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, 2523), หน้า 23, อ้างถึงใน ชนินันท์ ศรีธีระวิศาล, “การลงโทษประหารชีวิต” (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.2523), หน้า 64.

การจับกุม แต่ทว่า ก็มีได้กระทำการเช่นนั้นเลย ด้วยมีความรู้สึกเกรงกลัวว่า หากใช้อาวุธทำร้ายเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานตามหน้าที่แล้ว อาจถูกลงโทษสถานหนักถึงขั้น ประหารชีวิต เนื่องจากศาลในประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดนโยบายทางปฏิบัติในทำนองที่ว่า หากผู้กระทำความผิด ทำการต่อสู้เจ้าหน้าที่หรือใช้อาวุธในการขัดขวางการจับกุม อันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ถึงแก่ความตายแล้ว ย่อมจะได้รับการพิจารณาพิพากษาให้ลงโทษถึงขั้นประหารชีวิต

2. ผู้กระทำความผิด โจรกรรมประเภทลักเล็กขโมยน้อย ที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมได้ และจากการตรวจค้นไม่ปรากฏว่า ผู้กระทำผิดเหล่านี้พกพาอาวุธร้ายแรง(Deadly Weapons) ติดอยู่กับตัวเลย ซึ่งจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่า สาเหตุที่สำคัญที่อาชญากรที่ถูกจับกุมดังกล่าวไม่พกพาอาวุธร้ายแรงติดไปกับตัวในขณะที่กระทำความผิดเนื่องจากว่ามีบทกฎหมายบัญญัติให้ลงโทษสถานหนักจนถึงขั้นประหารชีวิตแก่ผู้กระทำความผิดที่พกพาอาวุธไว้

เจ เอ็ดการ์ ฮูเวอร์ (J. Edgar Hoover) ผู้อำนวยการหน่วยสืบสวนสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (The Federal Bureau of Investigation) หรือที่เรียกย่อๆ ว่า หน่วย เอฟ.บี.ไอ.(F.B.I.) ก็ได้ยืนยันว่า “ การลงโทษประหารชีวิต มีผลต่อการยับยั้งการกระทำความผิดในอนาคตได้อย่างสัมฤทธิ์ผลยิ่ง “ หรือจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการยับยั้งอาชญากรที่ถูกลงโทษประหารชีวิต ในช่วงระหว่าง ปี ค.ศ. 1933-1967 ในประเทศสหรัฐอเมริกา โดย ISSAC EHRlich พบว่า “ การลงโทษประหารชีวิต ผู้กระทำความผิดฐานฆาตกรรม สามารถลดสถิติอาชญากรรมประเภทคดีฆาตกรรมลงได้ และ ยังเป็นข้อเตือนใจแก่ผู้กระทำความผิดอื่นๆ ให้ตระหนักถึงโทษทัณฑ์ที่จะได้รับในกาลข้างหน้าอีกด้วย “³⁷

ในการศึกษาถึงการลงโทษประหารชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกานี้ จะพบว่า ประชาชนฝ่ายหนึ่งนั้นต้องการที่จะให้ลงไว้ซึ่งการลงโทษประหารชีวิต และมีอีกฝ่ายหนึ่งได้คัดค้านการลงโทษประหารชีวิต ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างก็ได้ให้เหตุผลไว้ ดังต่อไปนี้³⁸

1. ฝ่ายที่ต้องการให้ลงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิต ได้ให้เหตุผลว่า

1.1) การลงโทษประหารชีวิต เป็นการยับยั้งการกระทำผิด อย่างเด็ดขาดสิ้นเชิง

³⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

³⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 65.

1.2) การลงโทษประหารชีวิต เป็นการตอบแทนแก่แก่น ที่สมดุลงับการกระทำ ความผิดที่ได้เกิดขึ้น

1.3) การลงโทษประหารชีวิต นับว่าเป็นการป้องกันสังคม เพราะเป็นการกำจัด อาชญากรออกจากสังคมอย่างเด็ดขาด เป็นการตัดโอกาสในการกระทำ ความผิด ไม่ให้อาชญากรไป กระทำ ความผิดซ้ำสอง เช่น จากการศึกษาของ มาร์ลีน คับบลิว เลท์ธิเนน (Marline W. Lethinen) แห่งมหาวิทยาลัย ยูทาห์ พบว่า ผู้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตาย โดยเจตนา ที่ถูก ควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำ จำนวน 6,908 คน ในช่วงระหว่าง ปี ค.ศ. 1965-1969 ส่วนใหญ่มี พฤติกรรมไม่เหมาะสม และเป็นการเสี่ยงภัยที่จะถูกพิจารณาให้ได้รับการพักการลงโทษเป็นอย่างยิ่ง

39

1.4) การลงโทษประหารชีวิต จำต้องคำนึงถึงลักษณะความรุนแรงของ อาชญากรรม

2. ฝ่ายที่คัดค้านการลงโทษประหารชีวิต

โดยกลุ่มศาสนาที่สำคัญๆ ในประเทศ การคัดค้านของกลุ่มต่างๆ ได้เป็นนโยบาย คัดค้านในระดับชาติ ได้แก่ สภาแห่งชาติคัดค้านอาชญากรรมและประพฤตินันธพาล ค.ศ. 1963 (National Council on Crime and Delinquency) สหพันธ์สิทธิเสรีภาพของพลเรือนแห่งอเมริกา ค.ศ. 1965 (The American Civil Liberties Union) สมาคมแก้ไขความประพฤติแห่งอเมริกา ค.ศ. 1966 (The American Correctional Association) ซึ่งจุดที่คัดค้านในเรื่องของการลงโทษประหาร ชีวิต ก็คือ

2.1) ความล่าช้าในการดำเนินคดีในศาลและการยื่นอุทธรณ์ ซึ่งใช้เวลาในการ พิจารณาโทษประหารชีวิตอยู่ระหว่าง 11 ปี ถึง 13 ปี (คดีของ Caryl Chessman ซึ่งถูกประหาร ชีวิต เมื่อ 2 พฤษภาคม 1960 ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินคดีถึง 11 ปี 10 เดือน 7 วัน)⁴⁰

³⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 25.

⁴⁰ Hugo Adam Bedau, Chairman, Department of Philosophy, "The Death Penalty in America" Federal Probation Vol.35, 1971. P.32-33 อ้างใน วีระพงษ์ บุญโญภาส, "โทษประหาร ชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกา" วารสารกฎหมายนิติศาสตร์จุฬา (พฤษภาคม-สิงหาคม 2521) : 46.

2.2) การลงโทษประหารชีวิตเป็นผลกระทบต่อการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม นายซอล รูบิน (Sol Rubin) ศาสตราจารย์ทางกฎหมายและอาชญาวิทยา แห่งสหรัฐอเมริกา ได้ให้ทัศนะแนวความคิดไว้ว่า “ การประหารชีวิต เป็นปัจจัยก่อให้เกิดบรรยากาศแห่งความตึงเครียดแก่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม และผู้ต้องโทษประหารชีวิตเป็นอย่างยิ่ง “ และคณะกรรมการอาชญากรรม แห่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา (The President ‘s Crime Commission) ก็ได้ให้ความเห็นคล้ายคลึงไว้ว่า “ การลงโทษประหารชีวิต เป็นมาตรการปฏิบัติ ที่จกต้องพินิจพิจารณาได้อย่างละเอียดรอบคอบ และด้วยอารมณ์อันมั่นคงไม่หวั่นไหว” โดยเฉพาะกรณี ในการตัดสินพิจารณาคดีพิพลาต อันเกิดจากความคลาดเคลื่อนแห่งพยานหลักฐาน หรือโดยเหตุอื่นใด จนถึงขั้นประหารชีวิตผิดตัว หรือลงโทษผู้ที่บริสุทธิ์แล้ว ก็ไม่มีทางแก้ไขชีวิตให้กลับคืนมาใหม่ได้อีก ⁴¹

2.3) การลงโทษประหารชีวิต มิได้เป็นการข่มขู่ขังยังอาชญากรได้เสมอไป จากการศึกษาสถิติของคดีฆาตกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา โดย Karl F.Schussler เปรียบเทียบสถิติคดีฆาตกรรมในจำนวนประชากร 100,000 คน ระหว่างมลรัฐที่มีการลงโทษประหารชีวิต กับ มลรัฐที่ยกเลิกโทษประหารชีวิต ในทุกๆรอบ 5 ปี ตั้งแต่ ค.ศ. 1928-1949 ปรากฏว่าสถิติการกระทำผิดในมลรัฐที่มีการใช้โทษประหารชีวิต กลับมีอัตราสูงกว่ามลรัฐที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว ⁴²

และนอกจากนี้ ในปี ค.ศ. 1965 นายแรมเซย์ คล๊าก (Ramsey Clark) ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็น รองอธิบดีกรมอัยการของสหรัฐอเมริกาได้ประกาศว่า กรมอัยการได้คัดค้านการลงโทษประหารชีวิตใน Distric of Columbai และได้ให้คำปราศรัยไว้ในปี ค.ศ. 1968 ระหว่างการได้สวนต่อหน้า อนุกรรมการของวุฒิสมาชิก ฮาร์ท (Hart) โดยมีข้อความตอนหนึ่งว่า ⁴³

“ สังคมต้องใช้จ่ายในราคาสูงมาก สำหรับการลงโทษประหารชีวิต จริงอยู่ อารมณ์ของเราอาจจะมีการเรียกร้องให้มีการแก้แค้น ในกรณีที่มีอาชญากรรมสยดสยองเกิดขึ้น แต่เหตุผลและประสบการณ์ได้บอกกับเราว่า การฆ่าอาชญากร มิได้ช่วยแก้ไขปัญหาอาชญากรรม, มิได้ช่วยป้องกันอาชญากรรมมิให้เกิดขึ้นอีก หรือมิได้เป็นทางนำมาซึ่งความยุติธรรมมาให้แก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม แก่ตัวอาชญากรรม หรือแม้แต่สังคมแต่ประการใดเลย ดังนั้น โทษประหารชีวิต จึงควรถูกยกเลิกเสีย “

และต่อมาในปี ค.ศ. 1969 ศาลฎีกา ของสหรัฐอเมริกา ได้รับฟังการโต้แย้งการลงโทษประหารชีวิต ด้วยหลักที่ว่า การลงโทษเช่นนั้นเป็นการผิดหรือขัดต่อบทบัญญัติของ

⁴¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 66.

⁴² เรื่องเดียวกัน, หน้า 67.

⁴³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 47.

รัฐธรรมนูญ มาตรา 8 ถือว่าเป็นการทารุณ โหดร้าย และเป็นการลงโทษที่ผิดปกติธรรมดา (Cruel and Unusual Punishment) เป็นครั้งแรก ในคดี Boykin V. Alabama ซึ่งไม่ใช่คดีฆาตกรรม ช่มจีน แต่เป็นคดีปล้นทรัพย์ และ ศาลฎีกาของสหรัฐได้กลับคำพิพากษาลงโทษ แต่ไม่ใช่เพราะหลักการนี้ และต่อมาในช่วงระหว่าง ปลาย ค.ศ. 1970 และต้น ค.ศ. 1971 ได้มีเหตุการณ์บางอย่างซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนเกิดขึ้น กล่าวคือ ในวันที่ 11 ธันวาคม 1970 ศาลอุทธรณ์ของสหรัฐ ได้แสดงความเห็นในการพิจารณาตัดสินของ นายแรปส์ (Ralph Case) ว่า การลงโทษประหารชีวิตสำหรับคดี ช่มจีนที่เจ้าทุกข์มิได้ถูกฆ่าตาย หรือได้รับอันตรายนี้ เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญของ สหรัฐอเมริกา มาตรา 8 ซึ่งได้บัญญัติห้าม การลงโทษที่ทารุณโหดร้ายและผิดธรรมดา ซึ่งเนการชิขาคในทางกฎหมายเป็นครั้งแรกของศาลอุทธรณ์ ว่า พระราชบัญญัติ เกี่ยวกับโทษประหารชีวิต (Capital Statue) มีกรณีใดบ้างที่ถือว่า เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา 8

แต่ทว่า ในที่สุด ข้อถกเถียงของทั้งสองฝ่ายนี้ ก็ได้มีมติของศาลสูงสหรัฐ (U.S. Supreme Court) โดยคะแนนเสียง 5 เสียง ต่อ 4 เสียง ในคดีของ Furman V. Georgia เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 1972 สนับสนุน ให้มีการลงโทษประหารชีวิตแก่อาชญากรรมบางประเภท โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ช่มชู้ยั้งการกระทำความคิด และเพื่อเป็นการป้องกันสังคม และ ต่อมาในเดือน กรกฎาคม ปี ค.ศ. 1976 ศาลสูงของประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ได้มีการประกาศรับรองเป็นอีกวาระหนึ่งว่า “ การลงโทษประหารชีวิต แก่อาชญากรรมบางประเภท ไม่เป็นการขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ “⁴⁴ เพราะกฎหมายได้เปิดช่องไว้ให้ศาลสามารถเลือกที่จะลงโทษได้ จึงทำให้โทษประหารชีวิตได้ถูกนำกลับมาใช้ได้อีกในประเทศสหรัฐอเมริกา

ปัจจุบันในมลรัฐต่างๆของ ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการใช้วิธีการในการลงโทษประหารชีวิต อยู่ทั้งหมด 5 วิธี กล่าวคือ

1. การประหารการฉีดยาหรือนิโคตสารพิษ (Lethal Injection)
2. การประหารด้วยกรนังเก้าอี้ไฟฟ้า (Electric Chair หรือ Electrocutation)
3. การประหารด้วยแขวนคอ (Hanging)
4. การประหารโดยการรมแก๊ส (Gas Chamber)
5. การประหารโดยการยิงเป้า (Firing Squad)

⁴⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 21 , 67.

3.7.2 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการประหารชีวิตโดยการฉีดยา

ที่มาของการประหารชีวิตโดยวิธีการฉีดยานั้น เกิดขึ้นจากการที่นักอาชญาวิทยา ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ประชุมกันเมื่อ ปี ค.ศ. 1977 และได้มีความเห็นเป็นข้อยุติในเรื่องนี้รวม 3 ประการ คือ

- 1) การประหารชีวิตไม่พึงกระทำอย่างเปิดเผยต่อหน้าสาธารณชน
- 2) ผู้ถูกลงโทษประหารชีวิตจะต้องถึงแก่ความตายอย่างรวดเร็ว หรือได้รับความเจ็บปวดทรมานให้น้อยที่สุด
- 3) การประหารชีวิตจะต้องก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพร่างกายของผู้ที่ถูกประหารน้อยที่สุด⁴⁵

ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศแรกๆ ที่ให้มีการประหารชีวิตด้วยการฉีดยา โดยในปี ค.ศ.1888 J. MOUNT BLEYER M.D. ได้เขียนบทความลงในวารสาร MEDICAL-LEGAL แนะนำการประหารชีวิตด้วยการฉีดยาแก่ทางการนิวยอร์ก โดยเสนอให้ใช้มอร์ฟีนเป็นตัวยาคิดเข้าไปให้นักโทษตาย โดยความมันไม่โหดร้าย มีมนุษยธรรม และมีราคาถูกกว่าวิธีการประหารชีวิตด้วยวิธีเก่าๆ แต่ทว่าทางการนิวยอร์ก ไม่สนใจ โดยยังคงใช้วิธีการประหารชีวิตด้วยการให้นั่งเก้าอี้ไฟฟ้า อยู่ต่อมา ระหว่างปี ค.ศ.1949-1953 THE BRITISH ROYAL COMMISSION ON CAPITAL PUNISHMENT ได้ใช้วิธีการประหารชีวิตด้วยการใช้เข็มฉีดยา แต่ก็ต้องยกเลิกไปโดยอ้างว่าไม่ต้องการให้แพทย์เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการประหารชีวิตด้วยวิธีการดังกล่าว เนื่องจากแพทย์จะเป็นผู้ทำการฉีดยาให้กับนักโทษ ต่อจากนั้น ในปี ค.ศ.1977 ที่มลรัฐโอคลาโฮมา DR. STANLEY DEUTSCH นักวิชาการด้านการแพทย์ได้ออกมาให้ความเห็นคุณประโยชน์ และความดีงามของการประหารชีวิตด้วยการใช้เข็มฉีดยา จนนำไปสู่การผลักดันให้มลรัฐนี้ยอมรับวิธีการประหารชีวิตด้วยการฉีดยา ในที่สุด มลรัฐโอคลาโฮมา ก็กลายเป็นมลรัฐแรกในประเทศ สหรัฐอเมริกา ที่ออกกฎหมายรับรองการประหารชีวิตด้วยการใช้เข็มฉีดยา ด้วยเหตุผลทางมนุษยธรรมและทางเศรษฐกิจ ต่อมา มลรัฐเท็กซัส ก็ได้ออกกฎหมายรับรองการประหารชีวิตด้วยวิธีการดังกล่าวเช่นกัน ไล่ตาม

⁴⁵ “รายงานการสัมมนาเรื่อง การฉีดยาพิษ : วิธีประหารแบบใหม่ สังคมไทยรับได้เพียงใด?”

(กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ, 2543), หน้า57-58

กันออกมา และก็ทำการประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดยาเป็นแห่งแรก เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ปี ค.ศ.1982 (พ.ศ.2535) และเป็นมลรัฐที่มีการประหารชีวิตนักโทษมากที่สุดมลรัฐหนึ่งใน สหรัฐอเมริกา ซึ่งต่อมาในปัจจุบัน มลรัฐต่างๆในประเทศ สหรัฐอเมริกา จำนวน 29 ใน 50 มลรัฐ ก็ได้เปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตมาใช้ในการประหารด้วยเข็มฉีดยา ยกตัวอย่างเช่น มลรัฐฟลอริดา ได้ พิจารณาในการแก้กฎหมายให้มีการประหารชีวิตนักโทษโดยการฉีดยาแทนการใช้เก้าอี้ไฟฟ้า ซึ่ง ถูกวิจารณ์ว่าเป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย เนื่องจากมีการขัดข้องในขณะที่ดำเนินการประหาร ชีวิตด้วยเก้าอี้ไฟฟ้าอยู่หลายครั้ง ซึ่งมลรัฐฟลอริดาได้ใช้เก้าอี้ไฟฟ้าในการประหารชีวิตมาเป็นเวลา 74 ปีแล้ว หรือ มลรัฐจอร์เจีย เหล่าสมาชิกผู้แทนของรัฐนี้ได้เสนอยกเลิกการประหารชีวิตด้วยการ นั่งเก้าอี้ไฟฟ้า และให้เปลี่ยนมาใช้วิธีการประหารชีวิตโดยการฉีดยาแทน เพื่อป้องกันนักโทษยื่น อุทธรณ์ ต่อศาลสูงของสหรัฐ คัดค้านการประหารชีวิตของเขาด้วยการนั่งเก้าอี้ไฟฟ้า ซึ่งได้เกิดขึ้น มาแล้ว ซึ่งร่างกฎหมายนี้ได้รับความเห็นชอบจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและจะมีผลใช้บังคับหลังจาก นายรอบ บาร์นส ผู้ว่าการรัฐ ได้ลงนาม ซึ่งผู้ต้องโทษที่กระทำความผิดหลังวันที่ 1 พฤษภาคม 2001 เป็นต้นไป จะถูกประหารชีวิตโดยวิธีการฉีดยา ส่วนนักโทษผู้ที่ถูกตัดสินไปแล้วก่อนหน้านี้ จะ ยังคงใช้วิธีการประหารชีวิตวิธีเดิม ซึ่งมลรัฐจอร์เจียนี้ได้ผ่านกฎหมายประหารชีวิตมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1973 และมีนักโทษถูกประหารชีวิตไปแล้วรวม 23 ราย ในประวัติศาสตร์ของมลรัฐนี้⁴⁶ เป็นต้น ส่วนมลรัฐที่เหลือก็ยังคงใช้วิธีการประหารชีวิตแบบเก่าๆ ต่อไป เช่น การนั่งเก้าอี้ไฟฟ้า 11 มล รัฐ ใช้การรมแก๊ส 5 มลรัฐ การยิงเป้า 2 มลรัฐ และการแขวนคอ 2 มลรัฐ ซึ่งบางมลรัฐมีวิธีการ ประหารชีวิตหลายวิธี นักโทษอาจเลือกที่จะถูกประหารโดยวิธีใดวิธีหนึ่งได้ และบางมลรัฐอาจ ไม่ให้เลือก และมีมลรัฐที่ไม่มีการลงโทษประหารชีวิตอีก 12 มลรัฐ และต่อมาประเทศอื่นๆก็ได้ เปลี่ยนแปลงวิธีการประหารชีวิตมาใช้วิธีการประหารชีวิตด้วยเข็มฉีดยาตามแบบของประเทศ สหรัฐอเมริกา คือ จีน ในปี ค.ศ. 1997 และประเทศ ฟิลิปปินส์ ในปี ค.ศ. 1996 กัวเตมาลา และ ประเทศไต้หวัน เป็นต้น⁴⁷

3.7.2.1 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการประหารชีวิตโดยการฉีดยา

⁴⁶ <http://www.correct.go.th/cjthai/n23.htm>

⁴⁷ โรมรัน, “ฉีดยาประหาร ฆ่าด้วยความเมตตา,” นิตยสารแพรว ฉบับที่ 493 (10 มีนาคม 2543) : 109-110.

การฆ่าด้วยยาพิษ หรือ สารพิษ เพื่อให้ผู้ตายไม่ต้องได้รับความทรมานนี้ เราเรียกว่า “ การุณยฆาต “ ซึ่งตรงกับภาษาทางการแพทย์ คือ “ Euthanasia “ หรือที่คนส่วนใหญ่ รู้จักกันดีในชื่อ “ Mercy King “ นั่นเอง การประหารชีวิตด้วยยาพิษ ทำได้ 2 วิธี วิธีแรก คือ การรมควันจากถุงพลาสติกซึ่งบรรจุ แก๊สคาร์บอนมอนอกไซด์ (Carbon Monoxide) เพราะเมื่อสูดดมแก๊สชนิดนี้เข้าไปในร่างกาย เซลล์เม็ดเลือดแดงซึ่งทำหน้าที่นำออกซิเจนไปเลี้ยงเซลล์ต่างๆของร่างกาย จะไม่สามารถจับกับออกซิเจนได้ เซลล์ทุกเซลล์จึงขาดออกซิเจน ทำงานไม่ได้ และถึงแก่ความตายไปในที่สุด ส่วนอีกวิธีหนึ่งก็คือ การฉีดสารพิษเข้าทางเส้นเลือด ซึ่งวิธีนี้ผู้ตายจะหลับไปโดยไม่รู้สึกรู้สีก่อนการฉีดสารพิษเข้าไปในร่างกาย เพื่อทำให้เกิดการเสียชีวิตทันที ในช่วงเวลาต่อมา ⁴⁸

ส่วนขั้นตอนการประหารชีวิตด้วยการฉีดยา ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้เป็นตัวอย่างขั้นตอนการประหารชีวิตของมลรัฐ โอเรกอน ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งประเทศไทยจะนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินการประหารชีวิตด้วยการฉีดยาหากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขประมวลกฎหมายอาญามาตรา 19 แล้ว ซึ่งอาจจะมียุติการแตกต่างไปจาก มลรัฐอื่นๆ ของสหรัฐบ้าง แต่ในสาระสำคัญแล้วจะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ในสหรัฐอเมริกาจะมีการเตรียมจิตใจของผู้ถูกประหารก่อนการประหาร โดยก่อนการประหาร 4 วัน นักโทษประหารจะถูกนำตัวจากแดนนักโทษประหาร ไปสู่ห้องขังพิเศษสำหรับนักโทษประหาร โดยเฉพาะ ซึ่งจะถูกเฝ้าจับตาดูจากเจ้าหน้าที่ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง จดหมายทุกฉบับจะถูกถ่ายสำเนาให้ ส่วนฉบับจริงจะเก็บไว้เนื่องจากกลัวว่าจะมียาพิษ ยาเสพติดหรือยาอื่นๆเคลือบมากับจดหมาย ทำให้นักโทษอาจฆ่าตัวตายก่อนวันประหารจริง การโทรศัพท์ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำก่อน ในช่วงนี้อาจจะอนุญาตให้ญาติของนักโทษเข้าเยี่ยมได้

ก่อนการประหาร 2 วัน ผู้บัญชาการจะตรวจตราเพื่อเตรียมอุปกรณ์และเตียงที่จะใช้ในการประหารชีวิตให้พร้อม รวมทั้งเตรียมการเกี่ยวกับใบมรณบัตรและการเคลื่อนย้ายศพ และก่อนการประหาร 1 วันเจ้าหน้าที่ประหารจะเตรียมอุปกรณ์เข็มฉีดยาและยา และอุปกรณ์สำรองให้พร้อม มีการจัดเตรียมพื้นที่หรือห้องสำหรับต้อนรับผู้สื่อข่าวและสื่อมวลชนที่จะเข้าไปหาข่าวในเรือนจำ รวมทั้งพยานที่จะเข้าไปสังเกตการณ์ในการประหารชีวิต อย่างใกล้ชิด

เวลา 18.00 นาฬิกา เจ้าหน้าที่จะจัดอาหารมื้อสุดท้ายไปให้นักโทษประหารรับประทาน เวลา 22.00 นาฬิกา ผู้สื่อข่าวและพยานจึงได้รับอนุญาตให้เข้าเรือนจำและ

⁴⁸ โกลินทร์ แจ่มเพ็ชรรัตน์, “ ฆ่าด้วยยาพิษ..คุณคิดอย่างไร,” นิตยสารอิมเมจ (เมษายน 2543) : 212.

ได้รับการชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ถึงขั้นตอนการประหาร เวลา 23.30 นาฬิกา จึงเริ่มดำเนินการเพื่อเตรียมการประหาร ซึ่งจะเริ่มในเวลาเที่ยงคืนตรง

ก่อนการประหาร 1 ชั่วโมง นักโทษจะได้รับยาคลายกล้ามเนื้อเพื่อลดความตึงเครียดและทำให้ง่ายต่อการที่จะแทงเข็มเข้าเส้น เมื่อใกล้ถึงเวลาประหารก่อนการประหารครึ่งชั่วโมง เจ้าหน้าที่จะนำตัวนักโทษประหารจากห้องขังไปที่ห้องประหาร แต่แทนที่จะนำนักโทษไปยืนตรงกับหลักประหาร ก็เปลี่ยนเป็นการให้นอนบนเตียงประหาร ตรึง และผูกด้วยสายหนังทั้งขา ลำตัว และแขนทั้งสองข้าง ซึ่งอยู่ในท่ากางออก ทำให้ไม่สามารถดิ้นได้

เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี จะมาติดเครื่องวัดการเต้นของหัวใจเข้ากับตัวนักโทษเพื่อตรวจสอบการตายหลังการฉีดยาประหาร โดยให้กรรมการภายนอกได้เห็นการเต้นของหัวใจ จากนั้นจึงแทงเข็มเข้าเส้นเลือดใหญ่ ที่แขนหรือที่หลังมือทั้ง 2 ข้าง ข้างหนึ่งเป็นเข็มที่ใช้จริง อีกข้างหนึ่งเป็นเข็มสำรอง ในกรณีที่เข็มแรกมีปัญหา หรือบางกรณีจะแทงเข็มเข้าที่แขนเข็มเดียว จากนั้นนำท่อมาต่อเข้าเข็ม โยงไปยังเครื่องฉีดยา

ขั้นตอนต่อไป คือเปิดให้ประจักษ์พยานและนักข่าวตลอดจนสื่อมวลชนต่างๆ เข้ามาในห้องสังเกตการณ์ และ ผู้บัญชาการเรือนจำจะอ่านคำสั่งประหาร และจะเปิดโอกาสให้นักโทษได้กล่าวอะไรเป็นครั้งสุดท้ายถ้าต้องการ โดยการกล่าวผ่านไมโครโฟนให้พยานและสื่อมวลชนที่อยู่ในห้องสังเกตการณ์มีโอกาสได้ยินด้วย จากนั้น เมื่อถึงเวลาประหาร ถ้าหากไม่มีโทรศัพท์ยกเลิกการประหารจากอัยการสูงสุดหรือผู้ว่าการรัฐ ผู้บัญชาการเรือนจำก็จะให้สัญญาณกับเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เป็นพินิจฆาต ให้เริ่มดำเนินการประหารชีวิตได้

เจ้าหน้าที่ ที่ทำหน้าที่พินิจฆาต 2 คน ซึ่งอยู่ในห้องฉีดยาติดกัน ก็จะกดปุ่มเพื่อปล่อยยาเข้าร่างของนักโทษซึ่งปุ่มปล่อยยาจะมี 2 ปุ่ม กดคนละปุ่ม แต่จะมีปุ่มเดียวที่ปล่อยยาเข้าร่าง ดังนั้นเจ้าหน้าที่ 2 คนจึงไม่มีโอกาสทราบได้ว่าใครเป็นผู้กดปุ่มปล่อยยาเข้าเส้น เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่รู้สึกว่าเป็นคนลงมือประหารชีวิตนักโทษจริงๆ แต่สำหรับประเทศที่ไม่ใช่เครื่องฉีดยาอัตโนมัติ จะใช้คนฉีดยาด้วยมือซึ่งจะมีเพียงคนเดียว ฉีดเข้าแขนซ้ายหรือแขนขวา การฉีดไม่ได้ไปยื่นฉีดที่แขน แต่ต่อสายยางออกมา และผู้ฉีดยาจะอยู่หลังม่าน

ตัวยาที่ใช้ฉีดจะมี SODIUM PENTOTHAL ในสารละลาย 20-25 CC PANCURONIUM BROMIDE 50 CC และ POTASSIUM CHLORIDE 50 CC ยาดังกล่าวนี้เป็นผลมาจากการวิจัยของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัย เท็กซัส ว่าจะให้ผลอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ยาที่ใช้ฉีดไม่ใช่ยาพิษแต่เป็นยาทั่วไป ซึ่งถ้าให้เกินขนาดก็จะมีผลทำให้ตายได้ โดยจะต้องมีปริมาณที่มากพอสมควร ต้องค่อยๆ ปล่อยเข้าไปในเส้นเลือด และใช้ถึง 3 ชนิด

การฉีดยา เริ่มแรกจะปล่อยยา SODIUM PENTHOTAL เข้าไปให้หลับก่อน จากนั้นจึงปล่อย PANCURONIUM BROMIDE และ POTASSIUM CHLORIDE

ตามลำดับ เพื่อให้หัวใจหยุดสูบโลหิตภายในไม่ถึงนาที เมื่อนักโทษแสดงอาการแน่นิ่งไป ผู้
 บัญชาการเรือนจำก็จะขอให้นายแพทย์ของเรือนจำเข้าตรวจยืนยันการตายของนักโทษประหารผู้นั้น
 และ ผู้บัญชาการเรือนจำจะประกาศเวลาการเสียชีวิตของนักโทษ ต่อหน้าพยานรวมใช้เวลาในการ
 ดำเนินการตามขั้นตอนนี้ทั้งสิ้นประมาณ 20-30 นาที ผู้แทนจากกองทัพบกประวัติดาชาตจะ
 พิมพ์ลายนิ้วมืออีกครั้ง และเคลื่อนย้ายศพของนักโทษไปห้องเก็บศพต่อไปโดยเก็บไว้ตรวจสอบอีก
 1 วัน ซึ่งตลอดเวลาของการดำเนินการจะมีการถ่ายรูปและวิดีโอตามขั้นตอนต่างๆไว้

**ข้อกำหนดรูปแบบของข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการฉีดยารักษา
 ร้ายแรงเข้าสู่ร่างกาย⁴⁹**

ในที่นี้ได้นำตัวอย่างคู่มือที่เป็นข้อกำหนดรูปแบบของข้อมูล
 เบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือฉีดยารักษา ร้ายแรงเข้าสู่ร่างกายของสถานกักขังคนแห่งมลรัฐมิส
 ซูรี่มากล่าวไว้เพื่อเป็นแนวทางในการนำระบบการประหารชีวิตด้วยสารพิษมาใช้ในประเทศไทย
 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อกำหนดรูปแบบของข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการฉีดยารักษา
 ร้ายแรงเข้าสู่ร่างกายของมลรัฐมิสซูรี่ ซึ่งจัดทำสมุดคู่มือโดยบริษัท FRED A. LEUCHTER
 ASSOCIATED⁵⁰ ว่าด้วยระบบการฉีดยารักษา ร้ายแรงถึงตายเข้าสู่ร่างกาย

การปฏิบัติ และคู่มือคำแนะนำ
 แผนกคดีคนและแหล่งทรัพยากรมนุษย์ มลรัฐมิสซูรี่

พัศดี BILL M. ARMONTROUT

วันที่ 15 ตุลาคม 1988

บริษัท FRED A. LEUCHTER ASSOCIATED

231 KENNEDY DRIVE UNIT 110

BOSTON, MASSACHUSETTS 02148

(617)322-0104

⁴⁹ รายละเอียดเกี่ยวกับคู่มือการใช้เครื่องมือฉีดยารักษา ร้ายแรงเข้าสู่ร่างกายโปรดดูจาก
 ภาคผนวก

⁵⁰ WWW.THEELECTRICCHAIR.COM/LETHAL_INJECTION_PROTOCOL.HTM

บริษัท FRED A. LEUCHTER ASSOCIATED INC. ได้กล่าวถึงแบบมาตรฐานของเครื่องมือในการฉีดสารพิษร้ายแรงเข้าสู่ร่างกายได้ถูกออกแบบมาเพื่อการนำส่งปริมาณที่แตกต่างกันของสารละลาย 3 ชนิดในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกันการใช้กระบอกฉีดยาซึ่งใช้แล้วทั้งขนาดมาตรฐาน 60 CC. มันถูกผลิตขึ้น ภายใต้การควบคุมด้วยไฟฟ้า สถานะของแจ้งระบบการเลือกเป็นพิเศษ โดยถูกสูบที่ม้าน้ำหนักไปกดก้านสูบกระบอกฉีดยาซึ่งออกแบบมาเพื่อการนำส่งสารละลายอย่างต่อเนื่องในเวลาที่แตกต่างกันภายใต้การควบคุมด้วยไฟฟ้า สถานะของแจ้งระบบการเลือกเวลาที่เหมาะสมทำให้เกิดพลังงานโดยแบตเตอรี่ที่ได้รับการรับรองซึ่งได้รับการชาร์จจากสายไฟ ระบบถูกออกแบบเพื่อรับการกระตุ้นโดยเพศฆาต 2 คนวงจรไฟฟ้าตัวเลขเกี่ยวกับสถานะของแจ้งจะกำหนด โดยสุ่ม ๆ ซึ่งเพศฆาตควบคุมระบบอยู่ แต่จะไม่ผูกขาดการเลือกเพศฆาตในความจำ เพราะว่ามันทำงานจากพลังงานแบตเตอรี่ ไม่ใช่ภายใต้พลังงานความบกพร่องของสายไฟ ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้า 3 เส้น เป็นสาเหตุให้ถูกสูบมีน้ำหนักไปกดเครื่องสูบของกระบอกฉีดยาโดยเฉพาะการนำส่งสารเคมีโดยทางเส้นเลือดดำเส้นเดียวร่วมกันทางท่อเหล็กกล้าไร้สนิมซึ่งมีช่องทาง 8 ช่องทาง พร้อมด้วยช่องทางเข้าที่ถูกปิดเอาไว้ ช่องนี้เชื่อมต่อกับยาที่ฉีดเข้าไปในเส้นเลือดดำโดยการให้น้ำเกลือแก่นักโทษด้วยหลักเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง ผู้จับเวลาของการเปลี่ยนสถานะของแจ้ง 3 คน ทำให้ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้าเคลื่อนที่ และขั้นตอนเริ่มต้นโดยเครื่องถ่ายทอดกระแสไฟฟ้าที่ควบคุมสวิตช์อยู่เป็นเครื่องตรวจปริมาณของสารละลายในกระบอกฉีดยาในแต่ละกระบอก

ผลที่ตามมาจากระบบการควบคุมจังหวะเวลาผิดพลาด การผ่านข้ามกระแสไฟฟ้าถูกจัดให้มีอำนาจเหนือการทำงานของขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้า สวิตช์ 2 ตัวใช้ควบคุมความกดดันอากาศของแต่ละลูกสูบอย่างต่อเนื่อง บุคคลใดก็ตามอาจจะเป็นผู้ควบคุมลูกสูบทั้งหมด 3 ตัว ซึ่งขึ้นอยู่กับปัญหาที่จะเกิดขึ้นเฉพาะหน้า การควบคุมสวิตช์จะติดตั้งไว้ก่อนระหว่างการเตรียมเครื่องมือก็ได้ ด้วยเหตุนี้ระบบดังกล่าวยังคงทำหน้าที่เหมือนกับระบบควบคุมเพศฆาต 1 ในจำนวน 2 คน ในกรณีที่เกิดความผิดพลาดทางด้านกระแสไฟฟ้ารวมทั้งหมดหรือเป็นความผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือบางส่วนของระบบขั้นพื้นฐาน ระบบสำรองตัวที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับด้านกลไกที่ถูกต้องจะถูกใช้งานแทน ระบบนี้ประกอบด้วยชุดลูกสูบที่เหลือเพื่อเพื่อผลิตกระบอกฉีดยาและทำงานโดยชุดลูกสูบซึ่งมีแรงดึงเป็น 2 เท่าถึง 3 ชุดด้วยกัน การกำหนดบุคคลที่จะเป็นเพศฆาตควบคุมระบบจะถูกกำหนดในระหว่างการเตรียมตัวในช่วงนี้ ลูกสูบทั้ง 2 ตัวของแต่ละชุดถูกดึงเรียงตามหลังกันมาอย่างต่อเนื่องและระบบจะทำงานเช่นเดียวกับเพศฆาต 1 ในจำนวน 2 คนถูกกำหนดในระหว่างการเตรียมตัวในช่วงนี้จำเป็นเพื่อการรับจังหวะเวลาอย่างต่อเนื่อง ระหว่างการกระตุ้นเครื่องดันลูกสูบที่ติดต่อกันซึ่งถูกกำหนดไว้ด้วยนาฬิกาและคำสั่ง ระบบทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นด้วยจำนวนส่วนประกอบซึ่งเป็นไปได้น้อยที่สุด เพื่อการปฏิบัติงานที่ปราศจากความการใช้

ระบบสำรองอย่างใดอย่างหนึ่งจำเป็นเพื่อการจับจังหวะเวลาอย่างต่อเนื่องระหว่างการกระตุ้นเครื่องคันลูกสูบที่ติดต่อกัน ซึ่งถูกกำหนดไว้ด้วยนาฬิกาและคำสั่งระบบทั้งหมด 3 ระบบสร้างขึ้นด้วยจำนวนส่วนประกอบซึ่งเป็นไปได้น้อยที่สุด เพื่อการปฏิบัติงานที่ปราศจากความยุ่งยากและไม่น่าเป็นห่วงไปได้อีกว่าความบกพร่องของระบบหนึ่งจะเกิดขึ้นในระบบใดระบบหนึ่งของ 3 ระบบ และถึงแม้จะมีความบกพร่องจะเกิดขึ้นมากก็ตามระบบที่มีมากเหลือเพื่อจะรับประกันได้ว่าการประหารชีวิตด้วยวิธีการนี้จะไม่มีปัญหาอย่างแน่นอน

การจัดเตรียมทำสารบริสุทธิ์โดยใช้น้ำเกลือ 2 ชนิดบรรจุในกระบอกฉีดยาและความต้องการใช้น้ำเกลือภายนอกร่างกายใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงสถานะจากของเหลวเป็นก้อนเหนียวที่ปลายเข็มฉีดยาซึ่งเป็นไปตามลักษณะปกติ ระบบถูกออกแบบให้ยอมรับกระบอกฉีดยาขนาด 60 CC. จำนวน 8 กระบอกดังนี้ 2 กระบอกสำหรับน้ำเกลือ 2 กระบอกสำหรับสารแพนตาทอลและ 2 กระบอกสำหรับสารแพนคูโรเนียมโบรไมด์ และอีก 2 กระบอกสำหรับสาร โปแตสเซียมคลอไรด์หน้าที 6 อย่างของกระบอกฉีดยาแต่ละกระบอกมีลูกสูบที่เชื่อถือได้ว่าจะยับยั้งเข็มฉีดยาเพื่อป้องกันระบบการทำงานที่ยังไม่ถึงเวลาอันสมควรได้

ระบบประกอบด้วยแบบมาตรฐานในการวัด 2 แบบคือ แบบมาตรฐานการวัดประกบกับการควบคุม และแบบมาตรฐานการวัดประกบกับการนำส่ง แบบมาตรฐานการวัดประกบกับการควบคุมก่อให้เกิดพลังงานกลขึ้น รวมทั้งการจับจังหวะเวลาที่ต่อเนื่องกัน และการควบคุมวงจรไฟฟ้าแบบมาตรฐานการวัดประกบกับการนำส่ง ประกอบด้วยเครื่องกลไกไฟฟ้า และประกอบชิ้นส่วนต่างๆที่เกี่ยวกับกลไกในการผลักดัน กระบอกฉีดยา และเครื่องกลไกที่มีทางออกหลายทางเพื่อให้แน่ใจว่าการนำส่งของเหลวนั้นถูกต้องเหมาะสม

แบบมาตรฐานในการวัดประกบกับการควบคุม (THE CONTROL MODULE)

แบบมาตรฐานในการวัดการควบคุมออกแบบมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับสภาพความสามารถการเปลี่ยนแปลงของแรงดัน พลังงาน ตัวเลข และการควบคุมจังหวะเวลาของวงจรไฟฟ้า และสวิทช์ไฟฟ้าตามที่มีข้อตกลงกันไว้ การปิด-เปิดและหน้าที่ของสวิทช์ไฟฟ้าเป็นกุญแจควบคุมเพื่อป้องกันการดำเนินงานที่เป็นอุบัติเหตุ แบตเตอรี่ เครื่องให้พลังงาน และการอัดประจุวงจรไฟฟ้าเป็นส่วนหนึ่งของส่วนประกอบทั้งหมดนี้ด้วย

สำหรับระบบพื้นฐาน ที่แผงควบคุมไฟฟ้าบรรจุคู่มือควบคุม สวิทช์เปิด-ปิดไฟสวิทช์สำหรับเพศฆมาต 2 คน (ซึ่งถูกแรงดันให้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน) ควบคุมสวิทช์เพื่อแสดงหน้าที่สำหรับระบบสำรองไฟฟ้า (เพื่อกำหนดสิ่งซึ่งเพศฆมาตใช้กระตุ้นต่อระบบ) และสวิทช์เกี่ยวกับการทำงานทั้ง 6 ชุด ได้ถูกกำหนดเป็น 3 คู่ สำหรับระบบสำรอง สวิทช์เหล่านี้ถูกเหวี่ยงพร้อมกัน โดยเพศฆมาต และควบคุมการจ่ายสารละลายของแรงดันโดยเฉพาะอย่าง

ต่อเนื่องกัน สวิทช์แต่ละขั้วถูกแรงเหวี่ยงพร้อมกันด้วยช่วงเวลาอันเหมาะสมระหว่างการทำงานเมื่อระบบสำรองไฟฟ้าถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์

มีดวงไฟเป็นเครื่องเตือน 2 ชุด คือ ชุดหนึ่งอยู่ที่แบบมาตรฐานการวัดที่นำมาประกอบกับการควบคุม และชุดที่เหลืออยู่ที่แบบมาตรฐานการวัดที่นำมาประกอบกับการนำส่ง ระบบแสงสว่างเป็นตัวบ่งชี้พลังงาน กระจกฉนวนแต่ละกระจกถูกเตือนด้วยความถี่ของแสงสว่าง 3 สี คือ สีแดง เป็นตัวชี้บอกถึงการเตรียมพร้อม สีเหลืองเป็นตัวชี้บอกถึงการทำงาน และสีเขียวเป็นตัวชี้บอกถึงความสำเร็จสมบูรณ์ ความถี่ที่ต่อเนื่องกันเกิดขึ้น 3 จังหวะเวลา แต่ละจังหวะเวลาขึ้นอยู่กับกระจกฉนวนแต่ละกระจก แบบมาตรฐานในการวัดการควบคุมจะอยู่ภายในห้องควบคุม

แบบมาตรฐานที่นำมาประกอบกับการนำส่ง (THE DELIVERY MODULE)

แบบมาตรฐานในการวัดการนำส่ง ประกอบด้วย เครื่องกลไก ซึ่งมีทางเข้า 8 ช่องทาง ทางออก 1 ช่องทาง บรรจุอยู่ด้วยกระจกฉนวนที่ชำระล้างแล้ว กระจกฉนวน 2 กระจกฉนวนให้เต็มด้วยน้ำเกลือ กระจกฉนวน 2 กระจกฉนวนให้เต็มด้วยสาร โซเดียมเพนตะทอล กระจกฉนวน 2 กระจกฉนวนให้เต็มด้วยสารแพนคูโรเนียมโบรไมด์ และกระจกฉนวนอีก 2 กระจกฉนวน ให้เต็มด้วยสาร โพแทสเซียมคลอไรด์ ช่องทางออกถูกเชื่อมกับชุดดำเนินการเกี่ยวกับเส้นเลือดดำ ซึ่งไปสิ้นสุดที่ปลายเข็ม และไปเชื่อมโยงกับถุงจ่ายน้ำเกลือ เป็นระยะทางสั้นๆ จากขวดลดแม่เหล็กไฟฟ้า การเพิ่มอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รวมเข้ากับส่วนสร้างกระจกฉนวนสำหรับพวย ส่วนประกอบชิ้นต่างๆของกระจกฉนวนเข้าด้วยกัน พร้อมด้วย ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้า 3 เส้น ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้าที่ดัดกันสูบ 3 เส้น ดัดโค้งถูกบิดอัด โนมติ 3 ชิ้น สายเคเบิลที่เชื่อมโยงกัน 6 เส้น ตัวนำหนักยั้งเข็มฉนวน 6 ชิ้น ตัวเพิ่มน้ำหนักลูกสูบ 6 ชิ้น กระจกฉนวนรูปทรงกระจก 6 กระจกฉนวน และไฟสัญญาณการชี้บอก 6 ดวง จำนวนทั้งหมดของกระจกฉนวนที่ใช้แล้วขนาด 60 CC. 8 กระจกฉนวน ถูกใช้ให้เป็นประโยชน์ในระบบ ระหว่างที่ระบบทำงานเตรียมพร้อม ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้าที่ดัดกันสูบทั้งหมด 6 เส้น ถูกนำไปใช้ด้วย นอกจากจำนวน 3 กลุ่มของสายเคเบิลที่เชื่อมโยงกัน 6 เส้น จำนวน 1 กลุ่มสำหรับแต่ละชุดของ 2 สายเคเบิลแรงดึงถูกบิดถูกจัดการเป็น 3 คู่ และตัวดัดถูกบิด 2 ชิ้นจากแต่ละคู่ถูกดัด ใน 1 คู่ถูกดัดโดยเพศฆมาตแต่ละคน เพียงแต่ 1 เดียวเท่านั้น ในแต่ละคู่ได้ถูกเชื่อมโยงด้วย (ถ้าไม่ใช่จำนวนเลขที่ทั้งหมดก็เป็นจำนวนเลขคู่ทั้งหมด) การเชื่อมโยงกันของช่องทางเข้าหลายทางทั้งหมดถูกทำให้สำเร็จโดยอุปกรณ์ปิดกันไว้ กระจกฉนวนสะอาดที่ไปหยุดที่คำเกี่ยวกับการไหลคืนกลับ และช่องว่างลูกสูบ 12 ช่อง ก็เป็นส่วนหนึ่งของแบบมาตรฐานในการนำส่ง

ระหว่างเวลากระบวนการทำงานที่พร้อมแล้วในขณะที่ประกอบ ชิ้นส่วนต่างๆของเครื่องเข้าด้วยกันกระบอกฉีดยาที่บรรจุน้ำเกลือ 2 กระบอก นำมาใช้เพื่อถ่ายเลือด จากร่างกาย หลังจากที่ได้ใส่น้ำเกลือจนเต็มกระบอกฉีดยาแล้ว กระบอกฉีดยาอื่นๆก็จะถูกนำมา ประกอบการใช้งานได้ด้วยลูกสูบถ่วงน้ำหนัก กระบอกสูบ และตัวห้ามสลักลูกสูบ สายเคเบิ้ลถูก เชื่อมโยงไว้ในความถี่การต่อเนื้อที่ที่เหมาะสม และขดลวดไฟฟ้าไปดิ่งก้านสูบที่ใส่เข้าไปในลูกสูบ แบบมาตรฐานในการวัดการนำส่งจะอยู่ในห้องประหาร

ขั้นตอนในการปฏิบัติ (PROCEDURE)

เป็นไปในทำนองที่ว่า ขั้นตอนในการปฏิบัติที่ตามมาอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประหารชีวิตที่ทำให้ง่ายสะดวกขึ้น การให้ปริมาณยาถูกกำหนดโดยผ่านการ ประชุมปรึกษาร่วมกับผู้ผลิตเกี่ยวกับยาเราในฐานะ FRED A. LEUCHTER ASSOCIATES, INC. ไม่ได้เป็นเภสัชวิทยา ไม่ได้รับการสนับสนุน หรือการประกันกรณีใดๆในประสิทธิภาพของสารเคมี หรือปริมาณยาที่ให้ แต่มีการติดต่อกับผู้สนับสนุนการผลิตยาอย่างชัดเจน

1. เริ่มการฉีดสารด้านฤทธิ์ของฮีสตามีนในร่างกายน ขนาด 10 CC. 1 ชั่วโมงครึ่งก่อนการประหาร
2. เริ่มการฉีดสาร โซเดียม เพนตะทอล 2 % 8 CC. (5 กรัม/250 มิลลิลิตร, ABBOTT LABS # 6108-01) 5 นาทีก่อนที่จะส่งต่อไปอยู่ภายใต้บังคับของห้องประหาร
3. เครื่องมือในการฉีดสารละลายโซเดียม เพนตะทอล 2% 15 CC. ซึ่งถูกนำส่งเกินกว่าช่วงระยะเวลา 10 วินาที
4. รอ 1 นาที
5. เครื่องมือในการฉีดสาร แพนคูเนียม โบรไมด์ 15 CC. (สาร พาวูลอน, ORGANON DRUG CO, 2 มิลลิลิตร / 2มิลลิกรัม / มิลลิลิตร) เกินกว่าช่วงระยะเวลา 10 วินาที
6. รอ 1 นาที
7. เครื่องมือในการฉีดสาร โพแทสเซียม คลอไรด์ 15 CC. (สารละลาย KCL)
8. รอ 2 นาที
9. การประหารชีวิตเสร็จสิ้นลง

หมายเหตุเกี่ยวกับระบบ (SYSTEM NOTES)

เวลาอาจจะผันแปรไปได้ 2+1 1/2 นาที โดยการติดตั้งเครื่อง

ควบคุมเวลาไว้ในแบบมาตรฐานการควบคุม

ปริมาณการจ่ายยาอาจจะผันแปรไปได้ โดยการลดปริมาณสาร
ในกระบอกฉีดยา และการใช้ช่องว่างลูกสูบที่เหมาะสมให้เป็นประโยชน์

ความเร็วของการฉีดยาอาจจะผันแปรไปได้ โดยใช้เข็มขนาด
แตกต่างกัน มีการเสนอแนะว่าไม่ควรเกินขนาดมาตรฐาน 12 แต่ขนาดมาตรฐาน 14 อาจถูกนำมาใช้
แทนที่ได้

แบตเตอรี่บรรจุพลังงานเต็มที่ด้วยกระแสไฟฟ้าที่อัดเต็ม เพื่อ
สนับสนุนการทำงานสำหรับประโยชน์ของระบบอย่างน้อยที่สุด 6 อย่าง เป็นช่วงระยะเวลา 15 นาที
ภายใต้การอัดกระแสไฟฟ้าใหม่ซึ่งเป็นที่จำเป็น

การชาร์จวงจรไฟฟ้าในอัตราที่ช้าสม่ำเสมอ ได้กำหนดไว้เพื่อ
รับประกันอายุการใช้งานของแบตเตอรี่ให้นานที่สุด ซึ่งจะชาร์จแบตเตอรี่เสร็จสมบูรณ์เกินกว่า
ระยะเวลา 14 ชั่วโมง จากพลังงาน 110 VAC. แบตเตอรี่เป็นแบตเตอรี่ 1 ชั่วโมง ขนาด 12 โวลต์ 15
แอมแปร์

ผู้ปฏิเสธ (DISCLAIMER)

FEED A. LEUCHTER ASSOCIATES, INC. สันนิษฐานว่าไม่มี
ความรับผิดชอบใดสำหรับการใช้อุปกรณ์เครื่องประดิษฐ์ที่เป็นอยู่ตามความจริง หรือ เจตนาก็ตาม

ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน (OPERATIONAL PROCEDURE)

การเริ่มติดตั้ง (PRE-SET UP)

1. ชาร์จแบตเตอรี่เป็นเวลา 18 ชั่วโมง หรือเป็นระยะเวลานาน
กว่าก่อนที่จะใช้ การชาร์จแบตเตอรี่โดยเสียบสายไฟเข้าไป
ในช่อง 110 VAC และหมุนปิดสวิตช์กุญแจเพื่อชาร์จงาน
2. ถอดกระบอกสูบและลูกสูบออกทั้งหมด สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ
3. ทดสอบการทำงานด้วยไฟฟ้า หมุนปิดสวิตช์กุญแจทั้ง 2 เพื่อ
เตรียมป้องกัน
4. ดึงสติกกวดแม่เหล็กไฟฟ้าไปข้างหน้า

5. ดันตัวกระตุ้นสวิตช์ทั้ง 2 และสังเกตดูก้านขดลวด แม่เหล็กไฟฟ้าให้ดึงอย่างต่อเนื่อง การดึงตามลำดับติดๆกัน จะเกิดขึ้น 1 นาที ให้กดสวิตช์กระบอกฉีดยาแต่ละกระบอก ซึ่งอยู่ในแบบมาตรฐานวัดการนำส่ง หลังจากก้านขดลวด แม่เหล็กไฟฟ้าถูกดึงเอาไว้
6. ทำซ้ำการใช้ผ่านข้ามสวทซ์ 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งสำหรับตำแหน่ง ทางซ้าย และอีกครั้งหนึ่งสำหรับตำแหน่งทางขวา
7. ตรวจสอบสวิตช์กระบอกฉีดยาเพื่อทำความสะอาดตัวมันเอง ด้วยแผ่นลูกสูบในตำแหน่งลงมา การปรับแก้ไขสวิตช์ขึ้น หรือลงด้วยน็อตหรือแหวนเกลียวกันหลวม สำหรับช่องว่าง ในการให้ยาที่เหมาะสม ตามข้อเท็จจริงสวิตช์ต้องถูกติดตั้ง กับลูกสูบ ซึ่งวางบนเครื่องสูบของกระบอกฉีดยาที่กดให้ลด ต่ำลง (คือ 0 CC.) พร้อมด้วยกระบอกฉีดยาที่ติดตั้งอยู่บน กระบอกสูบ และเชื่อมโยงกับส่วนที่ปิดกั้นอยู่ ถ้าช่องอากาศ จำเป็นต่อปริมาณยาที่ให้ ช่องว่างนั้นก็ต้องติดกับลูกสูบ หลังจากกำหนดระดับความสูงแล้ว สวิตช์ถูกปิดให้เข้าไปยัง ตำแหน่งด้วยน็อตเกลียว ผู้ให้การกระตุ้นคุมเชิงอยู่ที่ตำแหน่ง ที่มีค่ามากที่สุดภายใต้แผ่นสวิตช์ แต่ไม่เกี่ยวกับความถนัด หรืออาการเกร็งกล้ามเนื้อ นอกไปจากประเด็นของความหุด หู่
8. พิสูจน์การทำงานของสวิตช์ โดยการเคลื่อนลูกสูบเบาๆด้วย มือ ไปสู่สวิตช์อื่นอย่างต่อเนื่องกัน ในขณะที่กระทำซ้ำอีกใน ขั้นตอนที่ 5
9. อัปเดตกระแสไฟฟ้าเข้าใหม่

การติดตั้ง (SET UP)

1. ถอดลูกสูบและกระบอกสูบทั้งหมด 6 ชิ้น ออกจากแบบ มาตรฐานในการวัดการนำส่ง
2. นับจำนวนกระบอกสูบจากขวาไปซ้าย จากหมายเลข 1 ถึง หมายเลข 6 พร้อมด้วยส่วนปลายของกระบอกฉีดที่ชำระล้าง 2 กระบอก

3. พิจารณาแผนผังสำหรับปริมาณยาที่จะให้ และจำนวนช่องว่าง
4. รวบรวมลูกสูบ และจำนวนช่องว่างด้วยเครื่องรองรับ
5. เติมกระบอกฉีดยาที่ชำระล้างแล้วด้วยสารละลายน้ำเกลือ 60 CC. และประกอบเข้ากับท่อที่มีทางออกหลายทาง โดยบรรจุเข้าไปในแท่นรองรับ และดันส่วนปลายเบาๆ ให้ปิดเข้าไปร่วมกับช่องทางเข้าพร้อมด้วยเครื่องหมายบอกระดับปริมาณยาบนกระบอกฉีดยา ซึ่งหันหน้าไปทางผู้ควบคุมเครื่อง โดยการหมุนอย่างเต็มที่ด้วยการหมุนไปทางขวา (หมุนตามเข็มนาฬิกา)
6. กระบอกฉีดยาที่ล้างแล้วทั้ง 2 กระบอก จะกระทั่งของเหลวไหลออกจากท่อทางเข้าทั้งหมดบัพช่องทางออกโดยอุปกรณ์การขยาย
7. เติมกระบอกฉีดยาให้เต็มด้วยปริมาณสารเคมีที่เหมาะสม
8. ใส่กระบอกที่พอเหมาะ และปิดกระบอกฉีดยาเข้าในกระบอกสูบที่มีวงแหวนพร้อมกับเครื่องหมายบอกระดับปริมาณต่างๆซึ่งหันหน้าไปทางผู้ควบคุมเครื่อง ยกกระบอกสูบ กระบอกฉีดยารวมเข้าด้วยกัน ติดตั้งส่วนปลายที่ปิดของกระบอกฉีดยาเข้าไปร่วมกับช่องทางเข้า ดันลงเบาๆ ปิดเป็นเกลียวรวมเข้าด้วยกันอย่างเต็มที่โดยหมุนไปทางขวา (ตามเข็มนาฬิกา) จนกระทั่งเครื่องหมายบอกปริมาณยาหันไปทางผู้ควบคุมเครื่อง ติดตั้งตามคำสั่งจากทางขวาตามเลข 1-เลข 6 ติดตั้งลูกสูบและพักเข็มฉีดยาไว้ หลังจากประกอบกระบอกสูบและกระบอกฉีดยาแต่ละกระบอก
หมายเหตุ: กระบอกสูบ 2 , 4 และ 6 ใช้ลูกสูบร่วมกับแผง

สวิตช์

กระบอกสูบ 1 และ 2	บรรจุน้ำสารเพนตาทอล
กระบอกสูบ 3 และ 4	บรรจุน้ำสารพาวูลอน
กระบอกสูบ 5 และ 6	บรรจุน้ำสารโพแทสเซียม คลอไรด์

9. ยกเลิกการบีบขยายตัวของเส้นเลือดดำ และให้กดกระบอกฉีดยาที่ล้างแล้วทั้ง 2 กระบอก จนกระทั่งของเหลวไหลออกจากช่องทางออกข้างในส่วนขยายเส้นเลือดดำ
10. เลื่อนขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้าดิ่งก้านสูบผ่านช่องลูกสูบ กระบอกสูบ 2 , 4 และ 6 งอกระบอกสูบเพื่อตรวจสอบสิ่งที่สอดเข้าไป ถ้ากระบอกสูบไม่งอ สิ่งที่สอดเข้าไปก็ถูกต้อง สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญ
11. ติดตั้งการดิ่งสายเคเบิลให้ผ่านช่องลูกสูบ กระบอกสูบ 1 , 3 และ 5 พิสูจน์สิ่งที่สอดเข้าไปด้วยสายตา สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญ ใช้สายเคเบิล 1 , 3 และ 5 หรือ 2 , 4 และ 6
12. หยุดช่องว่างอากาศที่เกิดขึ้น และแทนรองการไหลย้อนคืน จำเป็นหรือไม่ถ้าจำเป็น ก็ดำเนินการต่อไป
13. เมื่อเสร็จแล้ว ให้ถอดลูกสูบยับยั้งเข็ม สิ่งที่เป็นอันตรายเวลานี้ระบบเตรียมตัวป้องกันปิดทางเข้า คู่มือ 5 ในหัวข้อวิธีการใช้

หมายเหตุ : ช่องอากาศและแทนหยุดการไหลย้อนกลับ ต้องถูกใช้ตามรายละเอียดที่ระบุไว้

วิธีใช้ (USE)

หลังจากกระบวนการทดสอบเสร็จสิ้นและการติดตั้งแบบมาตรฐานในการวัดการนำส่งแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เริ่มการฉีดยานักโทษด้วยสารต้านฤทธิ์ของ HISTAMINE 10 CC. 1 ชั่วโมงก่อนการประหารชีวิต
2. เริ่มการฉีดยานักโทษด้วยसानเพนตะนอล 8 CC. 5 นาทีก่อนการประหารชีวิต
3. รัคนักโทษให้แน่น และติดตั้งสารที่เข้าสู่เส้นเลือดดำโซเดียมคลอไรด์ 0.9% 1,000 มิลลิลิตร โดยเส้นผ่าศูนย์กลาง 14 เกจ (GUAGE=GAGE) *เส้นรอบวง 1.5 นิ้ว และเริ่มเข้าสู่เส้นเลือดดำ
4. ส่งนักโทษเข้าสู่ห้องประหารชีวิต และเชื่อมโยงแบบมาตรฐานการนำส่งเข้ากับเส้นน้ำเกลือ

5. ถอดลูกสูบยั้งเข็มออกจาก ครอบอกสูบตามแบบมาตรฐานในการนำส่ง
6. หมุนกุญแจสวิทซ์ทั้ง 2 อัน เพื่อเตรียมตัวป้องกัน
7. เริ่มต้นการประหารชีวิตตามคำสั่ง โดยการกดปุ่มกระดิ่งไฟฟ้าทั้ง 2 ปุ่ม
8. หลังจากกระตุ้นแล้ว สิ่งที่จะตามมาจะเกิดขึ้นดังนี้
 - A. ครอบอกชนิดยกครอบอกแรกเริ่มต้น 4 วินาที หลังจากจุดเริ่มแรก และไฟสีเขียวจะสว่างขึ้น
 - B. ไฟสีเขียวจะขึ้นบอกระดับขั้นตอนแรกเสร็จสิ้นโดยประมาณ 10 วินาที
 - C. ครอบอกชนิดยกครอบอกที่ 2 จะกระตุ้นด้วยไฟสีเขียว 1 นาที ภายหลังจากไฟสีเขียวดวงแรกและจะนำส่งสารละลายพร้อมกับไฟสีเขียวประมาณ 10 วินาที
 - D. ครอบอกชนิดยกครอบอกที่ 3 จะกระตุ้นด้วยไฟสีเขียว 1 นาที ภายหลังจากไฟสีเขียวดวงที่ 2 และไฟสีเขียวดวงที่ 3 จะขึ้นบอกระดับการเสร็จสิ้น ประมาณ 10 วินาที
 - E. ภายหลังจากไฟสีเขียวดวงที่ 3 ปิดสวิทซ์หลัก 1 นาทีต่อมา การประหารชีวิตจะเสร็จสิ้นสมบูรณ์ (เวลาทั้งหมดโดยประมาณ 4 นาที)

หมายเหตุ : ถ้าการปฏิบัติหน้าที่บกพร่องขึ้น ควรจะยึดหลักดังต่อไปนี้

1. ไฟสีเขียวใดบกพร่องต่อการปฏิบัติงาน

สาเหตุ : ผู้จับเวลาปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง

วิธีแก้ไข : ดำเนินการประหารต่อไปโดยใช้ไฟฟ้าผ่านข้ามสวิทซ์ ถ้าไฟสีเขียวดวงแรกบกพร่องใช้สวิทซ์ทั้งหมด ถ้าไฟสีเขียวดวงที่ 2 บกพร่องใช้สวิทซ์ 2 และ 3 ถ้าไฟสีเขียวดวงที่ 3 บกพร่อง ใช้สวิทซ์ 3

2. ไฟสีเขียวใดบกพร่องต่อการปฏิบัติงาน

สาเหตุ : ครอบอกชนิดยามีข้อบกพร่อง

วิธีแก้ไข : ดำเนินการประหารต่อไปโดยใช้เครื่องกลไกดึงลูกบิด ถ้าไฟสีเขียวดวงแรกบกพร่องให้ใช้ลูกบิดทั้งหมด 6 ตัว ถ้าไฟสีเขียวดวงที่

2 บกพร้อมใช้ระยะลูกบิด 2 ตัวและถ้าไฟสีเขียวดวงที่ 3 บกพร้อมในกรณีนั้นใช้ระยะลูกบิด 3 ตัวเท่านั้น

หมายเหตุ การผ่านข้ามทางกลไกสามารถใช้ประโยชน์เป็นเอกเทศ โดยการดึงลูกบิดทั้งสอง ทำเครื่องหมายระยะหนึ่งและรอจังหวะ 70 วินาทีแล้วดึงลูกบิดทั้งสอง ทำเครื่องหมายระยะสองและรอจังหวะ 70 วินาทีแล้วดึงลูกบิดทั้งสองทำเครื่องหมายระยะ 3

9. หลังจกนักโทษถูกประหารถอดอุปกรณ์ห้ามการไหลย้อนคืนจากกระบอกฉีดยาที่ล้างแล้วและกดลงอย่างสิ้นเชิงเพื่อทำความสะอาดระบบ

สารเคมี(CHEMICALS)

โซเดียม เพนตาทอล 2%/5 กรัม/250 มิลลิลิตร

ABBOTT LABS##6108-01

พาวูลอน(แพนคูโรเนียม โบรไมด์) 2 มิลลิลิตร/2มิลลิกรัม/

มิลลิลิตร,ORGanonDRUGCO.

KCL (โพแทสเซียม คลอไรด์) สารละลายที่ฉีดเข้าร่างกาย
กระบอกฉีดยานี้ถูกนับจำนวนเลขขวาไปซ้ายจากเลข1-เลข6บวก

กับกระบอกฉีดยาที่ชำระล้างแล้วอีก 2กระบอก ขึ้นอยู่กับแต่ละวัตถุประสงค์ กระบอกฉีดยาที่ชำระล้างแล้วทั้ง 2 กระบอกบรรจุสารละลายน้ำเกลือ 60 CC.

การนำส่ง(DELIVERY)

ปริมาณยา 15 CC

กระบอกฉีดยา	SPACER	ปริมาตร
1 และ 6	# 4	24 cc.

2 และ 5	#5	22cc.
---------	----	-------

3 และ 4	#6	20 cc.
---------	----	--------

ปริมาณยา 25 cc

1 และ 6	#1	34 cc.
---------	----	--------

กระบอกฉีดยา	SPACER	ปริมาตร
2 และ 5	#2	32 cc.
3 และ 4	#3	30 cc.
ปริมาณยาจำนวนมากที่สุด		
1 และ 6	ไม่มี	45 cc.

2 และ 5	ไม่มี	45 cc.
3 และ 4	ไม่มี	45 cc.

หมายเหตุ การสูญเสียมวลปริมาตรที่มีค่ามากที่สุดกับชุดส่วนที่
ต่อออกไป 30 นิ้วของ ABBOTT

(#4481) และชุด ABBOTT VENOSSET #78 เปิดทางออกให้เข้าสู่ชุดเส้นเลือด

คำก๊วยรื่องหนีบ CAIR# 1181:

กระบอกฉีดยา 1	และ	6	9	CC.
กระบอกฉีดยา 2	และ	5	7	CC.
กระบอกฉีดยา 3	และ	4	5	CC.

ปริมาณยาที่ให้ถูกประมาณการขึ้นเพื่อชดเชยสำหรับการสูญเสีย

หมายเหตุ ในทุกกรณี กระบวนการรับระยะจะต้องใช้ให้เป็น
ประโยชน์ตามที่ระบุไว้และแทนรองรับการหยุดไหลย้อนคืนจำต้องประกอบเข้ากับกระบอกฉีดยา
ซึ่งชำระล้างแล้ว ความบกพร่องต่อการใช้แทนรองรับและการปรับระยะจะเป็นสาเหตุให้สารเคมี
ไหลย้อนกลับคืนและสารละลายจะไม่ถูกนำส่งต่อนักโทษอย่างถูกต้อง

เครื่องมือ (HARDWARE) และสารเคมี (CHEM)

เริ่มการฉีดยาเข้าสู่ร่างกาย

กระบอกฉีดยา B-D 5640 2ea 10cc 22ga * 1 นิ้ว

สาร antihistamine ที่ใช้ฉีดเข้าสู่ร่างกาย 10 CC.

สารโซเดียมเพนตาทอล 8 CC. ขณะที่ต่ำกว่า 8CC. ได้

เครื่องกลไก (MACHINE)

อุปกรณ์ #78 1 ea ที่เปิดทางออกให้เข้าสู่เส้นเลือดคำด้วยเครื่อง

หนีบ (CAIR) ABBOTT #4481

อุปกรณ์ส่วนที่ต่อออกไปขนาด 30 นิ้ว 1 ea ABBOTT #4481

ท่อระบายภายใน 14ga * 1/4 นิ้ว 1 ea DESERET #2876

กระบอกฉีดยาช่องทางเดียว 60 CC 8 ea #8881-560125

โชนีเยมเพนตาทอล 5 กรัม/250 มิลลิลิตร ABBOTT#6108-
 01(100CC.)
 แพนคูโรเนียม โบรไมด์(สารพาวูลอน) ORGANON
 DRUGCO.,

2 มิลลิลิตร/2มิลลิกรัม/มิลลิลิตร(100CC.)

สารละลายหลอมเหลว(100CC.))โปรแตสเซียมคลอไรด์ (KCL.)

สถานที่คัดค้านามลรัฐมิสซูรี

พิธีสารการประหารชีวิต

กระบวนการในการฉีดสารพิษร้ายแรงเข้าสู่ร่างกาย

กระบวนการต่อไปนี้ได้เกิดขึ้นตามมาในขณะที่นักโทษอยู่ใน

ห้องควบคุม

การผสมสารเคมีดังต่อไปนี้และบรรจุเข้าไปยังกระบอกฉีดยา
 ตามลำดับโดยอาศัยมาตรการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานจากคู่มือเล่มนี้(ไม่เกินกว่า 2 ชั่วโมงก่อนการใช้
 งาน)

ผู้เชี่ยวชาญด้านการฉีดสารพิษจะเป็นผู้ปฏิบัติการกิจเหล่านี้

1.การใช้ประโยชน์จากโชนีเยมเพนตาทอล 2 ยูนิต ผสมแต่ละยู
 นิตด้วยน้ำบริสุทธิ์ 40 CC.(ทำให้เกิดสารละลายเข้มข้น)และเติมเข้าไปในกระบอกฉีดยา#1และ#2
 กระบอกละ 40 CC.

2.บรรจุสารพาวูลอน 40 CC.เข้าไปในกระบอกฉีดยา#3และ#4

3.บรรจุโปรแตสเซียมคลอไรด์(KCL)40 CC. สารละลายที่ฉีดเข้า
 สู่ร่างกายเข้าไปในกระบอกฉีดยา#5 และ#6

4.ใส่กระบอกฉีดยาทั้งหมดเข้าไปในเครื่องกลไกซึ่งประกอบด้วย
 เข็มเจาะเลือดและตามด้วยขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างระมัดระวัง กระบอกฉีดยา 3 กระบอกเป็น
 กระบอกฉีดยาที่สำคัญที่สุดและอีก 3 กระบอกเป็นกระบอกฉีดยาสำรอง

การเตรียมตัวนักโทษ(SUBJECT PREPARATION)

- 1.มัดนักโทษให้แน่นและสอดเข็มไปยังตัวนักโทษ ขณะนี้
 นักโทษกำลังได้รับน้ำเกลือเข้าสู่เส้นเลือดดำโดยผู้เชี่ยวชาญด้านส้นเลือดดำจะเป็นผู้ปฏิบัติการกิจนี้
2. เชื่อมโยงท่อกลไกในการฉีดสารพิษเรียงกันเป็นแนวเข้าสู่
 เส้นเลือดดำที่ให้น้ำเกลือของตัวนักโทษ สังกัดขั้นตอนทั้งหมดเกี่ยวกับการเจาะเลือดและติดตั้ง

แท่นรองรับหยุดการไหลย้อนกลับก่อนการเชื่อมโยง ผู้เชี่ยวชาญด้านการฉีดสารพิษจะเป็นผู้ปฏิบัติภาระกิจนี้

3. 10 นาทีก่อนการเริ่มต้นประหารชีวิต โดยฉีดสารไฮโดเจนคลอไรด์ 1 มิลลิกรัม/มิลลิลิตรตามด้วย สารเบนอะคริล เป็นสารด้านฤทธิ์ฮีสตามีน เพื่อป้องกันอาการกล้ามเนื้อกระตุกและอาการหายใจติดขัด เป็นเวลา 5 นาทีก่อนการเริ่มต้น มันอาจถูกคาดหมายให้นักโทษได้รับสารเพิ่มเข้า 5 CC. ผู้เชี่ยวชาญด้านเส้นเลือดดำจะเป็นผู้ปฏิบัติภาระกิจนี้

การประหารชีวิต (EXECUTION)

1. ตามคำสั่งของพัศดี การประหารชีวิตจะเริ่มต้นโดยการกดปุ่มกระตุ้น 2 ปุ่มบนแบบมาตรฐานการวัดประกอบกับการควบคุม (แบบมาตรฐานการวัดประกอบกับการควบคุมได้ติดตั้งไว้ก่อนโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการฉีดสารพิษ)

2. เครื่องกลไกจะกระตุ้น และนำส่งสารเคมี 3 ชนิด เป็นระยะเวลาเกินกว่า 10 วินาทีตามลำดับเว้นระยะเวลารอ 1 นาทีโดยอัตโนมัติ นักโทษควรจะตายโดยใช้เวลาทั้งหมดค่อนข้างจะนานกว่า 4 นาที สิ่งนี้จะถูกกำหนดภายใต้สภาพเส้นตรงบนเครื่องตรวจหัวใจด้วยการดูแลของอายุรแพทย์

ในกรณีของระบบหรือกระบอกฉีดยาบกพร่อง กระบวนการสำรองที่กำหนดไว้ก็จะตามมา

เครื่องมือที่ติดตั้ง (INSTALLATION)

1. เจาะการติดตั้งหลักยึดส่วนที่ขยายเพิ่ม 5 ช่อง ในแบบมาตรฐานการวัดประกอบกับการนำส่ง ¼ นิ้ว (ช่องว่างขนาด 9/32) ในห้องประหารชีวิต

2. ตัดตามขวางความยาวขนาด 15 นิ้ว*สูง 2 นิ้ว ในผนังกันแยกจากห้องประหารชีวิตและห้องควบคุม เพื่อให้สะดวกต่อการติดตั้งที่ระดับความสูงพอเหมาะ

3. ทำช่องความยาวของเส้นผ่าศูนย์กลาง 2-1/2 ในผนังระหว่างห้องประหารชีวิตและห้องควบคุม ต่ำกว่าตำแหน่งที่ตั้งแบบมาตรฐานการวัดประกอบกับการนำส่ง เพื่อให้ความสะดวกกับสายเคเบิลควบคุม

4. ถอดกระบอกสูบ ลูกสูบ สิ่งที่ใช้ปรับระยะ และแท่นรองรับการไหลย้อนกลับจากแบบมาตรฐานการวัดประกอบกับการนำส่ง สอดก้านสูบให้ตั้งฝาส่วนที่ถูกตัดออกขนาด 2 นิ้ว * 15 นิ้ว และตรวจสอบแบบมาตรฐานการวัดประกอบกับการนำส่งต่อการปรับผนังให้เข้าระดับเดียวกัน

5. ถอดลูกบิด และสอดแผ่น โลหะกั้นเหนือก้านสูบ ทำช่องรูไว้ เจาะและติดตั้งหลักยึดขนาด $\frac{1}{4}$ นิ้ว 4ea สำหรับช่องว่างขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 9/32 รัศมีแผ่น โลหะ เข้ากับผนังให้แน่น ติดตั้งลูกบิดชิ้นใหม่

การแก้ไขปรับปรุง (ADJUSTMENTS)

การแก้ไขปรับปรุงต่อไปนี้ควรตรวจสอบก่อนการใช้แต่ละ ครั้ง

1. ส่วนประกอบภายในระดับเดียวกัน

A. พื้นฐานการปรับระดับเดียวกัน กับจังหวะเคลื่อนที่ 4 จังหวะ ทำให้น็อตหรือแหวนเกลียวกันหลวมแน่นขึ้น

B. ปรับท่อซึ่งมีทางออกหลายทางในระดับเดียวกัน ด้วย ตะปูควง 6 เหลี่ยมขนาด $\frac{1}{4}$ นิ้ว 4 ea ข้างหลังแผ่น โลหะที่กลับด้านกัน

2. เชื้อ โยงสายเคเบิลเกี่ยวกับการควบคุม โดยผ่านกระบวนการ เชื่อม โยงสารแอมฟีนอล 2 มิลลิลิตร

หมายเหตุ : ห้ามดำเนินการแก้ไขต่อไปจนกระทั่งจะได้อ่านคู่มือ เสียก่อน

3. ติดตั้งแท่นรองรับหุคขดลวดแม่เหล็ก ไฟฟ้า เพื่อให้ลูกสูบ คลายเข็มประมาณ $\frac{1}{4}$ นิ้ว เข้าไปข้างในกระบอกสูบ ตรวจสอบการติดตั้งที่เป็นจริง โดยประกอบ กระบอกฉีดยาที่ว่างเปล่า ส่วนเพิ่มเติมโดยอาศัยคำแนะนำในการปฏิบัติงาน และลูกสูบ และการทำให้ลูกสูบแต่ละตัวทำงานด้วยไฟฟ้าอย่างต่อเนื่องด้วยการข้ามผ่านสวิทช์ ถ้าลูกสูบใช้ไม่ได้ที่จะ หุคยา ให้ปรับแท่นรองรับการหุคใหม่เพื่อยอมให้เข็มที่เข้าไปในกระบอกสูบคลายตัวลงเล็กน้อย สวิทช์อาจจะต้องถูกแก้ไขปรับปรุงโดยอาศัยคำแนะนำ

4. ทำให้แน่ใจว่า ตะปูควงและเกลียวทั้งหมดรัดแน่น

5. ใส่สารหล่อลื่นกระบอกสูบ, ลูกสูบ และก้านสูบด้วยเสปร์รี่

ซิลิโคน

6. ดำเนินการทดสอบ โดยอาศัยคำแนะนำในการติดตั้งและการ ปฏิบัติงานโดยการใช้ในกระบอกฉีดยาแทนสารเคมี

7. แต่งตั้งผู้จับเวลาเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วยนาฬิกา โดยการแก้ไข ปรับปรุงปุ่มลูกบิด

T 1 4 วินาที

T 2 60 วินาที

T 3 60 วินาที

การสลับเวลาอาจจะกำหนดได้ตามต้องการ

หมายเหตุ : ห้ามแก้ไขอุปกรณ์เครื่องมือจะกระแทงได้อ่าน

คำแนะนำในการปฏิบัติงาน

3.7.3 พยานในการประหารชีวิตด้วยการฉีดยาของประเทศสหรัฐอเมริกา

ข้อถกเถียงประการหนึ่งในหารประหารชีวิตก็คือว่าควรจะมีการเปิดเผยการประหารต่อหน้าสาธารณชนหรือควรประหารชีวิตต่อหน้าสาธารณชนหรือไม่

ในสมัยโบราณการประหารชีวิตมักกระทำต่อหน้าสาธารณชน เพื่อเป็นการป้องปรามและข่มขวัญผู้ละยังให้คนทั่วไปเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำความผิดและมักจะกระทำในลักษณะที่เหี้ยมโหด เช่น แขนงคอตที่สาธารณะ ยิงเป้า หรือเอาก้อนหินปาซึ่งการประหารดังกล่าวนี้ ได้สะท้อนให้เห็นถึงระดับความเจริญทางวัฒนธรรมและจิตใจของคนในสังคมนั้นๆ เช่นกันและมีได้เป็นเพียงการประจานผู้กระทำความผิดเท่านั้นแต่ยังเป็นการประจานสังคมหรือรัฐที่ประหารพลเมืองในลักษณะนั้น ไปด้วย ปัจจุบันในหลายประเทศพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษในลักษณะดังกล่าว โดยหันไปใช้วิธีการประหารชีวิตในลักษณะปกปิดเพื่อมิให้มีการนำเรื่องราวในการประหารมาเล่าสู่กันฟังจนทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีว่าเป็นการลงโทษแบบไร้มนุษยธรรม โดยบางประเทศได้ทำการประหารชีวิตแบบภายในไม่เปิดเผยต่อสาธารณชนแต่ยอมให้สื่อมวลชนและญาติพี่น้องของผู้ถูกประหารและญาติของผู้เสียหายมาดูการประหารชีวิตได้เพื่อนำไปเผยแพร่ต่อไป เพื่อผลในการข่มขวัญ ยับยั้งและขะเคียวกันก็เป็นพยานในการประหารว่าได้มีการประหารจริง

ในประเทศสหรัฐอเมริกา การลงโทษประหารชีวิตโดยการฉีดยา นั้นจะจัดให้มีพยานในการประหาร ยกตัวอย่างของมลรัฐ โอเรกอน พยานในการประหารชีวิตจะประกอบไปด้วย

1. นายแพทย์
2. อัยการประจำรัฐ
3. นายอำเภอ
4. ญาติของผู้เสียหาย 1-2 คน
5. เพื่อนหรือญาติของนักโทษไม่เกิน 5 คน
6. ผู้แทนสื่อมวลชนไม่เกิน 5 คน โดย 2 คนจากวิทยุ 2 คนจากหนังสือพิมพ์และ 1 คนจากสำนักข่าวที่เหลือจะรวมตัวกันอยู่ในห้องแถลงข่าว
7. อนุศาสนาจารย์

8. ผู้บัญชาการเรือนจำและเจ้าหน้าที่เรือนจำ

พยานจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีและผ่านการตรวจอย่างละเอียดสำหรับในมตรัฐเลือกมาจำนวน 9 คน เจ้าหน้าที่เรือนจำ 4 คน แพทย์ 2 คน ประชาชนที่สมัครและได้รับเลือกมา 12 คน อัยการ 1 คน ครอบครัวและญาติของนักโทษไม่เกิน 5 คน อนุศาสนาจารย์ 2 คน

เมื่อการประหารเสร็จสิ้นโดยนายแพทย์ตรวจยืนยันการตายและผู้บัญชาการได้ประกาศเวลาการเสียชีวิตของนักโทษประหารแล้ว พยานจะถูกเชิญให้ออกจากที่ประหารไปที่ห้องแถลงข่าวซึ่งจะมีสื่อมวลชนอีกจำนวนมากมารอสัมภาษณ์เพื่อทำข่าวอยู่⁵¹

3.7.4 พยานในการประหารชีวิตด้วยการฉีดยาของประเทศไทย

สำหรับในประเทศไทย ตามระเบียบการประหารกระทำในรูปคณะกรรมการจากหน่วยราชการฝ่ายต่างๆ และไม่ยอมให้มีบุคคลภายนอก เช่น ญาติ หรือ สื่อมวลชนเข้าไปเป็นสักขีพยานเพราะการประหารกระทำเป็นความลับและรวดเร็ว โดยมีการเตรียมการล่วงหน้าไม่นานและล่วงรู้เพียงกรรมการผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ซึ่งเป็นการป้องกันมิให้มีการนำเรื่องราวในการประหารไปถ่ายทอดอย่างเป็นเรื่องเป็นราวให้สาธารณชนฟัง และป้องกันมิให้กระทบความรู้สึกของผู้ต้องขังคนอื่นๆ ในเรือนจำ ซึ่งจะต้องอยู่ร่วมกับเจ้าหน้าที่เรือนจำไปอีกนาน

3.7.5 การมีส่วนร่วมของแพทย์ในการประหารชีวิตโดยการฉีดยา

ระเบียบปฏิบัติของกรมราชทัณฑ์ในแต่ละมตรัฐ ได้กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติไว้แตกต่างกัน แต่ละแห่งกำหนดไว้เป็นความลับซึ่งไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ ซึ่งจากรายงานของวิทยาลัยอายุรแพทย์อเมริกันระบุว่า มี 2 มตรัฐ กำหนดว่าในการฉีดยาจะต้องมีแพทย์อยู่ด้วย ในขณะที่ฉีดยาประหาร และมีอีก 23 มตรัฐ กำหนดให้แพทย์เป็นผู้พิสูจน์วินิจฉัยการเสียชีวิตของนักโทษว่าเสียชีวิตแล้วหรือไม่ และมีอีก 28 มตรัฐ กำหนดให้แพทย์ควรหรือต้องอยู่ในขณะที่ทำการประหารชีวิตด้วย และจากถ้อยคำที่ใช้ระเบียบของรัฐแต่ละรัฐ ก็ใช้แตกต่างกัน โดยหลายรัฐกำหนดให้ผู้ที่ควบคุมการประหาร “ควรจะเชิญ” แพทย์มาอยู่ด้วย และมี 7 มตรัฐ ที่ได้ให้สิทธิกับเภสัชกร ที่สามารถจ่ายยาที่จะใช้ในการประหารชีวิตได้ โดยที่ไม่ต้องมีใบสั่งยาของแพทย์ แต่อย่างไรก็ดี ระเบียบกรมราชทัณฑ์ของแต่ละรัฐที่กำหนดให้แพทย์อยู่ด้วยนั้น ได้กำหนดรายละเอียด

⁵¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 13-14.

เพิ่มเติมขึ้น เช่น ในระเบียบของกรมราชทัณฑ์ของมลรัฐ โอกลาโฮมา ระบุให้แพทย์เป็นผู้ตรวจสายยางที่สอดเข้าไปและควบคุมเครื่องมือ รวมทั้งต้องตรวจดูว่า ยาจะไหลเข้าไปในหลอดเลือดดำของนักโทษได้ดีหรือไม่ด้วย หรือ ระเบียบกรมราชทัณฑ์ของมลรัฐ โอเรกอน ได้กำหนดว่า ให้ผู้ที่ฝึกอบรมทางการแพทย์ (A Medically Trained Individual) เป็นผู้สอดหรือแทงสายยางและให้ยา ซึ่งจากตัวอย่างของระเบียบดังกล่าวทำให้แพทย์ ดื้อเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการประหารชีวิต โดยวิธีการนี้ด้วย ทั้งๆที่คณะกรรมการจริยธรรม และกิจการศาลของแพทย์สมาคมอเมริกัน (The American Medical Association Council on Ethical and Judicial Affairs) ได้ประกาศไว้เมื่อปี ค.ศ. 1940 (พ.ศ.2523) ว่า

“... ความคิดเห็นของปัจเจกบุคคล เกี่ยวกับโทษประหารชีวิต เป็นการตัดสินใจ จริยธรรมของแต่ละบุคคล แพทย์ในฐานะของสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้ปฏิญาณตนว่าจะรักษาชีวิตของสัตว์ทั้งหลายไว้ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำปฏิญาณนั้น จึงไม่ควรเข้าไปมีส่วนร่วมกับการประหารชีวิตตามกฎหมาย แพทย์อาจต้องเข้าไปรับรองหรือออกใบรับรองการตาย ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในทุกกรณีได้อยู่แล้ว...”⁵²

แพทย์สมาคมอเมริกัน ได้ห้ามสมาชิกแพทย์เข้าไปมีส่วนร่วมในการประหารชีวิต โดยการฉีดยา โดยการกระทำต่อไปนี้ เช่น ช่วยหาตำแหน่งที่จะแทงเข็มเพื่อใส่สายฉีดยา การสอดใส่สายฉีดยาเข้าไปในหลอดเลือด การปล่อยน้ำยาให้หยดเข้าไปในหลอดเลือด หรือทำการตรวจสอบและทดสอบเครื่องมือที่จะใช้ในการควบคุมการบันทึกอาการแสดงแห่งชีวิต (Mortinoring Vital Signs) หรือให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับดูแลผู้ทำการฉีดยาเพื่อประหาร และนอกจากนั้นยังห้ามแพทย์เข้าไปประจำสังเกตการณ์หรือเป็นพยานแพทย์ในการประหารชีวิตนั้นด้วย ซึ่งการที่แพทย์เข้าไปมีส่วนร่วมดังกล่าว จะเป็นการทำให้ศักดิ์ศรีของวิชาชีพนั้นเสื่อมลง ดังนั้นแพทย์จึงควรหลีกเลี่ยงที่จะเข้าไปเป็นพยานในการประหารชีวิต เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดให้แพทย์ต้องอยู่ด้วย ซึ่งจากข้อห้ามของแพทย์สมาคมอเมริกัดังกล่าวน่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ กล่าวคือ หากเป็นการออกใบรับรองการตายของนักโทษ แพทย์สมาคมอเมริกันไม่ห้ามโดยแพทย์นั้นควรปฏิบัติหากมีผู้มาแจ้งว่านักเสียชีวิตแล้วและการประหารชีวิตเสร็จสิ้น ซึ่งในทาง

⁵²Michalos C. Medical Ethics and the executing process in the United State of America” Med Law” 1997.16:pp.128-167.อ้างใน วิชญ์ อังประพันธ์,“การประหารชีวิตโดยการฉีดยา,”บทบัณฑิตย์ เล่ม 56 ตอน 1(มีนาคม 2543): 101-104.

ปฏิบัติแล้วแพทย์ไม่สามารถออกใบรับรองได้เลยโดยที่มีได้ไปคูศพ แพทย์คงต้องไปคูศพ เพราะการออกใบรับรองการตายนั้น สิ่งสำคัญคือต้องพิสูจน์ตัวบุคคลให้แน่ชัดและต้องตรวจว่าเสียชีวิตอย่างแน่นอนดังนั้น การออกใบรับรองการตาย (Certify Death) เป็นคนละตอนกันกับ การวินิจฉัยการตาย (Pronounced Death) จึงไม่อาจที่จะแยกขั้นตอนออกจากกันได้ เพราะกระบวนการทั้งสองนั้นจะต้องกระทำโดยแพทย์ทั้งสิ้น

จากบทความของ Michalos⁵³ ได้อ้างว่า ความจริงแล้ว แพทย์มีส่วนเกี่ยวกับการประหารชีวิตมานานแล้วตั้งแต่ในอดีต เช่น เครื่องมือประหารชีวิตในสมัยปฏิวัติฝรั่งเศส คือ Dr. Joseph Ignace Guillotine ผู้ซึ่งเสนอแนะให้ประหารชีวิตโดยใช้เครื่องมือตัดศีรษะซึ่งจะทำให้เสียชีวิตอย่างรวดเร็วและไม่เจ็บปวด และต่อมา ศัลยแพทย์ Antoine Louis ได้ทำการปรับปรุงโดยใช้ใบมีดที่ตัดเป็นรูปสามเหลี่ยม แทนใบมีดรูปโค้ง ซึ่งจะทำให้สามารถตัดได้เร็วกว่า

ในปี ค.ศ.1890 (พ.ศ.2433) นายแพทย์ 2 คน คือ Dr. Carlos Macdonald และ Dr. E.C.Spitza ได้เป็นผู้แนะนำการประหารชีวิตด้วยการใช้กระแสไฟฟ้า ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งหลังจากนั้นเป็นต้นมา การเข้าไปมีส่วนร่วมของแพทย์ในการประหารชีวิตกับประเด็นปัญหาในทางจริยธรรม ได้ถูกนำมาวิพากษ์วิจารณ์และโต้แย้งกันเป็นอย่างมากและเมื่อมีการประหารชีวิตโดยการฉีดยาให้ตายมาใช้ ซึ่งวิธีการดังกล่าวจำเป็นจะต้องใช้ความรู้ในทางการแพทย์และเทคนิคทางการแพทย์ เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการด้วยแล้ว จะเห็นได้ชัดว่า เป็นการขัดแย้งกับจริยธรรมของวิชาชีพอย่างชัดเจนซึ่งแพทย์จะต้องยึดมั่นในการปฏิบัติตนที่จะไม่ทำร้ายผู้ป่วย ซึ่งปรากฏอยู่ในคำสาบานของ ฮิปโปเครติส ที่แพทย์ทั่วโลกยึดถือ และอยู่ในคำประกาศของแพทย์สมาคมโลกที่ กรุงเจนีวา ที่ว่า “ข้าฯจะไม่ใช้ความรู้ทางการแพทย์ ไปในทางที่ฝ่าฝืนต่อกฎของมนุษยธรรม”

แต่อย่างไรก็ดี การที่แพทย์เข้าไปมีส่วนร่วม ก็น่าที่จะยอมรับได้ว่าไม่เป็นการผิดจริยธรรม เพราะแพทย์เข้าไปเพื่อให้บริการทางคลินิกแก่นักโทษต่างหาก เพราะว่าการประหารชีวิตจะต้องดำเนินอยู่แล้ว โดยที่แพทย์ไม่ได้เป็นเหตุโดยตรงที่จะทำให้ นักโทษเสียชีวิต และแพทย์ก็ไม่ได้เป็นผู้ลงมือกระทำเองโดยตรง การที่แพทย์เข้าไปมีส่วนร่วม ก็จะสามารถทำให้นักโทษไม่เจ็บปวดและไม่ทุกข์ทรมาน ซึ่งไม่น่าที่จะผิดจริยธรรม การมีแพทย์อยู่ในกระบวนการประหาร จะป้องกันมิให้ถูกดำเนินคดีว่า ทำให้นักโทษเจ็บปวด เพราะถ้ามีแพทย์อยู่ด้วย แพทย์อาจช่วยลดความเสี่ยงที่จะทำให้นักโทษเจ็บปวดได้ ดังนั้น จึงมีการสนับสนุนให้แพทย์เข้าไปมีส่วนร่วมในการ

⁵³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 103.

ประหารชีวิตโดยการฉีดยา เพราะการประหารชีวิตโดยวิธีนี้ เป็นวิธีที่นับว่ามีมนุษยธรรมมากที่สุด เพราะทำให้นักโทษตายโดยเร็วและไม่เจ็บปวด

ปัจจุบันมีมลรัฐที่ใช้วิธีการประหารชีวิตโดยการฉีดยาหรือฉีดสารพิษ ทั้งหมด จำนวน 36 มลรัฐ กล่าวคือ มลรัฐอริโซนา, เดลาแวร์, เคนตักกี, นิวยอร์ก, เพนซิลวาเนีย, ยูทาห์, มอนทานา, อาร์คันซอ, ไอดาโฮ, หลุยเซียนา, เนวาดา, นอร์ท แคโรไลนา, เซาท์ คาร์โรไลนา, เวอร์จิเนีย, แคลิฟอร์เนีย, อิลลินอย, แมริแลนด์, นิวแฮมป์เชียร์, โอไฮโอ, เซาท์ดาโกตา, วอร์ชิงตัน, โคโลราโด, อินเดียนา, มิสซิสซิปปี, นิวเจอร์ซีย์, โอกลาโฮมา, เทนเนสซี, ไวโอมิง, คอนเน็คติคัต, แคนซัส, มิสซูรี, นิวเม็กซิโก, โอเรกอน, เท็กซัส, สำนักงานรัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกา และ กองทัพของสหรัฐอเมริกา

3.8 การประหารชีวิตโดยการนั่งเก้าอี้ไฟฟ้าในประเทศสหรัฐอเมริกา

การประหารชีวิตโดยการนั่งเก้าอี้ไฟฟ้า (Electric Chair หรือ Electrocutation) ปัจจุบันมีมลรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ใช้วิธีการประหารชีวิตโดยวิธีนี้ จำนวน 10 มลรัฐ คือ มลรัฐอลาบามา, เคนตักกี, เซาท์แคโรไลนา, อาร์คันซอ, นาบราสกา, เทนเนสซี, ฟลอริดา, โอไฮโอ, เวอร์จิเนีย และ โอกลาโฮมา ซึ่งเดิม มลรัฐจอร์เจียได้ใช้วิธีการประหารชีวิตด้วยการนั่งเก้าอี้ไฟฟ้า แต่ได้เปลี่ยนมาใช้วิธีฉีดยาแทน เพื่อป้องกันนักโทษยื่นอุทธรณ์ต่อศาลสูงของสหรัฐ คัดค้านการประหารเขาด้วยการนั่งเก้าอี้ไฟฟ้า ซึ่งได้เกิดขึ้นมาแล้ว สำหรับผู้ที่กระทำความผิดหลังวันที่ 1 พฤษภาคม 2001 เป็นต้นไป จะถูกประหารด้วยวิธีฉีดยา ส่วนผู้ที่ถูกตัดสินไปแล้วจะยังคงใช้วิธีการประหารวิธีเดิม ซึ่งมลรัฐจอร์เจีย ได้ผ่านกฎหมายประหารชีวิตมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1973 และมีนักโทษถูกประหารชีวิตไปแล้วรวม 23 ราย

วิธีการประหารชีวิตด้วยการนั่งเก้าอี้ไฟฟ้านี้ นักโทษจะต้องนั่งอยู่ที่เก้าอี้ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาจากโลหะ นักโทษจะถูกโกนผมและขนตามร่างกายออกทั้งหมด เพื่อที่จะทำให้กระแสไฟฟ้าเข้าไปในร่างกายของนักโทษได้โดยง่าย เมื่อมีการเปิดกระแสไฟฟ้า ร่างกายของนักโทษก็จะกระตุกโดยมีฟ้าผ่าครั้งตัวไว้ จะเกิดอาการอาเจียน ปัสสาวะ อุจจาระ ออกทั้งหมด และจะมีกลิ่นไหม้ ปริมาณของกระแสไฟฟ้า ที่ใช้ในการประหารชีวิต จะแตกต่างกันไปตามระบบของแต่ละมลรัฐ โดยจะคำนึงถึงน้ำหนักตัวของนักโทษด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในมลรัฐจอร์เจีย นักโทษประหารจะ

ได้รับกระแสไฟฟ้า 2,000 โวลต์ เป็นเวลา 4 วินาที จากนั้น 1,000 โวลต์ อีก 7 วินาที และ 208 โวลต์ อีก 2 นาที เป็นต้น⁵⁴

3.8.1 ระบบการประหารชีวิตด้วยเก้าอี้ไฟฟ้าซึ่งเป็นแบบมาตรฐานที่สามารถนำมาปรับได้ของ THE FRED A.LEUCHTER ASSOCIATED,INC.^{55 56}

การออกแบบระบบการประหารชีวิตด้วยเก้าอี้ไฟฟ้า รวมไปถึงการพิจารณาถึงความจำเป็นเล็กน้อยๆแต่มีความสำคัญมากนั่นคือแรงดันไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า การเชื่อมต่อ ช่วงระยะเวลาและจำนวนของการใช้กระแสไฟฟ้าให้เกิดประโยชน์(สิ่งที่ทำให้เกิดการสิ้นชะเทือน)

ความจำเป็น(REQUIREMENT)

ประการแรก ระบบควรจะต้องประกอบด้วยขั้วไฟฟ้า 3 ขั้ว ส่วนหัวควรถูกรัดด้วยฝาครอบที่ปรับแน่นพอดีซึ่งบรรจุขั้วไฟฟ้าพร้อมกับฟองน้ำที่ทำให้เปียกชื้นด้วยสารละลายของเกลือกระแสไฟฟ้าจะไหลผ่านไปยังขั้วไฟฟ้านี้

ประการที่สอง ขั้วเท้าแต่ละข้างควรจะต้องรัดให้แน่นพร้อมด้วยขั้วไฟฟ้า 1 ขั้ว อันเป็นสาเหตุให้กระแสไฟฟ้าถูกแบ่งและรับประกันค่ากระแสไฟฟ้าได้ผ่านตลอดเข้าสู่ร่างกายของนักโทษการใช้ขั้วไฟฟ้า 1 ขั้วที่ขั้วเท้าแต่ละข้าง(แทนที่จะเป็น 2 ขั้ว)แทบจะทำให้การประหารชีวิตที่ยุ่งยากการเชื่อมต่อควรจะถูกเสริมโดยการใช้ซี่ซี่ของเกลือหรือฟองน้ำทำให้เปียกชื้นด้วยสารละลายของเกลือไปที่การเชื่อมต่อขั้วเท้าแต่ละข้าง มันสำคัญที่สุดตรงที่ความต่อเนื่องของวงจรไฟฟ้าที่ดีพร้อมด้วยจำนวนความต้านทานที่น้อยที่สุด ได้ถูกเก็บเอาไว้ที่การต่อขั้วไฟฟ้า นอกจากนี้จำนวนแรงดันไฟฟ้าน้อยที่สุด 2,000 โวลต์ ต้องถูกเก็บรักษาไว้ หลังจากแรงดันไฟฟ้าต่ำลง เพื่อเป็นการรับประกันถึงภาวะที่ทำให้แตกแยกอย่างถาวรของหน้าที่แห่งระบบประสาทส่วนกลางอัตโนมัติแรงดันไฟฟ้าที่จุดอิมิตตัวต่ำกว่า 2,000 โวลต์ ไม่สามารถรับประกันได้ว่านักโทษถึงแก่ความตายและคดียุ่งนี้จึงไม่เหมาะสำหรับการประหารชีวิตด้วยไฟฟ้า เนื่องจากอาจเป็นสาเหตุให้เกิดอาการบาดเจ็บที่ไม่จำเป็นต่อนักโทษก่อนที่จะตาย ความผิดพลาดต่อการยึดมั่นสิ่งจำเป็นพื้นฐานเหล่านี้สามารถก่อให้เกิดความเจ็บปวดต่อนักโทษ และความล้มเหลวที่จะทำให้นักโทษถึงแก่ความตายโดยการปล่อยให้ นักโทษซึ่งนั่งอยู่ที่เก้าอี้ไฟฟ้าได้รับบาดเจ็บทางสมองอย่างรุนแรงจนสมองไม่ทำงาน

⁵⁴ <http://www.correct.go.th/cm2.htm>

⁵⁵ รายละเอียดเกี่ยวกับระบบการประหารชีวิตด้วยไฟฟ้าโปรดดูจากภาคผนวก

⁵⁶ http://www.theelectricchair.com/lethal-INJECTION_PROTOCOL.HTM.

รายละเอียดด้านการแพทย์ (MEDICAL DESCRIPTION)

ในระหว่างการประหารชีวิตด้วยไฟฟ้า มีปัจจัย 2 ข้อที่ต้องพิจารณาคือ

- ระบบประสาทส่วนกลางอัตโนมัติ
- ระบบประสาทเกี่ยวกับจิตสำนึก

โดยทั่วไป ไปแรงดันไฟฟ้ามากเกินไป 1,500 โวลต์ ก็เพียงพอที่จะทำลายระบบประสาทเกี่ยวกับจิตสำนึกซึ่งคอยควบคุมสติปัญญา และความรู้สึกเจ็บปวดได้ อย่างไรก็ตามระบบประสาทส่วนกลางอัตโนมัติยุ่งยากกว่าเล็กน้อย และโดยทั่วไป ความต้องการแรงดันไฟฟ้ามากกว่า 2,000 โวลต์ เพื่อจับเอาอุปกรณ์ทางการแพทย์ซึ่งฝังไว้ในร่างกายเพื่อควบคุมจังหวะการเต้นของหัวใจ (PACERMAKER) ในนักโทษ โดยทั่วไปเรากำหนดแรงดันไฟฟ้าที่ 2,000 โวลต์บวกอีก 20 % หลังจากแรงดันไฟฟ้าถูกนำไปใช้แล้ว และร่างกายนักโทษถึงจุดอิ่มตัว แรงดันไฟฟ้าก็จะต่ำลงประมาณ 10% (ขึ้นอยู่กับความต้านทานของการต่อขั้วไฟฟ้าและเพราะร่างกายของนักโทษ) และสิ่งนี้ควรจะนำเข้าสู่การพิจารณาด้วยเหมือนกัน กระแสไฟฟ้าควรจะถูกเก็บไว้ให้ต่ำกว่า 6 แอมแปร์ เพื่อให้ร่างกายได้รับความเสียหาย(เผาไหม้)น้อยที่สุด

โดยทฤษฎีแล้ว แรงดันไฟฟ้าได้จากการคำนวณทางคณิตศาสตร์ดังนี้

น้ำหนักผู้ชายโดยเฉลี่ย 70 กิโลกรัม (154 ปอนด์) ต้องการแรงดันไฟฟ้า 2,000 โวลต์ เพื่อครอบงำต่อหัวใจ

การเพิ่มแรงดันไฟฟ้าที่ 20 % เพื่อให้เหมาะกับนักโทษด้วยความต้านทานมากขึ้น

แรงดันไฟฟ้า 2,000 โวลต์ + 20 % เท่ากับ แรงดันไฟฟ้า 2,400 โวลต์

การเพิ่มแรงดันไฟฟ้าอีก 10 % เพื่อยุติภาวะอิ่มตัว

แรงดันไฟฟ้า 2,400 โวลต์ + 10 % เท่ากับ แรงดันไฟฟ้า 2,640 โวลต์

ดังนั้นแรงดันไฟฟ้าควรจะเป็น 2,640 โวลต์

แรงดันไฟฟ้าที่ 2,640 โวลต์นี้ควรจะถูกใช้ทำให้เกิดการสั้น 2 ครั้งๆละ 1 นาที โดยเว้นช่วงระยะห่าง 10 วินาที หัวใจของนักโทษจะเกิดอาการกล้ามเนื้อกระตุกเป็นครั้งคราวแทนที่การจับกุม ระหว่างการใช้กระแสไฟฟ้าครั้งแรกและการใช้การสั้นครั้งที่ 2 โดยทั่วไปแล้วจะช่วยขจัดปัญหานี้ อาการกล้ามเนื้อกระตุกนี้เนื่องมาจากการสะสมสารเคมีมากเกินไปปกติ(สาร ACETYLCHOLINE และ SYMPATHIN) ที่จุดเชื่อมต่อเส้นประสาท และโดยทั่วไปจะรอ 10 วินาที เพื่อให้สารเคมีกระจายตัวออก

รายละเอียดเกี่ยวกับระบบ (SYSTEM DESCRIPTION)

FRED A. LECUCHTER ASSOCIATES, INC. ได้สร้างระบบสำหรับการประหารชีวิตด้วยไฟฟ้าในราคาต้นทุนต่ำ และเป็นระบบมาตรฐานที่สามารถนำหลักการเรียนรู้มาปรับเข้ากันได้ ระบบได้นำวงจรไฟฟ้าเกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถควบคุมกระแสไฟฟ้าให้เกิด

ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องใช้ส่วนที่เคลื่อนไหวเพื่อที่จะควบคุมและจับเวลา การควบคุมกระแสไฟฟ้าไว้ 5 (50) มิลลิแอมแปร์ (1%) และการควบคุมแหล่งกำเนิดทางเดียวและ 2 ทางสำหรับการปฏิบัติงาน มันถูกออกแบบด้วยส่วนประกอบที่เกี่ยวกับการเสียบสายไฟ เพื่อความสะดวกในการซ่อมแซมและเก็บรักษา และเพราะรูปแบบที่เป็นมาตรฐานของมันจึงสามารถติดตั้งได้โดยใช้เวลาน้อยมาก โดยบุคคลที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม

ระบบการควบคุมถูกออกแบบมาสำหรับการจับเวลาที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งจะส่งการสั้น 2 ครั้ง เป็นเวลา 1 นาที ที่แรงดันไฟฟ้าอย่างน้อยที่สุด 2,400 โวลต์ โดยเว้นช่วงระยะห่าง 10 วินาที เพื่อเป็นการรับประกันว่าการทำงานไม่มีข้อผิดพลาด ผู้จับเวลาของระบบซึ่งมากเกินไปจะกระตุ้นและปิดระบบ ถ้าคนหนึ่งคนใดของผู้จับเวลาของระบบผิดพลาดขึ้น นอกเหนือจากนี้ยังมีวิธีปฏิบัติงาน 2 วิธี คือ

-แหล่งกำเนิดทางเดียว

-แหล่งกำเนิด 2 ทาง

ในแหล่งกำเนิดไฟฟ้าทางเดียว ปุ่มสวิตช์เปิด-ปิดวงจรกระแสไฟฟ้า 1 ปุ่ม ทำหน้าที่ควบคุมการทำงาน

ในแหล่งกำเนิดไฟฟ้า 2 ทาง สวิตช์ 2 ตัว ถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ และวงจรไฟฟ้าโดยหลักเหตุผล(การคำนวณ) เป็นตัวกำหนดซึ่งสวิตช์อันเป็นต้นเหตุของการทำงาน วิธีการในแหล่งกำเนิด 2 ทาง ช่วยป้องกันวิธีการใช้งานของเพศฉมาต เพราะไม่มีใครรู้ว่า สวิตช์ตัวไหนที่จะถูกนำไปกระตุ้นระบบ

ระบบไม่ได้เก็บรักษาสวิตช์เกี่ยวกับการทำงานไว้ในความจำ นอกจากนี้เป็นเพราะการควบคุมทำให้วงจรอิเล็กทรอนิกส์ทำงาน ผู้ปฏิบัติการจึงควบคุมเครื่องมือที่มีแรงดันไฟฟ้าต่ำเท่านั้น การทำให้แยกตัวออกจากแรงดันไฟฟ้าสูงอย่างสิ้นเชิง เป็นการรับประกันความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติการ วงจรไฟฟ้าแรงดันสูงถูกออกแบบมาเพื่อนำส่งแรงดันไฟฟ้า 2,640 โวลต์ ในเวลาที่เกิดการกระตุ้นขึ้น และขณะที่ปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตได้อิ่มตัว และกระแสไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้น แรงดันไฟฟ้าคงที่ (หรือเกิน) 2,400 โวลต์ กระแสไฟฟ้าได้จำกัดไว้ที่ค่าสูงสุด 5 แอมแปร์โดยเครื่องควบคุมกระแสไฟฟ้า แรงดันไฟฟ้าที่เหมาะสมกับเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการรับเข้าจะต่ำลงประมาณ 10 % หรือ 240 โวลต์ แต่กระแสไฟฟ้าจะไม่เคยเกินกว่า 5 แอมแปร์ ด้วยการควบคุม 1 % (5(50) มิลลิแอมแปร์) กระแสไฟฟ้าที่จำกัดตัวแยกทางเดินไฟฟ้าทำหน้าที่ป้องกันปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตได้ ในกรณีของเครื่องควบคุมผิดพลาดขึ้น และจะเปิดวงจรไฟฟ้าไว้ที่กำลังไฟฟ้า 6 แอมแปร์ เครื่องมือได้รับการป้องกันไว้ที่ 90 แอมแปร์ โดยอุปกรณ์ตัดวงจรไฟฟ้าที่มากเกินไป

เครื่องให้กำลังไฟฟ้า (THE POWER SUPPLY)

เครื่องให้กำลังไฟฟ้าประกอบด้วย แรงดันไฟฟ้าที่ปฐมภูมิ 208 โวลต์ ขณะที่ยังมีข้อ
แปลงไฟฟ้าทุติยภูมิที่มีแรงดัน 2,640 โวลต์ เข้าคู่กับเครื่องด้านกระแสไฟฟ้าที่อิมตัวพร้อมด้วยวงจร
ที่เตือนกระแสไฟฟ้า จำนวนจำกัดของกระแสไฟฟ้ามากเกินไป 2 จำนวน และการต่อเข้ากับ
แรงดันไฟฟ้าสูง

มันถูกออกแบบเพื่อการนำส่งกำลังไฟฟ้า 5 แอมแปร์ ในภาวะควบคุม 1 % (50
มิลลิแอมแปร์) ที่แรงดันไฟฟ้า 2,400 โวลต์ บวก 10 % สิ่งนี้หมายความว่าเมื่อวงจรไฟฟ้าถูกปิด
แรงดันไฟฟ้า 2,640 โวลต์ ก็ยังถูกป้อนเข้าสู่อุปกรณ์รับไฟฟ้า ขณะที่ปริมาณไฟฟ้าอิมตัว
กระแสไฟฟ้าเพิ่มขึ้น และแรงดันไฟฟ้าต่ำลง ใช้เวลาประมาณ 10 วินาที ในการเข้าสู่การปฏิบัติงาน
ปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตได้อิมตัวเต็มที่ และจะแสดงลักษณะใกล้เคียงวงจรไฟฟ้ากระแสตรงแบบสั้น
อย่างไรก็ตาม เครื่องบังคับกระแสไฟฟ้าต่างๆ ในเครื่องจักรจำกัดจำนวนกระแสไฟฟ้าถึง 5 แอมแปร์
ที่จุดแรงดันไฟฟ้าอิมตัว(อย่างน้อยที่สุด) 2,400 โวลต์ ถ้าเครื่องบังคับกระแสไฟฟ้าขัดข้อง อุปกรณ์
ตัดกระแสไฟฟ้ามากเกินไปเริ่มต้นเดินสะดุดที่กระแสไฟฟ้า 6 แอมแปร์

ระบบทำงานด้วยการเตือนของอุปกรณ์ที่ส่งกระแสไฟฟ้าออก โดยทำให้ผ่าน
กระบวนการในเครื่องเพิ่มกำลังไฟฟ้ากระแสตรง และการประยุกต์ใช้กับขดลวดไฟฟ้ากระแสตรง
ซึ่งควบคุมแรงดูดแม่เหล็กในแกนของเครื่องด้านกระแสไฟฟ้า มันเป็นเครื่องเพิ่มกำลังไฟฟ้า
เกี่ยวกับแม่เหล็กที่แม่นยำมากซึ่งขาดเสียมิได้

นอกเหนือจากนี้ เครื่องให้กำลังไฟฟ้ายังมีการป้องกันกระแสไฟฟ้าที่มากเกินไป
สำหรับทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์รับไฟฟ้า และการเชื่อมต่อกระแสไฟฟ้าที่ส่งออกเพื่อเปิดวงจร
ไฟฟ้าแรงสูงที่ไปสู่เก้าอี้ไฟฟ้าที่ใช้ประหารชีวิต นอกจากแรงดันไฟฟ้า 208 โวลต์เหล่านี้ การ
เชื่อมต่อทั้งหมดเข้าสู่เครื่องให้กำลังไฟฟ้า ซึ่งเป็นขั้วปลายสายไปแทนโลหะ โดยผ่านการต่อ
กระแสไฟฟ้าไหลเคลื่อนที่เป็นวงกลมแบบอนุกรม

ผู้ควบคุมระบบไฟฟ้าหรืออิเล็กทรอนิกส์ (THE CONTROL CONSOLE)

ผู้ควบคุมระบบไฟฟ้าหรืออิเล็กทรอนิกส์เป็นดีที่ทำด้วยแผ่นโลหะที่เอียงลาด ซึ่งมี
วงจรไฟฟ้าที่มีการจับเวลาไว้ เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ควบคุมวงจรสวิตซ์ไฟฟ้า และควบคุมระบบการ
ทำงานมีสวิตซ์สัญญาณ 2 ตัว สำหรับการควบคุมวงจรไฟฟ้า และกุญแจที่ได้ควบคุมสวิตซ์ซึ่งมีระบบ
ป้องกันภัยในกรณีที่เกิดสวิตซ์หยุดทำงาน สำหรับไฟฟ้าแรงสูงที่ส่งออก

การจับเวลาที่ต่อเนื่องกัน ทำสำเร็จโดย ผู้จับเวลาเกี่ยวกับเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่
สามารถควบคุมกระแสไฟฟ้าโดยไม่ต้องใช้ส่วนที่เคลื่อนไหว เป็นจำนวน 2 คน ในเวลา 1 นาที
และผู้จับเวลา 10 วินาที 1 คน ทำการต่อไฟฟ้าเป็นหลั่นๆ(ไม่ใช่ต่อแบบขนาน) จากผู้จับเวลาของ
ระบบรวม 130 วินาที แม้ว่าในกรณีของการเกิดความผิดพลาดขึ้นของผู้จับเวลาความต่อเนื่องกัน

การกระตุ้นผู้จับเวลา คือจำนวนทั้งหมดภายใต้เครื่องถ่ายทอดภาวะกระแสไฟฟ้าที่มีความแม่นยำ ถูกต้อง

การควบคุมแหล่งกำเนิดไฟฟ้า ทางเดียว และ 2 ทาง เป็นมาตรฐาน และทำให้ สะดวกขึ้น โดยวงจรไฟฟ้าเกี่ยวกับเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถควบคุมกระแสไฟฟ้าโดยไม่ต้องใช้ส่วนที่เคลื่อนไหว ในการควบคุมแหล่งกำเนิดไฟฟ้าทางเดียว สวิตช์ 1 ตัวทำให้เครื่อง ถ่ายทอดภาวะกระแสไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ทำงานและไปกระตุ้นระบบ ในการควบคุมแหล่งกำเนิด ไฟฟ้า 2 ทาง สวิตช์ 2 ตัว ถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ และวงจรไฟฟ้าโดยเหตุผล(การคำนวณ) เลือกสรรสวิตช์ซึ่งจะกระตุ้นเครื่องถ่ายทอดภาวะกระแสไฟฟ้า สิ่งนี้รับประกันว่า ไม่มีใครจะรู้สิ่งซึ่ง ผู้ปฏิบัติการได้ควบคุมวงจร ไฟฟ้า เช่นเดียวกับกลุ่มบุคคลที่ทำการยิงเป้า ระบบไม่ได้เก็บสวิตช์การ ทำงานไว้ในความจำ

เก้าอี้ไฟฟ้าที่ใช้ประหารชีวิต (THE ELECTRIC CHAIR)

เก้าอี้ไฟฟ้าที่ใช้ประหารชีวิต ประกอบด้วย เก้าอี้ทำด้วยไม้โอ๊ก พร้อมทั้งเท้าแขน และ พนักพิงหลังซึ่งสามารถปรับได้ ส่วนขาของขั้วไฟฟ้าซึ่งมีอยู่อย่างถาวรและไม่แยกจากกัน, หมวกเหล็กที่หุ้มด้วยหนังและฟองน้ำพร้อมติดกับขั้วไฟฟ้า, ภาชนะสำหรับรองน้ำที่หยด, ที่นั่งแผ่น กระจกทนความร้อนที่ทำด้วยโพลิเมอร์และระบบการหน่วงเหนี่ยวที่ไม่มีการเพิ่มจำนวนขึ้น มันถูก เชื่อมต่อเข้าสู่เครื่องให้กำลังไฟฟ้าโดยผ่านการต่อแบบอนุกรมมีการแบ่งเป็น 5 ส่วนย่อยดังนี้

-ส่วนหลัง

-ที่นั่ง

-ที่เท้าแขน

-โคนขาขั้วไฟฟ้า

-หมวกเหล็ก

ขั้วไฟฟ้าที่ข้อเท้าซึ่งถูกสร้างไว้บน โคนขาถูกดัดแปลงด้วยทองเหลืองทั้งแท่ง ขั้วไฟฟ้าจัดให้เหมาะสมกับตัวเก็บประจุ#6 และขนานเสมอกับพื้นดิน

แผ่นเหล็กประกอบด้วย ภายนอกหมวกหุ้มด้วยหนัง, และภายในหมวกหุ้มด้วยตา ข่ายทองแดงและฟองน้ำ มันจะถอดแยกออกเพื่อซ่อมแซมได้ และขั้วไฟฟ้าจะจัดให้เหมาะสมกับตัว เก็บประจุ#6 หมวกเหล็กรวมถึงมันคลุมหน้าที่สามารถถอดออกได้ด้วย การออกแบบเก้าอี้รวมทั้ง ภาชนะสำหรับรองน้ำหยดซึ่งเคลื่อนย้ายได้ สายรัดทำด้วยไนลอน ซึ่งมีรูปทรงเช่นเดียวกับที่ใช้ใน เครื่องบิน และยังมีสายรัดข้อเท้า 2 เส้น สายรัดข้อมือ 2 เส้น และสายคาดหน้าอก 1 เส้น ทั้งหมด พร้อมกับที่ยึดซึ่งปลดออกได้อย่างรวดเร็ว ที่ยึดทั้งหมดประกอบด้วย ตัวหน่วงเหนี่ยวซึ่งไม่มีการ เพิ่มจำนวนขึ้นทำให้สามารถปรับให้แน่นได้

เพราะการออกแบบที่ได้มาตรฐานซึ่งสามารถนำมาปรับเข้ากันได้ ระบบทุกส่วน อาจจะถูกติดตั้งโดยบุคคลที่ไม่มีความชำนาญในประสบการณ์และสาขาวิชาที่ถนัดในการซ่อมแซม ได้เต็มที่

การกำหนดรายละเอียดโดยเฉพาะ (SPECIFICATIONS)

เครื่องให้กำลังไฟฟ้า (POWER SUPPLY)

แรงดันไฟฟ้า : แรงดันไฟฟ้าเข้า 208 โวลต์,แรงดันไฟฟ้าออก 2,400 โวลต์บวก 10% หรือ 2,640 โวลต์

กระแสไฟฟ้า: กระแสไฟฟ้า 5 แอมแปร์ที่ภาวะควบคุม 1%(50 มิลลิแอมแปร์)

การป้องกันกระแสไฟฟ้ามกเกินไป: กระแสไฟฟ้า 6 แอมแปร์,กระแสไฟฟ้า 90 แอมแปร์ อุปกรณ์รับปริมาณ ไฟฟ้าและการติดตั้งเครื่องมือตามลำดับ

กำลังกระแสไฟฟ้าเข้า: แรงดันไฟฟ้า 208 โวลต์ กระแสไฟฟ้า 75 แอมแปร์,ความถี่ 60 hz,15.5 va การตัดกระแสไฟฟ้าโดยปิดการจ่ายพลังงานในอัตรา 208 โวลต์,กระแสไฟฟ้า 100 แอมแปร์

หม้อแปลงไฟฟ้าหลัก: แรงดันไฟฟ้ากระแสสลับที่ปฐมภูมิ-195 โวลต์ กระแสไฟฟ้า 68 แอมแปร์,13.2KVA. แรงดันไฟฟ้ากระแสสลับที่ทุติยภูมิ-2,640 โวลต์,กระแสไฟฟ้า 5 แอมแปร์ อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ทำให้เกิดการต้านทานการนำกระแสไฟฟ้าสลับ: กระแสไฟฟ้า 75 แอมแปร์,15 KVA.

หม้อแปลงไฟฟ้าบังคับ: แรงดันไฟฟ้ากระแสสลับที่ปฐมภูมิ-208 โวลต์ที่ทุติยภูมิ-110 โวลต์,ความถี่ 50-60 hz. 750 KVA.

เครื่องมือในการวัด: แรงดันไฟฟ้า 1 โวลต์ ,กระแสไฟฟ้า 1 แอมแปร์

ข้อสรุป:การต่อวงจรไฟฟ้าแบบวงกลม(แบบอนุกรม) 2 แบบ,ตู้ควบคุมไฟฟ้าหรือ อิเล็กทรอนิกส์และปริมาณไฟฟ้าที่ไต่เข้าไป 208 โวลต์

สิ่งที่สอดคล้อง: NEMA 12

ตู้ควบคุมระบบไฟฟ้าหรืออิเล็กทรอนิกส์(CONTROL CONSOLE)

แรงดันไฟฟ้า:แรงดันไฟฟ้า 110 โวลต์

การป้องกันกระแสไฟฟ้ามกเกินไป:กระแสไฟฟ้า 1 แอมแปร์, 3 แอมแปร์

การควบคุมเวลา:คุมเวลาให้ต่อเนื่องกัน-1นาที,,10วินาที; 1นาที

ผู้จับเวลาของระบบที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสามารถควบคุมกระแสไฟฟ้า

ทั้งหมดเป็นเวลารวมกัน130 วินาที

รูปแบบการล๊อค 3 รูปแบบ

-การทำงานเกี่ยวกับการควบคุมวงจรไฟฟ้า 2 ทาง

- ระบบป้องกันความปลอดภัยที่ไม่มีข้อผิดพลาด 1 ระบบ
- สวิตช์ผู้ปฏิบัติการ 2 ตัว

ข้อสรุป: การต่อวงจรไฟฟ้าแบบวงกลม(แบบอนุกรม) 1 แบบ

เก้าอี้ไฟฟ้าที่ใช้ประหารชีวิต(ELECTRIC CHAIR)

วัสดุ: ไม้โอ๊ก

ขั้วไฟฟ้า: ทั้งหมดตัดแปลงด้วยทองเหลืองทั้งแท่ง, ขั้วไฟฟ้าที่ขา 2 ขั้ว, ที่หมวกเหล็ก 1 ขั้ว หมวกเหล็ก: โนลอนแบบเดียวกันกับที่ใช้ในเครื่องบิน; ปลดออกได้รวดเร็ว

สิ่งนี้เป็นระบบมาตรฐานที่สามารถนำมาปรับเข้ากันได้และส่วนประกอบทุกส่วนสามารถแยกออกจากกัน การรวบรวมเข้าสู่ระบบที่มีอยู่อาจจำเป็นต้องดัดแปลงส่วนประกอบหรือแบบและจุดเชื่อมต่อระหว่างส่วนที่แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ได้ทำการติดตั้งทั้งหมดถูกรับรองว่าพร้อม การฝึกอบรมและการรับรองได้ถูกเสนอแนะไว้อย่างชัดเจน

หน่วยการทดสอบเครื่องให้กำลังไฟฟ้าที่เป็นแบบมาตรฐานซึ่งสามารถนำมาปรับเข้ากันได้กับเก้าอี้ไฟฟ้าที่ใช้ประหารชีวิต(THE ELCTRIC CHAIR MODULAR SUPPLY)

หน่วยทดสอบเครื่องให้กำลังไฟฟ้าแบบมาตรฐานที่สามารถนำมาปรับเข้ากันได้ของTHE FRED A.LEUCHTER ASSOCIATED INC. มันแทนเก้าอี้ไฟฟ้าที่ใช้ประหารชีวิตในระบบระหว่างการทดสอบละเอียดแบบน้ำหนักถ่วงของเก้าอี้ที่มีผู้ถูกประหารนั่งอยู่

มันประกอบด้วยชิ้นส่วนทั้งหมดของอุปกรณ์ด้านกระแสไฟฟ้าในวงจรที่มีจำนวนวัตต์สูงกำลังไฟฟ้าที่เป็นส่วนประกอบ 20 หน่วยมีความถ่วงของน้ำหนักที่กลมกลืนกัน มีการสร้างชิ้นเป็นพิเศษ ซึ่งชิ้นส่วนทั้งหมดทำให้คล้ายตัวลงโดยการรวบรวมให้มีพื้นที่ประมาณ 255 ตารางนิ้ว และกระแสลมไหลผ่านรวมกันประมาณ 2,320 cfm. มันมีส่วนร่วมกับการต่อวงจรไฟฟ้าไปยังเก้าอี้ไฟฟ้าที่ใช้ประหารชีวิต

การกำหนดรายละเอียดเฉพาะ (SPECIFICATIONS)

การทดสอบวงจรไฟฟ้า (TEST CIRCUIT)

แนวของอุปกรณ์ด้านกระแสไฟฟ้าในวงจร: ตัวต้านทานไฟฟ้า 375 วัตต์ 26.1 โอมม์ 20 ตัว ความขัดของวงจรกระแสไฟฟ้าสลับทั้งหมด 528 โอมม์, จำนวนกำลังไฟฟ้าทั้งหมด (KVA) 7,500 ที่อัตรา 200% จำนวนทั้งหมด 15 KVA.

วงจรไฟฟ้าแบบ QUADRAFAN:

ค่าที่บ่งบอก: แรงดันไฟฟ้า 115 โวลต์ , 1.4 แอมแปร์ , 144 วัตต์

การรับรองเครื่องมือ (EQUIPMENT CERTIFICATION)

FERD A.LEUCHTER ASSOCIATES, INC.สามารถประเมินค่าทดสอบ และ
รับรองเครื่องมือให้พร้อมในเวลาใดก็ตามก่อนการประหารชีวิต สิ่งนี้รวมไปถึงวิศวกร 1 คน และ
เจ้าหน้าที่เทคนิค 1 คน มีการตรวจสอบอย่างละเอียด และทดสอบเครื่องมือของท่านตามสถานที่ซึ่ง
ตั้งไว้ ปัญหาใดๆสามารถทำให้สิ้นสุดลงได้ และค้นพบวิธีการแก้ไขก่อนที่จะเกิดความผิดพลาดขึ้น
ระหว่างการประหารชีวิต หนังสือรับรองซึ่งแสดงวัน เดือน ปี จะถูกตีพิมพ์เพื่อการรับรองเครื่องมือ
ของท่าน โดยทันทีเพื่อการประหารชีวิตที่สมบูรณ์

สิ่งนี้ช่วยในการลดปัญหาด้านกฎหมายให้เหลือน้อยที่สุด ในกรณีเกิดความ
ผิดพลาดขึ้นระหว่างการประหารชีวิต นอกจากนี้ยังเป็นการรับประกันว่าผู้ถูกประหารได้รับเกียรติ
และได้รับการประหารชีวิตโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ

การฝึกอบรมซึ่งได้รับการรับรอง (CERTIFIED TRAINING)

FRED A.LEUCHTER ASSOCIATES, INC. สามารถฝึกอบรมและรับรองบุคคล
ที่จะใช้เครื่องมือในการประหารชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ การฝึกอบรมประกอบด้วยการรวมคำ
บรรยาย/สัมมนา เข้าด้วยกัน 1 วัน ซึ่งแล้วแต่ความสะดวกของท่าน พร้อมทั้งฝึกอบรมด้วยเครื่องมือ
ของท่านตามสภาพความเป็นจริง การฝึกอบรมนี้รวมถึงลักษณะทั้งหมดของวิธีการประหารชีวิต
ของท่าน รวมทั้งทั้งทางด้านการแพทย์ ปัญหาด้านการปฏิบัติและเทคนิค และกระบวนการที่จำเป็น
สำหรับการประหารชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ นอกเหนือจากนี้ยังจะมีการอภิปรายทฤษฎี,การ
ออกแบบ,การบำรุงรักษา และการทำงานของเครื่องมือของท่าน ผลจากโครงการฝึกอบรมนี้
ผู้เข้าร่วม โครงการจะได้รับหนังสือรับรองซึ่งพิมพ์รับรองพวกเขาในฐานะผู้เชี่ยวชาญในวิธีประหาร
ชีวิต การฝึกอบรมและรับรองเหมาะที่จะใช้ในการลงโทษใดๆดังต่อไปนี้:

- ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประหารชีวิต ด้วยการฉีดสารพิษเข้าสู่ร่างกาย
- ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประหารชีวิต ด้วยการใช้ไฟฟ้า
- ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประหารชีวิต ด้วยการใช้แก๊สพิษ
- ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประหารชีวิต ด้วยการแขวนคอ

การฝึกอบรมและรับรองปัญหาด้านกฎหมายให้ม่น้อยที่สุด ในกรณีที่เกิดปัญหา
ขึ้นระหว่างการประหารชีวิต นอกจากนี้ยังเป็นการรับประกันว่าผู้ถูกประหารได้รับเกียรติ และได้รับ
การประหารชีวิตโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ

สิ่งที่ใช้สนับสนุนการประหารชีวิต (EXECUTION SUPPORT)

FRED A. LEUCTER ASSOCIATES, INC. สามารถเข้าไปมีบทบาทเกี่ยวข้องกับ
ข้อตกลงที่สนับสนุนการประหารชีวิตกับรัฐของท่าน ภายใต้เงื่อนไขข้อตกลงของ FRED
A.LEUCTER ASSOCIATES, INC.นี้จะสมมุติฐานถึงความรับผิดชอบอย่างเต็มที่สำหรับ
หลักเกณฑ์เกี่ยวกับเทคนิคการประหารชีวิตของท่าน รัฐควรจะต้องจัดหาแพชเมฆมา และในกรณี

ของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเส้นเลือด และการฉีดสารพิษ FRED A. LEUCTER ASSOCIATES, INC. จะทดสอบและรับรองเครื่องมือทั้งหมดให้พร้อม, ติดตั้งเครื่องมือทั้งหมด, จัดหาของใช้ที่จำเป็น สำหรับการประหารชีวิต(ยกเว้นเกี่ยวกับไฟฟ้า) และทำให้การประหารชีวิตปลอดภัยโดยสิ้นเชิง ซึ่งเป็นการรักษาเกียรติของผู้ถูกประหาร เช่นเดียวกับความมีเกียรติของภาระหน้าที่ที่จะต้องประหารชีวิต สิ่งนี้จำเป็นจะต้องมีวิศวกร 1 คน และเจ้าหน้าที่เทคนิค 1 คน ข้อตกลงที่ใช้สนับสนุนการประหารชีวิตรับประกันได้ถึงการประหารชีวิตที่สมบูรณ์และเรียบง่าย สำหรับผู้ถูกประหาร และยังลดปัญหาด้านกฎหมายให้น้อยที่สุด ในกรณีที่เกิดความผิดพลาดขึ้นระหว่างการประหารชีวิต

ห้องประหารชีวิตนักโทษด้วยแก๊สพิษ (GAS CHAMBERS)

การบำรุงรักษาห้องประหารชีวิตด้วยแก๊สพิษ และ โครงสร้างที่ไม่เป็นแบบมาตรฐานและเหมาะสมจะใช้ในเวลาที่ต้องการเป็นพิเศษ เพราะเป็นอันตรายต่อบุคคล เครื่องมือทั้งหมดจึงต้องถูกติดตั้งโดยวิศวกร และเจ้าหน้าที่เทคนิคของ FRED A. FEUCTER ASSOCIATES, INC.

ตะแลงแกง หรือที่แขวนคอประหารชีวิตนักโทษ (GALLOWS)

เครื่องมือที่ใช้แขวนคอประหารชีวิตไม่เหมือนกัน และเหมาะสมใช้ในเวลาที่ต้องการเป็นพิเศษ

การปฏิเสธ (DISCLAIMER)

FRED A. LEUCTER ASSOCIATES, INC. สมมุติฐานว่าไม่ต้องรับผิดชอบ สำหรับการใช้เครื่องมือกลไกหรือการช่วยเหลือโดยเจตนา หรือโดยความเป็นจริง

3.9 การประหารชีวิตด้วยการรมแก๊ส ในประเทศสหรัฐอเมริกา

การประหารชีวิตด้วยวิธีการรมแก๊ส (Gas Chamber) มีมลรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ใช้วิธีการประหารวิธีนี้อยู่จำนวน 5 มลรัฐ คือ มลรัฐออริโซนา, แคลิฟอร์เนีย, แมรี่แลนด์, มิสซูรี และไวโอมิง

วิธีการประหารก็คือ นักโทษจะต้องอยู่ในห้อง หรือ ตู้ที่ไม่มีอากาศเข้าได้ และมีช่องใส่สาร โปแตสเซียม ไซยาไนด์ (Potassium Cyanide) หรือ โซเดียม ไซยาไนด์ (Sodium Cyanide) ผสมกับ กรดไฮโดรคลอริก (Hydrochloric Acid) ซึ่งจะทำให้เกิด แก๊ส ไฮโดรไซยานิก (Hydrocyanic) ซึ่งจะทำลายความสามารถในการผลิตฮีโมโกลบิน ในเม็ดเลือด จะทำให้นักโทษหมดสติในเวลาไม่กี่วินาที และจะเสียชีวิตในเวลาอีกไม่นานนัก หลังจากนั้น เจ้าหน้าที่ซึ่ง

สวมชุดและหน้ากากป้องกันแก๊สจะเข้าไปทำความสะอาดศพของนักโทษโดยปราศจากสารพิษ

3.10 การประหารชีวิตด้วยวิธีการแขวนคอในประเทศสหรัฐอเมริกา

การประหารชีวิตด้วยการแขวนคอ (Hanging)เจ้าหน้าที่จะผูกเชือกที่คอของนักโทษประหาร จากนั้น ประตุกลซึ่งอยู่ที่พื้นใต้ นักโทษจะเปิดออก นักโทษก็จะตกลงไปซึ่งทำให้เกิดภาวะการขาดออกซิเจน เพื่อป้องกันการที่คอกของนักโทษจะขาด เจ้าหน้าที่จึงต้องคำนวณ ความยาวของเชือกให้สัมพันธ์กับน้ำหนักตัวของนักโทษ มลรัฐเวอร์จิเนีย และมลรัฐเดลาแวร์ จะใช้วิธีการประหารชีวิตแบบนี้ ส่วนมลรัฐ นิวแฮมเชียร์ จะใช้วิธีการดังกล่าว หากว่าวิธีการประหาร โดยการฉีดสารพิษเข้าร่างกายได้ถูกห้ามใช้

3.11 การประหารชีวิตด้วยการยิงเป้าในประเทศสหรัฐอเมริกา

การประหารชีวิตด้วยการยิงเป้า (Firing Squad) จะมีเจ้าหน้าที่จำนวน 5 คน ถือปืนเล็งไปที่นักโทษประหาร แต่เจ้าหน้าที่บางคนจะถือปืนที่ไม่มีลูกกระสุน ดังนั้น จึงไม่อาจทราบได้ว่า เพชฌฆาต คือใคร ปัจจุบัน วิธีการนี้ยังคงมีใช้อยู่ในมลรัฐ ไอดาโฮ และมลรัฐยูทาห์ ส่วน มลรัฐโอกลาโฮมา จะนำเอาวิธีการประหารวิธีนี้มาใช้ หากวิธีการประหารนักโทษโดยวิธีรมแก๊สถูกสั่งห้าม

3.12 การประหารชีวิตในประเทศจีน

กฎหมายในราชอาณาจักรจีนโบราณ อนุญาตให้มีการทรมาน การลงโทษประเภท ป่าเถื่อนและวิธีการลงโทษประหารชีวิตที่แปลก อันเป็นวิธีที่จีนคิดขึ้นมาเองมิได้นำแบบอย่างมาจากประเทศตะวันตกหรือเอเชียด้วยกัน วิธีการประหารชีวิตที่นิยมกันมากในสมัยโบราณคือการตัดศีรษะ(DECAPITATION)ด้วยดาบ(SWORD)ด้วยขวาน(AXE)ยังมีวิธีการรัดคอให้ตายที่ละน้อยๆ (DTRANGULATION)หรืออาจเป็นการแล่เนื้อให้ตายที่ละน้อย(SLICING)

จะเห็นได้ว่าวิธีการประหารชีวิตของจีนสมัยโบราณจะใช้วิธีการที่รุนแรงผิดไปจากประเทศอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประเทศจีนมีประชากรมาก ผู้มีอำนาจในการปกครองจึงพยายามหาวิธีการเพื่อควบคุมสังคมให้ปกติเรียบร้อย และต้องแสดงแสนยานุภาพของตนเพื่อให้ประชาชนเกิดความเกรงกลัว

สำหรับในปัจจุบันนี้ประเทศจีนมีการลงโทษประหารชีวิตกันน้อย ส่วนมากใช้ในกรณีความผิดที่รุนแรง เช่นคดีต่อต้านการปฏิวัติการลอบสังหารผู้นำ การฆาตกรรมบุคคลสำคัญของประเทศ ทั้งนี้ต้องพิจารณาเจตนาารมณ์และผลของการกระทำนั้นๆด้วย

3.13 การประหารชีวิตในประเทศอังกฤษ

มีระบบกฎหมายแบบCOMMON LAW การลงโทษประหารชีวิตในประเทศอังกฤษมีมาแต่โบราณ ซึ่งแนวการลงโทษที่รุนแรงมาก และมีวิธีการมากมาย ตลอดจนวิธีพิจารณาคดีของศาล ใช้วิธีการทรมานร่างกายเพื่อบีบบังคับคล้ายจารีตนครบาลของไทยเพื่อให้ได้ความจริงจากจำเลย การลงโทษประหารชีวิตในอังกฤษสมัยก่อนมีมากมายและธรรมดาแม้จะทำความผิดเล็กน้อยๆก็ถูกตัดสินประหารชีวิต

ต่อมาในสมัยของพระนางวิกตอเรีย จึงได้มีการยกเลิกการประหารชีวิตส่วนความผิดประเภทอื่นๆยังคงไว้ซึ่งความผิดฐานฆ่าคนตายฐานกบฏ ก่อการจลาจล หรือก่อการอันใดอันเป็นการทรยศต่อชาติในเวลาสงคราม รวมทั้งการประหารชีวิตคนต่างชาติที่เข้ามากระทำการร้ายในประเทศด้วย

ประเทศอังกฤษถือว่า การประหารชีวิตผู้ต้องโทษเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้น ประเทศอังกฤษจึงมีวิธีการประหารชีวิตที่มิดชิดเรียบร้อย โดยต้องทำให้นักโทษตายจริงในเวลาอันรวดเร็ว อังกฤษจึงจึงนิยมวิธีการแขวนคอและที่ไม่นิยมการตัดศีรษะเช่นประเทศในยุโรปด้วยกันคือฝรั่งเศสและเยอรมัน เพราะการตัดศีรษะศพอยู่ในสภาพแยกออกจากกันหรือการใช้ไฟฟ้าอย่างสหรัฐอเมริกาอาจทำให้ศพอยู่ในสภาพที่ไม่ดีได้

ในปีค.ศ.1965ได้มีการยกเลิกโทษประหารชีวิตหลังเกิดคดีสำคัญๆอันนำมาซึ่งข้อถกเถียงในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิต ซึ่งเป็นกระแสที่รุนแรงตั้งแต่ปี ค.ศ.1952 เป็นต้นมา โดยปัจจุบันแทนที่ศาลอังกฤษจะลงโทษหนัก ศาลจะสั่งตัวผู้ต้องโทษไปยังคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิเศษพิจารณาตัดสินว่าควรปฏิบัติอย่างไรต่อผู้กระทำความผิดนั้นๆ

3.14 การประหารชีวิตในประเทศฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสมีการลงโทษประหารชีวิตมาตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ประมวลกฎหมายอาญาของฝรั่งเศสยังคงบัญญัติให้มีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ ดังเช่นปรากฏในประมวลกฎหมายอาญาบับปัจจุบัน มาตรา 196 ในความผิดฐานฆ่าคนตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

สำหรับวิธีการประหารชีวิตตามมาตรา 12 ของประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศสให้ประหารชีวิตโดยการตัดศีรษะ ซึ่งตามกฤษฎีกาลบลงวันที่ 20 มีนาคม 1972ให้ใช้วิธีตัดศีรษะด้วย

เครื่องกิโยติน(GUILLOTINE)แต่ในปัจจุบันมีข้อยกเว้นอยู่หลายกรณีที่ทำให้ประหารชีวิตด้วยวิธียิงเป้า เช่น ตามมาตรา 13 ของประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะในกรณีอันเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งรัฐ

ในราวปีค.ศ. 1965 มีคนหลายกลุ่มเสนอแนวความคิดให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตซึ่งมีฐานความคิดมาจากประเทศอังกฤษ เหตุผลคือการลงโทษประหารชีวิตนอกจากเป็นโทษที่รุนแรงโหดร้ายยังไม่มีประโยชน์ในการคุ้มครองสังคมให้ปลอดภัยได้ หรือในกรณีที่มีความผิดพลาดทางยุติธรรม เมื่อตัดสินประหารชีวิตแล้วแก้ไขไม่ได้และไม่อาจนิรโทษกรรมได้ทำลายสิทธิมนุษยธรรม แต่โทษประหารชีวิตยังคงมีอยู่แม้มีผู้คัดค้านในหลายฝ่าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย